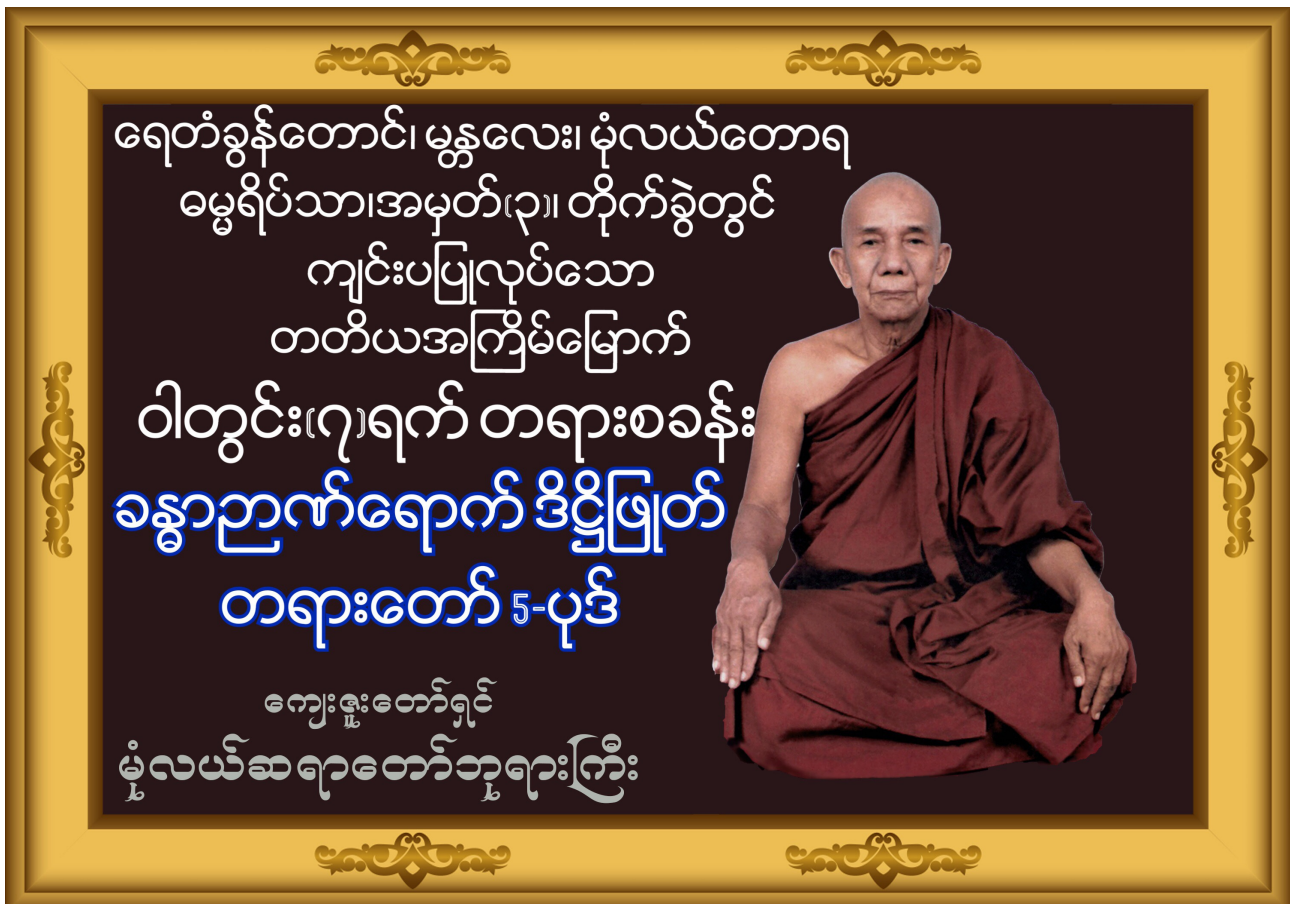

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော
တတိယအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌ (၁၀-၁၀ - ၂၀၁၀)
ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
ခန္ဓာငါးပါးအကြောင်း ရှင်းပြပုံ
ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မဂ်လေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အား။ နမော - ရည်ညွတ်သ
ဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နဂ

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်မ
လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏ္ဍိတ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ.....သုံးခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

(သာဓု... သာဓု... သာဓု....။) ပါဘုရား.....။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား...။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား...၊ အကုသိုလ်...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...။ ဒါ အကုသိုလ်ကံ ကြောင့် ဖြစ်တာနော်...၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

သက်ရှိသတ္တဝါ ကမျဉ်းနီက စ၊ ဆင်ကောင်ကြီးထိ သတ်မယ်ဆိုရင် ပါဏာ
 တိပါတကံ မထိုက်ဘူးလား...၊ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က
 လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ်ကိုကျ ။ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့
 လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား ။ လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ မွေးမွေးခြင်း သေတဲ့ကမ
 လးတွေ မရှိလား...၊ လသားနဲ့သေတာ မရှိလား...၊ ကျောင်းသားအရွယ်နဲ့
 သေတာ မရှိလား...၊ သူဌေးသားပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သူဌေးသမီးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ငယ်င
 ယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့သေတော့၊ သူဌေးရဲ့ စည်းစိမ်တွေကို ခံစားရရဲ့လား...၊ အိုးပု
 တ်၊ ချိုးရုပ်နဲ့ ပျော်လို့ သေတော့တာနော်...၊ လူဖြစ်ကျိုး ရှုံးတာပေါ့၊ ကြော
 က်စရာမကောင်းဘူးလား...၊ အရှေ့အိမ်က အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးတွေက
 အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော် ရှစ်ဆယ်၊ စားနိုင်တယ်၊ သွားနိုင်တယ်၊ လုပ်နိုင်
 တယ်၊ မပြောကြဘူးလား...။ သီလကုသိုလ် ကောင်းတာကိုး လို့ အဖြေမပ
 ပးလား...။ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲနော်...။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကော
 င်းလား...၊ ဒါကြောင့် သတ္တဝါအသီးသီး ကမျဉ်းနီက စ၊ ဆင်ကောင်ကြီးထိ
 ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုတယ်နော်...၊ အဲ့ဒါ ငါးပါးသီလ ပြည့်စုံအောင်လို့ ရပ်တိုင်း၊
 ရွာတိုင်းမှာ ဆရာတော်၊ သမားတော်တွေ ငါးပါးသီလ တိုင်တန်းလို့ မပေး
 ကဘူးလား...။ အဲ့ဒါ သီလ စွဲဖို့ လိုတာပေါ့။ သီလစွဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
 ငါးပါးသီလ၊ မကြောင်မကြား မကျိုးမပေါက်တော့ဘူးနော်...၊ သီလစွဲ
 တာ...။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သီလ မရှိရင် အပါယ်က လွတ်ပါ့မ
 လား...၊ အဲ့ဒါကြောင့်မို့ စဉ်းစားဦးကွဲ၊

သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ ဆိုတာ၊ ဘယ်ဆီက ဟောတာလဲ
 လို့ စဉ်းစား...၊ ဝိပဿနာဉာဏ်က ဟောတာ၊ အခုက ကမ္မဿကတာ သ
 မ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကံလမ်းက ဟောတာ...။ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ ကံလမ်း၊ ကံ

လမ်း။ အဲဒီ သီလမှ မရှိရင် အကုန်လုံး တိရစ္ဆာန် ဖြစ်မှာပေါ့။ ငရဲကျမှာပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့သလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်။

သစ်သီးတစ်လုံး၊ ပန်းတစ်ပွင့်၊ ဟင်းတစ်ညွန့်ကစ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြားထိ ပိုင်ရှင်က အခွင့်မပြုရင် အဒိန္နာကံ မထိုက်ဘူးလား...၊ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ်ကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူအဖြစ်ကို ရတယ်ထား၊

လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုပဲ လုပ်လုပ် အငတ်ပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်နော်။ စားဝတ်နေရေးပြေရဲ့လား...၊အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရား ပေါ်တာလား...။ အင်း... အဲ့ဒါ သီလနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ လိုတာပေါ့။ အဲ့သလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ လေ့လာကြ။ ဘယ်လိုပဲ လုပ်လုပ် ဖောင်စီးရင်း ရေငတ်ဆိုတဲ့ ဥပမာကဲ့သို့ လုပ်ရင်းမတ်တပ်နဲ့ ငတ်တာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ စားဝတ်နေရေးပြေလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သီလနဲ့ ပြည့်စုံလို့ ပေါ့။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

လင်ရှိမယား၊ မယားရှိလင် ကျူးလွန်စော်ကားရင် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ မထိုက်လား...၊ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူအဖြစ်ကို ရတယ်ထား လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ လူခြင်းတူရဲ့လား...၊ ဣတ္ထိလိင် ပုလ္လိင်ပေါ့။ လူဖြစ်ကျိုး မရှုံးဘူးလား...၊

စားဝတ်နေရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ မုသားကို အမျိုးမျိုး မသုံးကြဘူးလား...၊ မုသာဝါဒကံ မထိုက်လား...၊ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူအဖြစ်ကို ရတယ်ထား လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ စားဝတ်နေရေးပြေရဲ့လား...၊ ဘယ်သူမှ အ

ယုံအကြည် မရှိဘူးနော်၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရား ပေါ်တာလား...။

ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကစော်၊ လှော်စာ၊ အရက် သေရည် သေရက်ကို သောက်စားခြင်းကြောင့် သုရာမေရယကံ မထိုက်လား၊ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်ကစေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ ရူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ငြိမ့်ဖူးရဲ့လား...။ လူဖြစ်တော့ လူရူးပေါ့၊ ခွေးဖြစ်တော့ ခွေးရူးပေါ့၊ ဝက်ဖြစ်တော့ ဝက်ရူးပေါ့၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရား ပေါ်တာလား...။

အဲ့ဒါကြောင့် ရှေးဆရာတော်၊ သမားတော်တွေ အခုထိ အစဉ်အဆက် ငါးပါးသီလ ထိန်းသိမ်းကြလို့ ရပ်တိုင်း၊ ရွာတိုင်းမှာ သတိပေး မဟောဘူးလား...။ စဉ်းစား...၊ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ က ဟောတာကွဲ့။ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ ကံလမ်း။ အဲ့ဒီ ကံ မယုံကြည်လို့ အကုသိုလ်တွေ မဖြစ်ဘူးလား...။ ဖြစ်ရင် အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပုညာဘိသင်္ခါရ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် အပါယ်လေးဘုံပေါ့၊ ပုညာဘိသင်္ခါရ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်က လူ့အဖြစ်၊ နတ် အဖြစ်ရတာပေါ့၊ အဲ့ဒါ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပျာ့။ အဲ့ဒီ ဘက်က စဉ်းစားရတယ်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သီလစွဲ ဥပါဒါန်ကြောင့် လူဖြစ်တာ...၊ သီလသာ မစွဲရင် လူဖြစ်ပါ့မလား...။ အဲသလိုလည်း စဉ်းစားကြဦး...။

အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်၊ တခုခုသော ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မယ်၊ အားထုတ်လို့ ရှိရင်၊ အဿာသ၊ ပဿာသ ထွက်တာသိ၊ ဝင်တာသိ၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ သမာဓိ သာရမယ်ဆို သူများ စိတ်အစဉ်တောင် သိနိုင်တယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒဲ့ထက် ရင့်ကျက်ရင် မြေလျှိုးမိုး

ပျံ့ နိုင်တာပေါ့။ ဒီစိတ်နဲ့ သေ ပြဟွာခန္ဓာ မရဘူးလား...၊ အို နာ သေ လွတ် ကဲ့လား...၊ မလွတ်ဘူး။ အဲလိုလည်း လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်...။ ဒါကြောင့် ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိပေါ့။

ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘုရားပွင့်မှ ကြားရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အဲတော့ ခန္ဓာတို့ အာယတနတို့ ဓာတ်တို့ သစ္စာတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သိဖို့မလိုဘူးလား...၊ အဲဒါသိမှ လူစွဲဒိဋ္ဌိ နတ်စွဲဒိဋ္ဌိ ပြုတ်မှာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ရှေးက ငါ့လင် ငါ့သား ငါ့မယား ထင်ရှား ရှိသေးတာ၊ ငါသာ လျှင်တတ် ငါသာမြတ် မှတ်ကြ မာနငါ။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ထင်မြင်လာ မှတ်ပါ ဒိဋ္ဌိငါ။ ဒိဋ္ဌိငါ ဖြုတ်ဖို့ လိုတာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တယ် ဆိုတာ လူစွဲ နတ်စွဲ ပြဟွာစွဲပေါ့၊ ခန္ဓာသိဖို့မလိုဘူးလား...။ ခန္ဓာအားဖြင့် ငါးပါး၊ အာယတနအားဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ဓာတ်ဖြင့် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ သစ္စာ လေးပါး၊ သစ္စာ အားဖြင့် လေးပါးပေါ့နော်...၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အားဖြင့် ဆယ့်နှစ်ပါးပေါ့၊ အဲဒါတွေကို သင်ရတယ်ကွဲ့ နော်...၊ အဲဒါတွေ သင်ရလို့ တတ်ပြီးပြီဆိုကာမှ တရားထိုင်တဲ့ အခါမှာ ခန္ဓာက ပြတာနဲ့ ကိုယ်သင်တဲ့ လေ့လာထားတဲ့တရားနဲ့ တထပ်တည်းဖြစ်အောင် လေ့လာဖို့ လိုတာပေါ့၊ မလိုပေဘူးလား...၊ သင်ထားပြီးသား အလေ့အလာမရှိရင် ဘယ်လိုအားထုတ်မလဲ...၊ ထုတ်နိုင်ပါ့မလား...၊ မထုတ်နိုင်ဘူး...။

အားလုံး အများနားလည်အောင်၊ သဘောပေါက်အောင်၊ မြို့ကနေပြီးတော့မှ တောရွာ တစ်ရွာ ကိစ္စဝိစ္စရှိလို့ သွားတယ်၊ အဲဒီရွာက ရွာကြီး၊ လယ်ကွင်း၊ ပင်ကြီးက အကျယ်ကြီး။ အဝေးကလှမ်းကြည့် ရှစ်မိုင်လောက်ကစ မြင်ရတယ်၊ အိမ်ခြေ တစ်သောင်းကျော် ရှိတယ်၊ ညို့ညို့၊ မိုင်းမိုင်း အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ရွာကြီး မမြင်ရဘူးလား...၊ အဝေးကကြည့်တာနော်...။ အဲဒီ ရွာကို ရောက်

သွားပြီ။ တံခါးပေါက်ကို ဝင်လိုက်တဲ့ တချိန်တည်း ရွာတွေ့မလား...၊ အိမ်တွေ့မလား...။

အဝေးကလှမ်းကြည့်တုန်းက အိမ်ကို မြင်တာလား...၊ ရွာကို မြင်တာလား...။ တံခါးပေါက်ကို ဝင်တဲ့အခါကြတော့ ရွာတွေ့သလား...၊ အိမ်တွေ့သလား...။ တော်တုန်းက အဝေးကမြင်တဲ့ ရွာ... ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ မရှိလို့။ ရွာလို့တော့ မခေါ်ကြဘူးလား...၊ ရွာလို့တော့ မသမုတ်ကြဘူးလား...၊ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ။ ခေါ်တာ သမုတ်တာ ပယ်ရဲ့လား...၊ မပယ်ဘူးကွဲ့။ သမ္မုတိသစ္စာ။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

တွေ့တာက ရွာလား...၊ အိမ်လား...။ အဲ့ဒီ အိမ်က ပျဉ်ထောင်အိမ် သွပ်မိုး၊ သွပ်မိုးတွေကို ခွာ၊ ထုတ်၊ ယောက်၊ ခိုင်း၊ မြှားတွေဖြုတ် စုပုံထား၊ ပျဉ်ထောင်တွေခွာ၊ တန်းတွေဖြုတ် စုပုံထား၊ ခါးပန်းကိုခွာ၊ ကြမ်းတွေနှုတ် စုပုံထား၊ ဆင့်တွေဖြုတ်၊ ယက်မတွေဖြုတ် စုပုံထား၊ တိုင်တွေနှုတ် စုပုံထား။ အိမ်တွေ့မလား...၊ သစ်စုဝါးပုံ တွေ့မလား...၊ အိမ်လည်း မတွေ့ဘူးနော်...၊ ရွာလည်း မတွေ့ဘူးပေါ့။ တွေ့တာ သစ်စုဝါးပုံ။

အဲ့ဒီ သစ်စုဝါးပုံကို ဘုရားပွင့်မှကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ဉာဏ်လက်နက်နဲ့ ကိုင်းစမ်းကြည့် သစ်စုဝါးပုံတွေ့မလား...၊ မာတာ တွေ့မလား...။ မာတာ ပထဝီကွဲ့။ မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန်လေးဟာ၊ သစ်စုဝါးပုံတွေ့ရဲ့လား...။ တွေ့တာ သစ်စုဝါးပုံလား...၊ မာတဲ့သဘော။ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်ကို သစ်စုဝါးပုံလို့ပဲ သမုတ် သမုတ်၊ မာတာက ပြောင်းရဲ့လား...၊ အိမ်လို့ပဲ ခေါ်ခေါ် မာတာက ပြောင်းရဲ့လား...၊ ရွာလို့ပဲ ခေါ်ခေါ် မာတာက ပြောင်းရဲ့လား...၊ မြို့လို့ပဲ ခေါ်ခေါ် မာတာက ပြောင်းရဲ့လား...၊ ဒါကြောင့် ပရမတ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

ဒီလိုဆို သစ်စုဝါးပုံ တွေ့ရဲ့လား...၊ အိမ်ကား တွေ့ရဲ့လား...၊ ရွာကား တွေ့ရဲ့လား...၊ မြို့ကားတွေ့ရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ ခေါ်တော့ မခေါ်ဘူးလား...၊ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား...၊ မပယ်ဘူး။ မာတယ်လို့ သိတာ သူ၊ ငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်။ နာမ်တရား မရဘူးလား...၊ ကာယအကြည် နဲ့ မာဆိုတဲ့ ပထဝီက ရုပ်တရား မရဘူးလား...၊ နာမ်၊ ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ ဖြန့်လိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါး။ အဲ့ဒီ ခန္ဓာကို သက္ကာယလို့ မဟောဘူးလား...။

ကဲ သက္ကာယ တွေ့တဲ့အခါ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေ့သေးရဲ့လား...၊ မြို့ ရွာ တိုင်းပြည် တွေ့သေးရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ မရှိရင် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါမှ မတွေ့တာ၊ ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်တွေ ပြုစရာလိုသေးရဲ့လား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ တွေ့တာက နာမ်နဲ့ ရုပ်ပဲတွေ့တာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါကြောင့် နာမ်ရုပ်က ပရမတ်၊ လူက ပညတ်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်၊ နတ်က ပညတ်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်။

မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ်။ ဘာတွေ မရှိတာလဲ...၊ လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာမရှိ။ တွေ့တာက နာမ်ရုပ်ပဲ တွေ့တယ်။ ရုပ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တွေ့ရဲ့လား...၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တွေ့ရဲ့လား...၊ တွေ့တာက နာမ်ရုပ်ပဲ တွေ့တာပေါ့။ တွေ့ရင် ... ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် ပြုဦးမလား...၊ အဲ့လို အမှန်သိတော့ အမှား မပျောက်လား...၊ အဲ့ဒါ သီလစွဲ ... စွဲသေးသလား...၊ ဒီလို လေ့လာ

ဖို့ မကောင်းလား...၊ အစွဲဖြုတ်ဖို့ ပဓာန၊ လေ့လာကြနော်...၊ အခု အဲ့ဒီ
ဟာတွေ မသိရဘူးပေါ့...၊

လျှာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စ ချို့ ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ ခြောက်ပါးလို့ ဘုရား
ဟော...၊ မဟော...။ ကြက်သား၊ ဝက်သားတွေလို့ ဟောသလား...၊ ချို့ ချဉ်
စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ ခြောက်ပါးလို့ ဟောသလား...။ အဲ့ဒီမှာ ခရမ်းချဉ်
သီးတွေ၊ အာလူးတွေ ပါရဲ့လား...၊ ငှက်ပျောသီးတွေ ပါရဲ့လား...၊ ဖရဲသီးတွေ
ပါရဲ့လား...၊ မပါဘူးကွဲ့။ ချို့ ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ ခြောက်ပါးသာ
ပါတယ်၊ အဲ့ဒါကို မသိတော့ခါ သက်သတ်လွတ်စားတဲ့လူကို အပြစ်တင်လို
တင်၊ ချီးမွမ်းချင်သလို ချီးမွမ်း။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အသား၊ ငါး
စားတဲ့လူကိုတင် ချီးမွမ်းတာနဲ့ ကဲ့ရဲ့တာနဲ့ မလာပေဘူးလား...၊ ဒါ ရသာ ခြောက်ပါးကို သိလို့လား...၊ မသိလို့လား...။ မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ပြောတာ သ
င်္ခါရပေါ့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ လို့ မဟောဘူးလား...၊

အဲ့ဒီအခါ ပြန်ပြီးတော့မှ သစ္စာ နဲ့ပတ်သက်လို့ ဟောရမယ်ဆိုရင် ဝဋ်သုံးပါး
ကျွတ်တာ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဝဋ်သုံးပါး ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊
ဝိပါကဝဋ် မဟောဘူးလား...။ ဒါ ကိလေသဝဋ် နံပါတ်တစ်ပေါ့။ ကိလေသ
ဝဋ်က ဘယ်တရားတွေလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါ
ဒါန်။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိတာ...၊ အာယတနဆယ့်
နှစ်ပါး မသိတာ...၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး မသိတာ...၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား
တော် မသိတာ...၊ အဲ့ဒါ သိသင့်သိထိုက်တဲ့ တရားကို မသိလို့ အဝိဇ္ဇာ
လို့ ခေါ်တာ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိဖို့ မလို
ဘူးလား...၊ အာယတနဆယ့်နှစ်ပါးလို့ သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်
ရှစ်ပါး သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ သစ္စာလေးပါး သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တရားကို သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ သိဖို့ လိုတာ။

သိရင် ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မတွေ့ဘူး။ တရားဆိုတာ အမှန်ဟောတာနော်၊ ကဲ အဲဒါ လူကို မြင်တာလား...၊ လက်ကို မြင်တာ လား...။ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးရှာကြည့်၊ လူတွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ တွေ့မလား...။ ရှာချင်သလိုရှာ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ တွေ့မယ်။ လူတွေ့ရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...။ လူမှ မတွေ့ နတ်ကားတွေ့ရဲ့လား...၊ နတ်မတွေ့ရင် ပြဟ္မာကား တွေ့ရဲ့လား...၊ ကဲ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ရှာလို့တွေ့သေးရဲ့လား...၊ တွေ့တာက ချုံ့လိုက်ရင် နာမ်နဲ့ရုပ်ပေါ့။ ဖြန့်လိုက်ရင် ခန္ဓာငါးပါးပေါ့၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒီ ခန္ဓာအဓိပ္ပါယ်ကို သိဖို့ လိုတာ။ ခန္ဓာတွေ့လိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ လူထင်တာ၊ နတ်ထင်တာ၊ ပြဟ္မာထင်တာ တွေ့ရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ မရှိရင် ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် ပြုစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ ကဲ...အဲ့သလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒီလိုဆို စွဲစရာပါရဲ့လား...။ အစွဲဖြုတ်တာကွဲ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါကြောင့် ထိထိမိမိ လေ့လာနော်...၊

လက်တွေ့မျက်တွေ့ တစ်ခါ ဥပမာ အစားထိုးစရာ လိုသေးတယ်။ လျှာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထင်ရှားတာ သံပုရာသီး တစ်လုံး ရင့်ရင့် အရည်ပေါ့ပေါ့ လေးစိတ် စိတ် ဆားနှင့်တို့စား၊ ဘယ်လို တွေ့မလဲ...။ စားတုန်းက ချဉ်တာစားတာလား...၊ သံပုရာသီး စားတာလား...။ တွေ့တာက သံပုရာသီးလား...၊ ချဉ်တဲ့သဘော...။ ဒါတော့ တွေ့တာနဲ့ ထင်တာနဲ့ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား...၊ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါ။ ပိုင်းခြားရမှာနော်...၊ ချဉ်တဲ့သဘောက ပရ

မတ်၊ သံပုရာသီးက ပညတ်၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ လိုတာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

ချဉ်တာ ထင်ရှားငြားသော်လည်း မျက်စိနဲ့ကြည့် မြင်ရပါ့မလား...။ နားနဲ့ထောင်ကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ နမ်းကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ လက်နဲ့ကိုင်စမ်းကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ လျှာနဲ့ကြတော့ မသိနိုင်ဘူးလား...။ အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား...။ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ဟုတ်ကဲ့လား...။ စိမ်းတာတွေ၊ ဝါတာတွေ၊ အမှည့်ကြီးလို့ ပါသေးရဲ့လား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ သဘောအနေနဲ့ မထင်ရှားဘူးလား...။ မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရတာ၊ သဘော ပရမတ်ကဲ့။ ပြောတာ ပညတ်ကဲ့။ ကိုင်း...ဒါ ထင်တဲ့သဘော၊ တွေ့တာက နာမ်နှင့် ရုပ်ပဲ တွေ့တယ်...။

ချဉ်တယ်လို့ စားသိတာ ဇိဝှိဝိညာဏ် နာမ်တရားမရလား...။ လျှာအကြည်နဲ့ ချဉ်အရသာက ရုပ်တရားမရလား...။ နာမ်၊ ရုပ်နှစ်ပါး။ သံပုရာသီးလား...။ နာမ်နှင့်ရုပ်...။ ဘာဖြစ်လို့သံပုရာသီး မတွေ့တာလဲ...။ မရှိရင်... မရှိဘူးလို့သိရင် စွဲဦးမလား...။ မစွဲတော့ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား...။ သီလဝိသုဒ္ဓိပါကဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့သလို နားလည်ဖို့ လိုတာ။ ဒါ အစွဲဖြုတ် အစွဲဖြုတ်လို့တော့ပြောတယ် ဖြုတ်ပုံဖြုတ်နည်းက မပါရင်၊ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါ့မလား...။ ဒိဋ္ဌိကွာပါ့မလား...။ ဖြုတ်ပုံ၊ ဖြုတ်နည်းလိုသေးတာ။

အဲ့ဒီလို စိစစ်ဖို့၊ ခန္ဓာကပ်တတ်ဖို့ လိုတယ်။ နားလည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ စဉ်းစား...။ ဒါ တွေ့တာ နာမ်ရုပ်ပဲတွေ့တယ်၊ သံပုရာသီးတွေ့ရဲ့လား...။ မတွေ့ငြားသော်လည်း ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနှင့် သံပုရာသီးလို့ မခေါ်လား...။ ဒါ သမုတ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမုတ်လည်းရှိတာ နာမ်ရုပ်တရားနှစ်ပါးပေါ့။ အဲ့သလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ နာမ်ရုပ်လို့သိ

သံပုရာသီးလို့ခေါ်။ ကဲ သံပုရာသီးလို့ မခေါ်ဘူးလား...။ တွေ့တာသံပုရာ
သီးလား...။ နာမ်နှင့်ရုပ်။ ဘာဖြစ်လို့ သံပုရာသီးမတွေ့တာလဲ...။ မရှိဘူးလို့
ယုံကြည်ရင် စွဲဦးမလား...။ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလားဟေ့...။ သီလဝိသုဒ္ဓိပါကွဲ့။
ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီဗျာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်း
လား...။ လေ့လာ။ ဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်။

ကဲ သမ္မုတိ သစ္စာအနေနဲ့ သံပုရာသီးပေါ့။ တွေ့တာက နာမ်ရုပ်ပေါ့။ ဘယ်
ပုံတွေ့တာလဲ လေ့လာဖို့မကောင်းလား...။ ရုပ်တရားကြီးကလည်း ဖောက်ပြန်
ပြီးတော့ မပျက်လား...။ နာမ်တရားကလည်း သိပြီးတော့ မပျက်
လား...။ နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...။ မရှိတာတွေ့တာလား...။ အနိစ္စ။ အနိစ္စ
ကို ဆက်ကြည့်ပေါ့။ အနိစ္စမမြဲခြင်း တရားသည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား...။
ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ ဆင်းရဲတဲ့တရားကို သုခလို့ ခေါ်မလား...။ ဒုက္ခလို့
ခေါ်မလား...။ ဤဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား...။ သတ္တဝါအလိုသို့ လိုက်
ကွဲလား...။ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား...။ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား...။ အနိစ္စ၊
ဒုက္ခ၊ အနတ္တပေါ့။

နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...။ အနိစ္စတွေ့တာလား...။ နာမ်ရုပ်တွေ့တာ
လား...။ ဒုက္ခတွေ့တာလား...။ နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...။ အနတ္တတွေ့တာ
လား...။ တီရဏပရိညာ။ နာမ်ရုပ်နဲ့ အနိစ္စနဲ့ ပိုင်းခြားသိ၊ နာမ်ရုပ်နဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ပို
င်းခြားသိ၊ နာမ်ရုပ်နဲ့ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားသိ၊ တီရဏပရိညာ။ နာမ်ရုပ်ကို
တွေ့တဲ့အခါ သံပုရာသီးတွေ့သေးရဲ့လား...။ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...။
မရှိရင် သံပုရာသီးအနေနဲ့ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...။ ဉာတပရိညာပိုင်းခြား
လို့ သိပါ။ နာမ်ရုပ်နဲ့ သံပုရာသီးနဲ့ ပိုင်းခြားတာ။

ဤပမာဏကဲ့သို့ လူထင်လို့ ဆံဖျားကနေ ခြေဖျားအရောက် ဘုရားပေးတဲ့
ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်...။ ပူနွေးနွေး မတွေ့လား...။ ပူတာ ဥဏှမ

တဇာတေပေါ့။ အေးတာကား မတွေ့လား...၊ အေးတာ သီတတေဇာတေပေါ့။ ပူ
 တယ် အေးတယ် သိတာ သူငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်လား...။ ကာယဝိ
 ညာဏ်က နာမ်တရားမရလား...၊ ပူတာ အေးတာက ရုပ်တရားမရလား...၊
 နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး။ လူလား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်။ နတ်လား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်။ နာမ်ရုပ်
 ပဲတွေ့တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လူမတွေ့တာလဲ...။ လူ မတွေ့ရင် နတ်ကား
 တွေ့ရဲ့လား...။ ဗြဟ္မာကားတွေ့ရဲ့လား...။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံကား
 တွေ့ရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့လိုတာ။

ယုံကြည်ရင် စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အဲဒါကြောင့် အာရုံ၊ အာရမ္မဏီကလို့
 မဟောဘူးလား...၊ အာရုံမှန်လို့ သဒ္ဓါမှန်တယ်။ နာမ်ရုပ်က အာရုံတရားမရ
 ဘူးလား...၊ နာမ်ရုပ်တရားနှစ်ပါးသိတာ အာရမ္မဏီကပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မ
 ကောင်းလား...၊ ဖြန့်လိုက်တော့ နာမ်ရုပ်ကို... ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ အဲဒါ အမြင်ခံ
 အရှုခံ တရား ခန္ဓာငါးပါး၊ အာရုံတရား မရဘူးလား...၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးက အာရမ္မ
 ဏီက မရလား...၊ အာရုံ၊ အာရမ္မဏီက။ အာရုံမှန်လို့ သဒ္ဓါမှန်တယ်လို့ မ
 ဟောဘူးလား...၊

ကဲ ခန္ဓာပဲတွေ့တာပေါ့။ လူတွေ့သေးရဲ့လား...၊ နတ်ကားတွေ့သေး
 ရဲ့လား...၊ ဗြဟ္မာကား တွေ့သေးရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊
 မရှိရင် ဘယ်လိုစွဲမှာလဲ...၊ ဖြုတ်ပုံဖြုတ်နည်း နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ အဲလို စိ
 စစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲဒါ လိုရင်းကိစ္စ၊ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်။
 ခန္ဓာဆိုတာ ယုံကြည်သွားပြီ၊ အမြင်ခံ အရှုခံက ခန္ဓာငါးပါးနော်၊ ဒါ အာရုံမှ
 န်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်။ ကဲ လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲဦးမလား...၊

အဲဒါ ဆက်ပြီးတော့ကြည့်တဲ့အခါ အာရုံက ရုပ်တရားကြီးက ဖောက်ပြန်ပြ
 ပီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝေဒနာ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား...၊ သညာမှတ်ပြ
 ပီးတော့ မပျက်လား...၊ စေတနာ ပြုပြင်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝိညာဏ

ကွန္ဒာ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ အနိစ္စ
တွေ့သလား...။ ဪ...အနိစ္စပဲတွေ့တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးလို့ မတွေ့ဘူး၊ အနိ
စ္စလို့ တွေ့တယ်နော်။

အာရုံက အနိစ္စလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က အနိစ္စလို့ မသိလား...၊
အာရုံက ဒုက္ခလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က ဒုက္ခလို့ မသိလား...၊ အာရုံက
အနတ္တလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က အနတ္တလို့ မသိလား...၊ အာရုံ၊ အာရ
မ္မဏိက။ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်။ လူချမ်းသာလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ
လား...။ နတ်ချမ်းသာလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ...။ ပြဟ္မာချမ်းသာလား...၊ ဒုက္ခ
သစ္စာလား...။ ဆင်းရဲတာက လွဲလို့ တခြားတွေ့သေးရဲ့လား...၊ အဲလို ဧ
လုလာဖို့ မကောင်းလား...၊ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက။ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်
တယ်။

အဲ့ဒါကြောင့် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ယုံကြည်ကျန်းမာ စိတ်ဖြော
င့်စွာနှင့် လွန်စွာအားထုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင် ဤငါးအင် မှန်
ပင် မဂ်ရကြောင်းလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုတာကွဲ့။ ဒါ စိစစ်ဖို့ မ
ကောင်းလား...၊ ကဲ ဒီလိုဆို စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ပုံ ဖြုတ်
နည်းတွေ။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်။

ကဲ ခေါ်တော့ကာ ကြံတော့ကာ နာမ်ရုပ်လို့ သိ၊ သားလို့ခေါ်၊ သမီးလို့ခေါ်။
နာမ်ရုပ်လို့ သိ၊ အဖေလို့ခေါ်၊ အမေလို့ခေါ်။ မခေါ်ရပေဘူးလား...၊ သုံးဆ
ယ့်တစ်ဘုံဆိုတာ သမုတ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမုတ်လည်းရှိက နာ
မ်ရုပ်တရား နှစ်ပါးပေါ့။ အဲ့ဒါ သမုတ်ရှိတာလည်းသိထား...၊ မသမုတ်ပဲနဲ့ ရှိ
တာလည်း သိထားဖို့ မလိုဘူးလား...၊ လိုတယ်။ ကဲ မရှိဘူးလို့ သိရင်စွဲဦးမ
လား...၊ အစွဲဖြုတ်တာ မဟုတ်လား...။ ကိုယ်က ရှိတယ်လို့ မထင်လား...၊
တွေ့တာက ကိုင်း...လူတွေ့တာလား...၊ နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...။

ဪ...နာမ်ရုပ်တွေ့ရတဲ့အခါ ဉာတပရိညာပေါ့၊ လူစွဲဒိဋ္ဌိ၊ နတ်စွဲဒိဋ္ဌိ၊ ပြဟွာစွဲဒိဋ္ဌိ မပြုတ်လား...။

ဆက်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်ပေါ့၊ ကြည့်တဲ့အခါ ရုပ်တရားကြီးက ဖောက်ပြန်ပြီတော့ မပျက်လား...၊ နာမ်တရားက သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ နိစ္စလား...၊ အနိစ္စ...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။ ဒါ အနိစ္စပဲ တွေ့တယ်။ ဆက်ပြီးတော့ကြိုးစား...အနိစ္စမမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့ တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရား...။ ဆင်းရဲတဲ့တရားကို သုခလို့ခေါ်မလား...၊ ဒုက္ခ...။ ဤ ဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား...၊ သတ္တဝါအလိုသို့ လိုက်ကွဲလား...၊ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား...၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား...၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ။

နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...၊ အနိစ္စတွေ့တာလား...။ နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...၊ ဒုက္ခတွေ့တာလား...။ နာမ်ရုပ်တွေ့တာလား...၊ အနတ္တတွေ့တာလား...။ တိရဏပရိညာ။ နာမ်ရုပ်နဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာပေါ့။ လူ နတ် ပြဟွာနဲ့ နာမ်ရုပ်နဲ့ ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာပေါ့။ နာမ်ရုပ်နဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာပေါ့။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ကြည့်တော့ခါ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရား...။ ဒါ ဆင်းရဲတဲ့တရားနော်။ ဒါ ဆင်းရဲတာ မမှန်ဘူးလား...။ မှန်ရင် သစ္စာထိုက်တာပေါ့။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါမှ သစ္စာထိုက်တာ။ နဒီသောတော ဝိယလို့ မဟောဘူးလား...၊ မြစ်ရေများစီးသလို မတန့် စားဘူးပေါ့နော်။ တဖြုတ်ဖြုတ် တသုတ်သုတ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်နေတာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

အဲ့ဒီလိုဆို ခြေအစ၊ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ရှာချင်သလိုရှာ သုခဆိုတဲ့ တရား အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ တွေ့ရဲ့လား...။ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...။ ဒုက္ခအတိလို မပိုင်းခြားလား...။ ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့တချိန် သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးမဝင်လား...။ ရှုဉာဏ်ငါးပါးနဲ့ ပေါင်းတော့ ရှစ်ပါးမပြည့်လား...။ ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့အခါ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား...။ ကိလေသာကား တွေ့သေးလား...။ ခန္ဓာမရှိတော့ မငြိမ်းလား...။ ကိလေသာမရှိတော့ မအေးလား...။ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့သဘောကို ဘယ်လိုခေါ်မလဲ...။ နိဗ္ဗာန်။ အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပေါ့။

အဲ့ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့တယ်၊ သစ္စာဖွဲ့ရတယ် နော်။ ဒါ ခန္ဓာဖွဲ့နည်း၊ သစ္စာဖွဲ့နည်း လေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား...။ အဲ့ဒါ တရားထိုင်တဲ့အခါ ဒါတွေ တွေ့မှာပေါ့။ စင်္ကြန်သွားတဲ့အခါလည်း တွေ့မှာပေါ့။ ရပ်တဲ့ အခါလည်း တွေ့မှာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်းလို့ မဟောဘူးလား...။ ဟောတယ်။

ကဲ ဥပမာ အားဖြင့်စိတ်ထဲက ထိုင်လိုက်ကြသေးတာပေါ့။ ထိုင်လိုက်တဲ့အခါ ကြမ်းနဲ့ တင်ပါးနဲ့ ထိမသွားလား...။ သတိမပြုရဘူးလား...။ သတိပြုတဲ့အခါ ကြမ်းတွေ့သလား...။ မာတာတွေ့သလား...။ တင်ပါးတွေ့သလား...။ ကာယအကြည့်တွေ့သလား...။ အဲ့ဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ နှစ်ခုထိတဲ့အခါ သိတဲ့စိတ်ကလေးမပေါ်လား...။ မထိခင်က သိတဲ့စိတ်ကလေးဟာ ဘယ်ဆီမှာနေတယ်လို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြခြင်းငှာ ထိုက်ကဲ့လား...။ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိကပေါ့။ အဲ့သလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

အဲ့ဒီအခါမှ သိတဲ့စိတ်ပေါ်တာ။ ပင်ကိုယ်က ရှိနှင့်တဲ့ တရားဟုတ်ကဲ့လား...။ အဲ့ဒါကို လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒီလိုဆို အဖြစ်တရားလို့ မဟော

ဘူးလား...။ အဖြစ်တရားကို သိ၊ အရှိတရားလား...၊ အဖြစ်တရားလား...။
 အဖြစ်တရားသိတော့ အသက်ရှိတယ်လို့ ယူဦးမလား...။ လိပ်ပြာရှိတယ်
 လို့ ယူဦးမလား...။ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ် ယူဦးမလား...။ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူး
 လား...။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီ။ ဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ အပျက်ကို သိတော့ ခိုင်
 တယ်မြဲတယ် ယူဦးမလား...။ သဿတဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးလား...၊ နောက်ပြန်ပြ
 ပီးတော့ ခန္ဓာအစားထိုးတာသိတော့ ဘဝပြတ်တယ်လို့ ယူဦးမလား...၊ ဥဇ
 ဇ္ဈဒအယူမပြုတ်လား...၊ သဿတပြုတ်တယ်နော်။ သက္ကာယပြုတ်တယ်န
 နော်...။ ဥဇ္ဈဒမပြုတ်ဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့ကွဲ့။ အဲ့ဒီနေ
 ရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်...၊ လေ့လာဖို့ မကောင်း
 လား...။

ဒါကြောင့် သိ ပယ် ဆိုက် ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်တစ်ခဏလို့ မဟောဘူး
 လား...။ အဲ့ဒါ လိုတာ။ ဒါကြောင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတာ သီလမဂ္ဂင် ဒုက္ခသစ္စာ
 ပိုင်းခြာမှ ဝင်တဲ့ သီလဗျာ။ စောစောပိုင်းက ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပိုင်း
 က သမာဒိနသီလ၊ သမ္မတ္တသီလ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အနေနဲ့ ရှောင်တာ။ ပုဂ္ဂို
 လ်သတ္တဝါ ရှိတယ်လို့ မယူဘူးလား...၊ ကျူးလွန်ရင် အပြစ်ဖြစ်တော့မယ်
 လို့ မယူပေဘူးလား...၊ ဒါတော့ သီလနဲ့ မပြည့်စုံဘူးလား...၊ မရှောင်ရင်
 သီလနဲ့ပြည့်စုံပုံမလား...၊ အဲ့သလို နားလည်ရတယ်။ ကံ ဘက်ကဟော
 တာ၊ မြေလျှိုး မိုးပျံ တာက ဈာန်ဘက်က ဟောတာ၊ အခုက ဉာဏ်ဘက်က
 ဟောတာ။ အဲ့ဒါ ပိုင်းခြားသိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်း၊ ဉာဏ်
 လမ်းကွဲ့။ ဉာဏ်ဆိုတာ စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာ။ လေ့လာဖို့ မက
 ကောင်းလား...။

ထင်တာက လူပေါ့၊ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ ဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်း
 လား...၊ ကဲ ရူပက္ခန္ဓာကို ပြန်စဉ်းစားနော်။ မြတ်စွာဘုရားက ရုပ်နဲ့ ပတ်သ

က်တဲ့ တရားဟူသရွေ့ ချောင်းထဲမြစ်ထဲမှာရှိတဲ့ ရေမြှုပ်ကြီးတွေပေါ့၊ ဖောင်းဖောင်းကားကား ကြီးကြီးမားမားပေါ့။ ဒိုက်တွေနဲ့ ဝင်တိုက်တဲ့အခါ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲမသွားလား...၊ တုံးတွေနဲ့ ဝင်တိုက်မိတဲ့အခါ ပြိုကွဲမသွားဘူးလား...၊ အနှစ်သာရ ရှိရဲ့လား...။ မူလကစပြီးတော့မှ အဲဒီရေမြှုပ်ဟာ ရေက ဖြစ်တဲ့ ရေမြှုပ်ပေါ့၊ ပျက်တော့ခါ ရေပဲ ပြန်မဖြစ်ဘူးလား...။ အနှစ်သာရရှိ မရှိ...။ မရှိရင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အခါမှာ သူ့အပေါ်သာယာနှစ်သက်တဲ့ တဏှာလာ ဦးမလား...၊ မလာတော့ဘူးပေါ့...။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

ရူပက္ခန္ဓာ အနှစ်သာရမရှိဘူးလို့ သိရင်၊ ခံစားတဲ့ ဝေဒနာကလည်း ရေပွက် ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား...။ အနှစ်သာရရှိရဲ့လား...၊ ရေပွက်ဆိုတာ ထမင်းအိုး ချက်တဲ့အခါ ပွက်ပွက် ပွက်ပွက်နဲ့ ဆူပြီးတော့ခါ ငွေဖလားလေးတွေနဲ့ တူတာပေါ့။ ပေါက်ကွဲပြီးတော့ မသွားလား...။ အနှစ်သာရရှိရဲ့လား...၊

သညာက္ခန္ဓာ တံလျှပ်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား...၊ တောတောင်မှာနေတဲ့ သားသမင်အပေါင်း တိရစ္ဆာန်၊ မုဆိုးရန်ကိုကြောက်လို့ ပုန်းလှိုးရတာပေါ့၊ ရေဆာလောင် မွတ်သိပ်တဲ့အခါ ရေရှာ ထွက်မလာလား...၊ ကမ်းပါးပေါ် ရပ်ကြည့်တဲ့အခါ အောက်မှာ ရေပြင်ကြီးပေါ့။ ဆင်းပြီးရေသောက် မသွားကြဘူးလား...။ အောက်ကို ရောက်တဲ့အခါ ရေတွေ့ရဲ့လား...၊ သောင်ပြင်ကြီးပေါ့။

တကယ်စိတ်ကတော့ ရေလို့ မထင်လား... တွေ့တာက ရေလား...၊ သောင်ပြင်လား...။ အခုတွေ့တဲ့ကိစ္စက လူ နတ် ဗြဟ္မာလား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်။ ဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သညာက္ခန္ဓာ ဖယ်ထား လူ တခြားရှိသေးလား...၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ကိုယ့်နာမည်တွေ မိဘတွေ

က၊ မွေးထဲကပါလာတာလား...၊ မိဘကပေးတဲ့ နာမည်လား...။ ခန္ဓာတပ်
ခါ သညာက္ခန္ဓာတပ်ရတာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

ကိုယ့်နာမည်ကို မှန်ထဲမှာကြည့် မြင်ရပါ့မလား...။ ကဲ...ခေါ်တော့မခေါ်ကြ
ဘူးလား...၊ ခေါ်ငြားသော်လည်း တကယ်ရှိတာဟုတ်ကဲ့လား...။ ခေါ်ယုံ
ပြောယုံတော့ မမှန်လား...၊ သမုတ်ရှိ၊ အခေါ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမု
တ်လည်းရှိတာ နာမ်ရုပ်တရား နှစ်ပါးပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်း
လား...၊ ဒါကြောင့် တံလျှပ်ပမာဏ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငှက်ပျော့ ပမာဏ၊ ဘယ်လိုပဲ ပြုလုပ်၊ ပြုလုပ်။ ဘယ်လိုပဲ လုပ်
လုပ်၊ ငှက်ပျော့ဆိုတာ အရင်းဖြတ်၊ အဖျားဖြတ် ငှက်ပျော့ဖတ်ကို ခွာကြည့်၊
ငှက်ပျော့ဖတ်သာ ကုန်သွားမယ် အနှစ်သာရတွေ့ရဲ့လား...။ အခုလည်း
မိမိက သစ္စာမသိ၊ ခန္ဓာမသိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မသိပဲနဲ့ ပြုလုပ်ရင် သဗ္ဗေ သင်္ခါ
ရာ အနိစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...။ လုပ်ချင်သလိုလုပ် အနိစ္စမှာ လမ်းဆုံး
တာ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါကြောင့် ပုညာဘိသင်္ခါရ၊
အာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရပေါ့။ ပုညာဘိသင်္ခါရ- ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်ပေါ့။
အာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရ- ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ် တစ်ခုခုပေါ့။ အပုညာဘိသင်္ခါရ-
အပါယ်တစ်လမ်းသွားပေါ့။ အဲ့ဒါကြောင့် သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာလို့ မဟော
ဘူးလား...၊ အနိစ္စမှာ လမ်းဆုံးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငှက်ပ
ျော့နဲ့ တူတယ်။ အဲ့ဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ဒီလိုဆို သင်္ခါရက္ခန္ဓာမှာ
စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား...။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆိုတာ မျက်လှည့်ပမာဏ၊ အိပ်မက်ပမာဏလို့ မဟောဘူး
လား...။ မျက်လှည့်ပြတဲ့ ရွှေတွေ သုံးလို့ စွဲလို့ ဖြစ်ကဲ့လား...။ မျက်လှည့်ပြ
တဲ့ ဆန်တွေ ချက်လို့ ပြုတ်လို့ ဖြစ်ကဲ့လား...။ အဲ့လို သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊
ဒါတော့ခါ စဉ်းစား၊ မျက်လှည့်ပမာဏ။ အိပ်မက် မက်တဲ့အခါ ရွှေအိုး၊ ငွေ

အိုး ရလို့ မက်တာ မရှိဘူးလား...၊ မနီးခင်ကြား စိတ်ကူးမယဉ်လား...၊ ယဉ်တယ်နော်။ နီးတဲ့အခါ ကိုယ့်စိတ်ကူးအတိုင်း ဖြစ်ကွဲလား...။ အဲ့ဒါ တကယ်ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ ဒါကြောင့် အိပ်မက်ပမာဏ၊ တကယ်ရှိတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ခေါ်ယုံ၊ ပြောယုံနဲ့ တော့ မှန်နေတာပေါ့။ သမုတ်ရှိ၊ အခေါ်ရှိ။ မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမုတ်လည်းရှိတာ နာမ်ရပ် နှစ်ပါးပေါ့။ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ ဒုက္ခ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနတ္တ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပေါ့။

စုလိုက်တဲ့အခါ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား...။ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့တရား...ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ ဆင်းရဲတဲ့တရားပဲတွေ့တယ်နော်။ သုခဆိုတာ ဆံဖျားကစ၊ ခြေဖျားအရောက်ရှာကြည့် အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှတွေ့ရဲ့လား...။ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှမတွေ့တာ သုခ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် ဒုက္ခအတိလို့ မပိုင်းခြားလား...၊ ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့ တစ်ချိန် သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးဝင်တာ...၊ ရှုဉာဏ်ငါးပါးနဲ့ ပေါင်းတော့ ရှစ်ပါးမပြည့်လား...။ ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့အခါ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား...၊ ဖြစ်ပျက်ကားတွေ့သေးရဲ့လား...၊ လောကုတ္တရာလို့ မဟောလား...။ အဲ့ဒါ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းလား...၊ ကိလေသာမရှိတော့ မအေးလား...၊ ဒါ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့သဘောပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ဖို့ အဓိကလို့ မဟောဘူးလား...။ ကိလေသဝဋ်ချုပ်တော့ ကမ္မဝဋ်လာသေးရဲ့လား...၊ ကမ္မဝဋ်မလာရင် နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား...၊ နိရောဓ။ ဤနေရာရောက်ဖအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပေါ့နော်...။

ကဲ ကြားဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိ
တာက...၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက...၊ (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။
နောက်ခန္ဓာမလာတာ...၊ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ...၊ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)။ တ
စ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး...၊ (ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ... (နှစ်ဆယ်) ဤရှ
စ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြော
င်းတည်း။)

မေတ္တာပို့။

အရှေ့အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဒို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

တောင်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဒို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့် တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ

အနောက်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဒို့တောင်းဆုမေတ္တာ ဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

မြောက် အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဒို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ ။

အထက်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ ခိုးတောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

အောက်အရပ်မှာနေ များလှ သတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခိုးတောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

တို့ ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခိုးတောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အောင်ပါစေ ။ ချမ်းကြည်အေးမြစေ ။
မဂ်စခန်း တက်လှမ်းနိုင်ပါစေ ။

ဤသို့ပြုရ ကုသလကြောင့် များလှဝေနေ
အမျှ ပေးဝေသည် ...
နတ်လူဗြဟ္မာ သာဓုခေါ်စေသော် ။

ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။
ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။
ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ

ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရေမွေရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
 တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော
 တတိယအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌ (၁၁-၁၀ - ၂၀၁၀)
 ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော
 ခန္ဓာငါးပါးသူသတ်ယောက်ျား(စုန်းမဥပမာပြ)
 ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်

အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
 နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
 သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
 အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
 တရားတော်မြတ်အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
 လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အား။ နမော - ရည်ညွတ်သ
ဒွါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နမော

မာ - ရည်ညွတ်သဒွါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာစ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒွါ စေတနာဖြင့်

ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်စ
လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏ္ဍိတ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ.....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား...။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား...၊ အကုသိုလ်လား...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်တာနော်...၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် တရားနှစ်ပါး

ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ အခါတိုင်းကလည်း ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောခဲ့ပြီးပြီနော်...၊

လိုရင်းအချက်က တရားထိုင်တဲ့အခါ ဣရိယာပထ လေးပါး သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း မဟောဘူးလား...။ ခန္ဓာသိဖို့လိုတာပေါ့...၊ ခန္ဓာမသိပဲနဲ့ တရားထိုင်ရင် အကျိုးများပျံ့မလား...။ ငါတစ်လုံးပျောက်ဖို့ လွယ်ပျံ့မလား...၊ ဒါတော့ ခန္ဓာသိဖို့ လိုတယ်။ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဖို့ လိုတယ်။ ဒါတော့ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီးအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ

သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါး

ပါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။

မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊
 နှ ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မြဲ ဖစ်နိုင်ပါ။
 ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊
 လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊

ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား

၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်အစားစား
တွေ့သလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မ
တွေ့တာ၊ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ
လိုသေးရဲ့လား...၊ ရှိတဲ့ တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး...။
ဤ ခန္ဓာငါးပါး သိဖို့ မလိုဘူးလား...။

ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတာပေါ့၊
မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ်၊ လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာ မရှိဘူးပေါ့။ အဲဒီ ခန္ဓာပေါ်
မှာ ဌာနူပစာရ အားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြ
ဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်အစားစား၊ ငရဲ
အစားစားလို့ မသမုတ်ကြဘူးလား...။ မခေါ်ကြဘူးလား...။ ဒါ သမုတ်ရှိ၊
အခေါ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမုတ်လည်းရှိက ခန္ဓာငါးပါး။ အဲသလို ဧ
လလာဖို့ မကောင်းလား...။ အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါးမှောက်
မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ နွား၊ မ
မှောက်လျက်သွား၊ ငါးပါးမှောက်ကြရှာလို့ မဟောလား...၊ အဲဒီ ခန္ဓာပေါ်မှာ
နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာပေါ့။ အဲဒါ အမြင်ခံ၊ အရှုခံတရားနော်၊ အဲလို စိစစ်
ဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါကြောင့် တရားထိုင်တဲ့ အခါ ဖြစ်စေ၊ စင်္ကြံ သွားတဲ့အခါ ဖြစ်စေ၊ ရပ်တဲ့
အခါ ဖြစ်စေ၊ လျောင်းတဲ့အခါ ဖြစ်စေ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ ခန္ဓာမသိရင်
ဘယ်လိုမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်လို့ မရဘူးပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်း
လား...။ အဲတော့ လေ့လာရတယ်...နော်၊ အဲလို ဆရာသမားက မပြော
ဘူး၊ မသင်ပေးဘူးဆိုရင် တရားရှုလို့ လွယ်ပုံမလား...၊ မလွယ်ဘူးကွဲ့။ လို

ရင်းအချက်က ပြန်စဉ်းစားကွဲ့ နော်၊ ဝဋ်သုံးပါးကျွတ်ရင် နိဗ္ဗာန်လို့ မဟော
ဘူးလား...၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်ပေါ့။

ကိလေသဝဋ်က ဘယ်တရားတွေလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ သစ္စာလေး
ပါးကို မသိတာ...၊ (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး မသိတာ...၊ (အဝိဇ္ဇာပါ
ဘုရား) အာယတန ဆယ့်နှစ်ပါး မသိတာ...၊ (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ဓါတ်တစ်
ဆယ့်ရှစ်ပါး မသိတာ...၊ (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို မသိ
တာ...၊ (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) အဲ့ဒါ သိရမည့် တရားတွေကွဲ့ နော်။ အဲ့ဒါ သိသ
င့်သိထိုက်တဲ့တာကို မသိလို့ အဝိဇ္ဇာလို့ မဟောဘူးလား...။ တခါသိပြန်
တော့ကာလည်း အဲ့ဒီခန္ဓာအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် နှလုံးသွင်းမမှား
လား...၊ ဒါ အဝိဇ္ဇာပေါ့။ နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တဲ့ တဏှာမလာ
လား...၊ တဏှာလာ ဥပါဒါန်က နေပါ့မလား...၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်
ပေါ့။ ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်လို့ မဟောဘူးလား...။ ဒါကြောင့် ဝဋ်သုံးပါး
ကျွတ်ဖို့ လိုတာနော်...။ ကိလေသဝဋ်သာ ချုပ်သွားမယ်ဆို ကမ္မဝဋ်လာဦး
မလား...။ ကမ္မဝဋ်မလာရင် နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းဘူးလား...။ အဲ့ဒီ သုံး
ခုက လွဲလို့ တရားနာစရာ ဟောစရာရှိသေးရဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ သိဖို့ လိုတာ
ကွဲ့။ ဒါ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထပ်မံပေါ့နော်။ ထပ်ခါ ထပ်ခါ ဥပမာပေးရတယ်၊ ရွာတ
စ်ရွာမှာ မိမိက ဝန်ထမ်းအနေနဲ့ လုပ်စရာ ကိုင်စရာ ရှိတာပေါ့။ အဲ့ဒီ ရွာကို
သွားမယ်။ ရွာက ကားလမ်းမပေါက်ဘူး၊ လူလမ်းပေါ့။ လှည်းလမ်းလည်း
မပေါက်ဘူးပေါ့နော်။ သွားလို့ ခရီးနှစ်မိုင်၊ သုံးမိုင်ကျ တော့ - တော မိုင်တို
င်ပေါ့။ ရှေ့မှာ ယာတဲ သွားတွေ တယ်၊ ကုန်းလေးမှာပေါ့။ အဲ့ဒီပေါ်ရောက်
တဲ့အခါမှာ အဝေးကလှမ်းကြည့်တယ် အုံအုံသဲသဲ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်း ရွာတွေ
အဝေးကမြင်ရတယ်။ အဲ့ဒီ တဲကကြည့်တော့ ခြောက်မိုင်လောက် ကွာသေး

တာပေါ့။ လယ်ပြင်ကြီး ခြားနေတာပေါ့နော်။ ရွာကို မမြင်ရဘူးလား...။ သွားလို့ ခြောက်မိုင်လောက်ရောက်တဲ့အခါ ရွာကို ဝင်တော့တာပေါ့။ တံခါးပေါက်ဝင်လိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း အထဲမှာ ရွာတွေ့သလား...။ အိမ်တွေ့သလား...။ ဒါ သူများကို မေးရမှာလား...။ ကိုယ်တွေ့လား...။ ဪ... ကိုယ်တွေ့ပေါ့နော်။ ဒီလိုဆို အဝေးကကြည့်တုန်းကတော့ ရွာကို မြင်ရတာပေါ့။ တံခါးပေါက်က ဝင်သွားတော့ခါ ရွာလား...။ အိမ်လား...။ အိမ်ရဲ့ အစုအပေါင်းကို ရွာလို့ သမုတ်တာကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

အဲဒီ အိမ်က သွပ်မိုးအိမ်ပေါ့။ ပျဉ်ထောင်အိမ်ပေါ့။ သွပ်မိုးတွေကို ခွါ၊ ထုပ်၊ ယောက်၊ ခိုင်း၊ မြှားတွေဖြုတ် စုပုံထား၊ ပျဉ်ထောင်တွေခွါ၊ တန်းတွေဖြုတ် စုပုံထား၊ ခါးပန်းကိုခွါ၊ ကြမ်းတွေကိုခွါ၊ ဆင့်တွေကိုဖြုတ်၊ ယက်မကိုခွါ တိုင်ကိုနှုတ် စုပုံထား...။ အိမ်တွေ့မလား...။ သစ်စုဝါးပုံ တွေ့မလား...။ ကဲ ကိုယ်ထင်ခဲ့တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...။ သစ်စုဝါးပုံပဲ တွေ့တယ်နော်။

ဘုရားပွင့်မှကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ဉာဏ်လက်နက်နဲ့ သစ်စုဝါးပုံထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်းစမ်းကြည့် သစ်စုဝါးပုံတွေ့မလား...။ မာတာ တွေ့မလား...။ မာတာပထဝီကွဲ့။ မာသဘော မာဓာတ် မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲဒီ မာသဘော မာဓာတ် မာပရမတ်မှာ သစ်စုဝါးပုံလို့ သမုတ်တာကွဲ့။ သစ်စုဝါးပုံရဲ့အစု အပေါင်းကို အိမ်လို့ သမုတ်တာကွဲ့။ အိမ်ရဲ့ အစုအပေါင်းကို ရွာလို့ သမုတ်တာကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ သမုတ်ရှိအခေါ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိက ပထဝီဓာတ်ပေါ့။

ဘယ်ပုံရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား...။ အနိစ္စအနေနဲ့ရှိတယ်၊ ဒုက္ခအနေနဲ့ရှိတယ်၊ အနတ္တအနေနဲ့ရှိတာပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား...။ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား...။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေ။

စဉ်းစား စဉ်းစား၊ စဉ်းစားတာ အလုပ်လုပ်တယ်လို့ ခေါ်တယ်နော်။ ကံလမ်း
တဲ့၊ ဈာန်လမ်းတဲ့၊ ဉာဏ်လမ်းတဲ့ ကြားလား...။ ကံလမ်းက ကုသိုလ်ကံ၊ အ
ကုသိုလ်ကံပေါ့။ အကုသိုလ်ကံက အပညာဘိသင်္ခါရပေါ့။ အပညာဘိသင်္ခါ
ရကြောင့် သေသည်ရဲ့အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် ။ အ
ပါယ်လေးရွာ သွားတဲ့လမ်း။ ဒါ အကုသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်တာ။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ
အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...၊ အဲ့ဒါ ကုသို
လ်ကံပေါ့၊ ကံလမ်းပေါ့။ ပညာဘိသင်္ခါရလို့ မဟောဘူးလား...။ ဒါနကုသို
လ်၊ သီလကုသိုလ်နော်။ အဲ့ဒီ ကုသိုလ်ကံကြောင့် လူ့အဖြစ်၊ နတ်အဖြစ်ကို
မရလား...။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...။ လူ့ခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာလို့ မခေါ်ဘူး
လား...။ အဲ့ဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ မလိုဘူး
လား...။

ခြေအစ၊ ခေါင်းအဆုံး ကိုယ်လေ့လာခဲ့တာ ပြန်စဉ်းစား...။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ဆံဖျားကနေ ခြေဖျားအရောက်၊ ခြေဖျားကနေ ဆံဖျားအရောက် သေသေ
ချာချာ လေ့လာပြီးတော့မှ ရှာကြည့်လိုက်၊ လူတွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်
နှစ်ကောဠာသ တွေ့မလား...။ ရှာချင်သလိုရှာ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ
တွေ့မယ်နော်၊ လူတွေ့တာလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ...။ ထင်တော့
လူလို့ မထင်လား...၊ ရှိတယ်လို့ မယူလား...။ တွေ့တာက လူလား...၊ သုံး
ဆယ့်နှစ်ကောဠာသ...။ ဒါ တွေ့တာကို အမှန်မယူရဘူးလား...။

ကဲ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသကို ဘုရားပွင့်မှကြားသိတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ဉာ
ဏ်လက်နက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ မာတာ မတွေ့လား...။ ဆံဖျားက ခြေဖျား
အရောက်နော်။ တနည်းအားဖြင့် ပျော့တာ မတွေ့လား...။ မာတာ ပထဝီ၊
ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။ မာတယ်လို့သိတဲ့အချိန် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ

တွေ့သေးရဲ့လား...။ ပျော့တယ်လို့ တွေ့တဲ့အချိန် သုံးဆယ့်နှစ်
ကာဠာသ တွေ့သေးရဲ့လား...။ တွေ့တာက မာတာက သက်သေမခံ
လား...။

ရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ပထဝီ ဓါတု ခေါ်
ရာဟုလာ၊ အနိစ္စတော ဈာနတော ပဿန္တော အာသဝါနံ ခယော ဟောတိ၊
နတ္ထိ ကိဉ္စိ ဥတ္တရိ ကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ။ ချစ်သား ရာဟုလာ ပထဝီဓါတ်တစ်
လုံးကို ပိုင်နိုင်အောင် လေ့လာလော့၊ ပထဝီဓာတ်ရဲ့ မမြဲခြင်းသဘောကို ဧ
သချာဂဏ၊ နေရာတကျသိရင် နောက်ထပ် တရားအားထုတ်စရာမလိုပြီလို့
မဟောဘူးလား၊ အဲ့ဒီမှာ သားတော်ရာဟုလာ သောတာပန် မဖြစ်ဘူး
လား...၊ ဆက်ကြိုးစားတော့ သကဒါဂါမ် မဖြစ်လား...၊ အနာဂါမ် မဖြစ်
လား...၊ ရဟန်းကိစ္စမပြီးလား...။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေကွဲ့နော်။ ဒါကြောင့်
မို့ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...။ မာပေါက်
ဖို့ အရေးကြီးတာကွဲ့။ မာပေါက်မှ ငါပျောက်မှာ။ အဲ့သလို လေ့လာဖို့ မ
ကောင်းလား...။

ထင်တာနဲ့ တွေ့တာပိုင်းခြားဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါတော့ ဥပမာအားဖြင့် ကိုယ့်
ဒေသန္တရမှာ မြေကြီးကို အိုးလုပ်တာ မရှိဘူးလား...၊ အိုးအစားစားပေါ့။ မြေ
ကြီးကို နှစ်ပိဿာ၊ သုံးပိဿာလောက်၊ အိုးလုပ်တဲ့ မြေကြီးပေါ့နော်။ အဲ့ဒါ
ခြေထောက်နဲ့နင်းလို့၊ နယ်လို့ တော်တော်လေး သမသွားပြီဆိုတော့.....
အိုးပုံစံ အိုးအစားစား ပုံသွင်းရဘူးလား...။ ပုံသွင်းရတယ်နော်။ အဲ...ပြီး
တဲ့အခါ မီးတော့ မဖိုရသေးဘူးပေါ့။ အိုးပုံပဲ သွင်းသေးတာပေါ့။ အိုးအစား
စားပေါ့နော်။

အားလုံး တရားနာ ပရိသတ်တွေ စားပွဲမှာ အသာတင်ထားလိုက် ဘာတွေ ငြ
မင်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ...၊ အိုးအစားစား မြင်တ

ယ်နော်။ အဲ့ဒီ အိုးအစားစားကို စုပုံပြီးတော့မှ နင်း၊ နင်းပြီးတော့မှ နယ်ကြ
 ည့်လိုက်။ အဲ့ဒီလို စုပုံပြီးတော့ နယ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အိုးအစားစား
 တွေ့သလား...၊ မြေကြီးတွေ့သလား...။ တကယ်ရှိတာက အိုးအစားစား
 လား...၊ မြေကြီးလား...။ တရားနာပရိသတ်တွေမြင်တာက မြေကြီးကို မြင်
 တာလား...၊ မရှိတဲ့ အိုးကို မြင်တာလား...၊ စဉ်းစားနော်။ ကဲ...စိတ်ထဲက
 အိုးသဏ္ဌာန်မှ မပျောက်ပဲကိုး...။ တကယ်လေ့လာကြည့်တော့ခါ အိုး
 အစားစားလား...၊ မြေကြီးလား...။ ဪ...မြေကြီးပေါ့။ နောက်တစ်ခါ အဲ့
 ဒီ မြေကြီးကို အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်လိုက်တာပေါ့။ အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်
 လိုက်ရတာပေါ့။ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်
 အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်အစားစား၊ ငရဲအစားစား ပေါ့နော်။ သဏ္ဌာ
 န်အမျိုးမျိုးတွေပေါ့။ အားလုံးပရိသတ်တွေ ဒါတော့ခါ အရုပ်ပေါင်းများစွာ မြင်
 တယ်လို့ အဖြေမပေးဘူးလား...၊ တကယ် အမြင်ခံအရှုခံက အရုပ်ပေါင်း
 များစွာလား...၊ မြေကြီးလား...။ အကုန်လုံး စုပုံပြီးတော့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်
 များ ဆုပ်သလို ဘယ်ပြန် ညာပြန် ဆုပ်ပြီးတော့ နယ်ကြည့်လိုက် နင်းကြည့်
 လိုက်၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာတွေ့မလား...၊ မြေကြီးတွေ့မလား...။ မြေကြီး
 က ပြောင်းရဲ့လား...။ ဒါကြောင့် မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်ပေါ့။ အဲ့
 လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ဒါတော့ ကိုယ်ထင်ခဲ့တာ တွေ့သေး
 ရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ မရှိလို့။ မရှိတဲ့ အသိလေးတာ မှန်
 သွားမယ်ဆိုရင် ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်ပြုဦးမလား...။ ဝစီကံ
 နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်ပြုဦးမလား...။ မနောကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကု
 သိုလ်ပြုဦးမလား...။ မပြုရင်... သက်သတ်၊ ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊ မုသား၊ မိစ္ဆာ၊
 ကင်းပြတ်ကွာ၊ မှတ်ပါ သောတာပန်တဲ့ ကွဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊
 အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား...၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန် မလာခဲ့နဲ့ကွဲ့နော်...။
 အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။ အမှန်သိတော့
 အမှားပျောက်တာ။ ထိထိမိမိ အဲ့ဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ပြီးသည့်နောက် ပြဟ္မာကြီးလေးဦးက ဖန်ဆင်းတယ်၊
 ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်၊ ဗိဿနိုးနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား...။
 ဝိစိကိတ္တ မချုပ်လား...။ အာသဝ အနေနဲ့ ဒိဋ္ဌာသဝ နဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ မချုပ်
 လား...။ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ ပြတ်ကင်းကွာ မှတ်ပါ သောတာပန်တဲ့ကွဲ့။ အဲ့လို ဇ
 လုလာဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေ။ ထိထိမိမိ ကိလေသ
 ဝဋ်ချုပ်ဖို့ နံပါတ်တစ်ကွဲ့ နော်။ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ရင် ကမ္မဝဋ်ချုပ်တာပေါ့။
 ကမ္မဝဋ်ချုပ်ရင် နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား...။ နိရောဓ လို့မဟော
 လား...။ အဲ့ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့ရတယ်။ ခန္ဓာသိဖို့ လိုတယ်နော်...။ အဲ့ဒါ လိုရ
 င်းအချက်တွေပေါ့။ အဲ့ဒါ ဘာဝေတဗ္ဗ အနေနဲ့ အမျိုးမျိုး ပွားပြီးတော့ လေ့
 လာကြည့်ပေါ့။ တစ်ခုသိရင် အကုန်လုံးသိနိုင်တယ်နော်၊ စဉ်းစားဖို့ မကော
 င်းလား...။ လေ့လာကြ။

စားတဲ့သောက်တဲ့အခါမှာလည်းပဲ ပြန်စိစစ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ချို ချဉ် စပ် ငန်
 ဖန် ခါး ရသာခြောက်ပါးလို့ ဟော...။ မဟော...။ ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရ
 သာခြောက်ပါးနော်...။ အာလူးပါရဲ့လား...။ ခရမ်းသီးပါရဲ့လား...။ ခရမ်းချ
 ဉ်ပါရဲ့လား...။ အသီးအနှံတွေပါရဲ့လား...။ အရသာပဲ တွေ့တယ်နော်...။
 စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ချိုတာပဲရှိတယ်၊ ချဉ်တာပဲရှိတယ်၊ စပ်တာပဲရှိတ
 ယ်၊ ငန်တာပဲရှိတယ်၊ ဖန်တာပဲရှိတယ်၊ ခါးတာပဲရှိတယ်။ လေ့လာဖို့ မ
 ကောင်းလား...။ အဲ့ဒီမှာပြန်ပြီးတော့မှ စိတ်နေစိတ်ထားတွေကို စိစစ်ဖို့လို
 တာပေါ့။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆိုတာ ကံအလုပ်မဟုတ်ဘူး...။ ဈာန်အလုပ်မဟု
 တ်ဘူး...။ ဉာဏ်အလုပ်ကွဲ့။ စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ။ ထင်တာက လူ၊
 တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါး။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်
 တွေပေါ့။ အဲ့ဒီ ခန္ဓာ တွေ့အောင်လို့၊ သိအောင်လို့၊ သင်ရတာ။ လေ့လာဖို့
 မကောင်းလား...။ ဒါကြောင့်မို့ စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာ၊ အလုပ်
 လုပ်တာပေါ့။

ကဲ အဲဒီထဲမှာ ဘယ်လိုတွေလဲ လို့ ပြန်စမ်းစစ်ကြစို့။ နှလုံးသွင်းမှားတာ ... မှန်တာပေါ့။ ဟင်းတစ်ခု ငရုပ်သီးသေချာထောင်း...၊ ညက်အောင်ထောင်း တဲ့အခါ ငရုပ်သီးတွေ သေးရဲ့လား...။ မတွေ့တော့ဘူးနော်...၊ အဲဒီထဲမှာ ထည့်ပြီးတော့မှ သုပ်လိုက်တာပေါ့။ သုပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဧည့်သည် အနေနဲ့ ခရီးသွား ဧည့်သည်အနေနဲ့ စားလိုက်ရတာ လက်သုံးချောင်းနဲ့နှိုက် ပီးတော့ ပါးစပ်ထဲ ခွံဝါးပြီးတော့ စားလိုက်တာ၊ ငရုပ်သီးမစားနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် က ဦးဆုံးနှိုက်စားလိုက်တာ စပ်လွန်းလို့ ပြန်ပြီးတော့ မထွေးဘူးလား...၊ ထွေးပစ်တယ်ဆိုတာ ကောင်းလို့လား...၊ မကောင်းလို့လား...။ မကောင်းလို့ ထွေးပစ်တာကွဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

ဟိုတစ်ယောက်က နောက်မှ နှိုက်တာကိုး၊ အရင်စားသာ စားရတာ သူ့စိတ် ထဲမှာ ငရုပ်သီးမပါတော့ ပေါ့သွပ်သွပ်နေတာပေါ့။ ဟာတာတာ နေတာပေါ့။ သိပ်သဘောမကျဘူး-၊နော်။ အဲဒီခွက်ကို နှိုက်ကမှ အခုကျမှ အရသာတွေ့တာ၊ အင်မတန်ကောင်းတယ်၊ အရသာတွေ့တယ် မပြောဘူးလား...။ ဟိုတစ်ယောက်ကတော့ ထွေးပစ်တာ ကောင်းလို့လား...၊ မကောင်းလို့လား...။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ မြို့လိုက်တာ ကောင်းလို့ ပေါ့။ အဲဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ တူရဲ့လား...၊ ကဲကြည့်-

စပ်တဲ့အရသာကတော့တူ- မတူ...၊ ငရုပ်သီးဆိုတဲ့ နာမည် လူမျိုးတစ်ရာ တစ်ပါး တူပုံမလား...၊ (မတူပါဘူးဘုရား) မတူတာမရှိလို့။ တစ်ယောက်ကကောင်းတယ်၊ တစ်ယောက်က မကောင်းဘူး။ တူရဲ့လား...၊ မတူတာမရှိဘူး...။ မရှိတာ ဘယ်လိုသိသလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည်၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည်၊ တရားက မဟောဘူးလား...၊ စပ်တဲ့အရသာက လျှာမှာပေါ်တာ၊ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာ။ အဲလို ခန္ဓာဘက်ကို ဉာဏ်လှည့်ဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ဒီလိုဆိုတော့ သ

က်သတ်လွတ်လို့ အပြစ်တင် ပြောစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ သား-၊ ငါးစား
တာတွေလည်း ပြောစရာလိုသေးရဲ့လား...။ ပါးစပ်ထဲမှာ သား-၊ ငါးကား ပါ
ရဲ့လား...၊ သက်သတ်လွတ်ကား ပါရဲ့လား...။ ပါ-၊ ပါဘူးကွဲ့။ လေ့လာဖို့
မကောင်းလား...၊ ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာခြောက်ပါးထဲဗျာ။ စိစစ်ဖို့
မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒါကြောင့် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ လျှာမှာပေါ်သည်၊ စပ်တာ မထင်ရှားဘူး
လား...၊ စပ်တာ ထင်ရှားတယ်နော်။ စပ်တာပဲရှိတယ် ကောင်းတာပါ
ရဲ့လား...၊ စပ်တာပဲရှိတယ် ဆိုးတာပါရဲ့လား...၊ ဒါကြောင့် ဥပေက္ခာ ဝေဒ
နာ လျှာမှာပေါ်တယ်လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲ့ဒီလို စိစစ်ဖို့လိုတယ်။ လေ့
လာပေါ့။ ငရုပ်သီးဆိုတဲ့ နာမည် လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါး တူရဲ့လား...၊ မတူ
တာမရှိလို့ ပေါ့။ စပ်တဲ့အရသာက လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါး တူ-၊ မတူ...။ တူရ
င်ရှိလို့ပေါ့။

ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ ဒုက္ခ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနတ္တ
အနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချ
က်ပေါ့။ စပ်တဲ့အရသာမှာ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါးလွတ်လို့ ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်
လို့ မဂ်ဉာဏ်ပေါ်မယ်ဆိုရင် လောကသုံးပါးက မလွတ်ဘူးလား...။ အဲ့ဒါ လွ
တ်တယ်ကွဲ့နော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ ကဲ ကိုယ်ထင်တာက ငရုပ်
သီးပေါ့။ တွေ့တာက စပ်တဲ့အရသာပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊

ကဲတစ်ခါ ပြန်ပြီးတော့ ထင်ရှားတဲ့ဟာပေါ့။ သံပုရာသီး ရင့်ရင့် အရည်ပေါစ
ပါ လေးစိတ် စိတ် ဆားနှင့်တို့စား ဘယ်လို တွေ့မလဲ...၊ (ချဉ်တာတွေ့ပုံ၊ မ
ယ်ဘုရား) စားတုန်းက ချဉ်တာ စားတာလား...၊ သံပုရာသီး စားတာ
လား...။ တွေ့နေတာက သံပုရာသီး တွေ့တာလား...၊ ချဉ်တာတွေ့တာ
လား...။ (ချဉ်တာတွေ့ပါတယ်ဘုရား) ဒါသူများမေးရမှာလား...၊ ကိုယ်မ

တွ့လား...။ ကိုယ်တွေ့နော်။ ကဲ-၊ အဲ့ဒီ ချဉ်တဲ့အရသာကို မျက်စိနဲ့ကြည့် ငြိမင်ရပါ့မလား...။ ဒီတော့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ဟုတ်ကဲ့လား...။ အတုံးအတစ် ဟုတ်ကဲ့လား...။ မဟုတ်ဘူးပေါ့နော်။ နားထောင်ကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ နမ်းကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ ကိုင်စမ်းကြည့် တွေ့ပါ့မလား...။ လျှာနဲ့ ကျတော့ မသိနိုင်ဘူးလား...။ အဲ့လိုဆို အကောင် အထည်ဟုတ်ကဲ့လား...။ လုံးရပ် သဏ္ဌာန်တွေ ဟုတ်ကဲ့လား...။ စားဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ့။ ပစ္စုပ္ပန် ယော ဓမ္မ၊ အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေဟိလို့ မဟောဘူးလား...။ ကဲ သဏ္ဌာန်တွေပါရဲ့လား...။ သဘော အနေနဲ့ မထင်ရှားဘူးလား...။ မပြော မဖြစ်လို့ ပြောရတာကွဲ့။ သဘောက ပရမတ်ကွဲ့နော်၊ ပြောတာ ပညတ်။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ သိဖို့လိုတယ်၊

သံပုရာသီးက သမ္မုတိ အနေနဲ့ ခေါ်လို့ သမ္မုတိသစ္စာ ပညတ်ပေါ့။ ချဉ်အရသာက သဘာဝနဲ့ နီးစပ်ခြင်းကြောင့် အဲ့ဒါ သဘာဝ ပညတ်ပေါ့။ ပညတ်က မလွတ်သေးဘူးနော်...။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ နီးစပ်လို့ ခေါ်ရတာ၊ အဲ့ဒါ ချဉ်တာပျောက်အောင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ...။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ချဉ်တာပျောက်ဖို့ လိုတယ်။ ဒါ သူ သူ ငါ ချဉ်တာတော့ ထင်ရှားနေတာ ဘယ်လို ပျောက်မလဲ စိစစ်မှာပေါ့။ စဉ်းစားရတာပေါ့။ ကလေးလေးတစ်ယောက် ကြံရည်တိုက်ကြည့်လိုက် ဇွန်းလေးနဲ့၊ ကိုင်း မြို့လိုက်တာပေါ့။ နောက် သံပုရာရည် ပါးစပ်ဟခိုင်း ဟတာပေါ့။ ဟတဲ့အခါကြည့်တော့ မမြို့ပေဘူးလား...။ စောတုန်းက ကြံရည်သောက်ခါ မျက်နှာနဲ့ အခုသံပုရာရည် တိုက်တဲ့ မျက်နှာ တူရဲ့လား...။ မတူဘူး။ ဘယ်လို နေသလဲလို့ မေး ပြောနိုင်ပါ့မလား...။ ကိုင်း မပြောနိုင်ငြားသော်လည်း နောက်ထပ်တိုက်မယ်ဆိုတော့ ပါးစပ်ကြီးပိတ် မထားဘူးလား...။ သိတယ်ကွဲ့။ ပြောစရာရှိရဲ့လား...။ အနိမိတ္တလို့ မပြောလား...။ ကဲ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ဟုတ်ကဲ့လား...။ ဆိုး ကောင်း နှစ်ပါး လွတ်မနေဘူးလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ကဲ ပြော

စရာကို မရှိတာ အနိမိတ္တ။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ကဲ ပြောစရာကုန်သွားပြီနော်။

အဲ့တော့တစ်ခါ ပြန်ပြီးတော့ လေ့လာဖို့ရာ မွေးလာတဲ့သားသမီးတွေ မွေးထဲက ပါတာလား...၊ မိဘက ပေးတဲ့နာမည်လား...။ မွေးထဲက မပါဘူးပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ လူတစ်ယောက်က နေပြီးတော့ သားယောက်ျားလေးမွေးတာ သားဦးလေးပေါ့။ သုံးနှစ်ထဲမှာ နှစ်နှစ်နဲ့ကိုးလ။ ကျုပ်သားလေးကို နာမည်ပေးစမ်းပါ။ ဓာတ်ခိုက်အောင်လို့ ပေးရတာပေါ့။ ဘာနေ့သားလဲ မမေးရဘူးလား...၊ တနင်္ဂနွေသားပေါ့။ မဟာဘုတ်ကို ကြည့်တော့ခါ တနင်္ဂနွေ ရာဇ၊ တနင်္လာ အထွန်း၊ ဒီနေ့ကစ မင်း သားကို အောင်ကျော်လို့ နာမည်မပေးလား...၊ အဲ့ဒါ မွေးထဲက ပါတာလား...၊ မိဘတွေကပေးတာလား...။

အဲ့ဒီ ကလေးက အောက်မှာ ဆော့နေတာ၊ သူ့ကို နာမည်ပေးတာ သူသိပါ့မလား...၊ အောင်ကျော်လို့ ခေါ်ကား ထူးပါ့မလား...၊ အဲ့ဒီခါကျမှ အောင်ကျော် ဆိုတာ မင်းနာမည်။ နောက်ခါ ခင်ဗျာ-၊ ဗျာ လို့ထူး လို့ မသင်ရဘူးလား...၊ ခဏ ခဏ ပြောတော့ခါ အောင်ကျော်ဆိုတာ ငါကို။ တဖြည်းဖြည်း တစ်စစနဲ့ စွဲ မလာဘူးလား...၊ ဘယ်လိုပဲ စွဲစွဲ ကြည့်ချင်သလိုကြည့် အောင်ကျော် မြင်ရပါ့မလား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မမြင်တာလဲ...၊ ယုံရဲ့လား...၊ အောင်ကျော် မရှိဘူးပေါ့။

ခေါ်ရုံတော့ မခေါ်ဘူးလား...၊ သမုတ်ရုံတော့ မသမုတ်ကြဘူးလား...၊ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ၊ အမြင်ခံ အရှုခံ အနေနဲ့ ရှိတာ ဟုတ်ကဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်...။ အောင်ကျော်မှ မတွေ့တာ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မစွဲတာလဲ...၊ မရှိလို့။ အဲ့ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်...၊ ယုံကြည်ရင် အောင်ကျော်မှ မတွေ့ရင် လူကော တွေ့ပါ့ မလား...၊

လူမတွေ့ရင် နတ်ကားတွေ့ပါ့မလား...။ နတ်မတွေ့ရင် ပြဟ္မာကား
တွေ့ပါ့မလား...။ တွေ့တဲ့ တရားက အောင်ကျော် ဟုတ်ကဲ့လား...။ စဉ်း
စားဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါ မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် အဆင်းလို့ မဟောဘူးလား...။ လက်နဲ့ ပုတ်ကြည့်ရင်
အသံပေါ့။ နမ်းကြည့်ရင် အနံ့ တွေ့မှာပေါ့။ လျှာနဲ့ လျက်ကြည့်ရင် ဆားပေါ့
က်ပြီးတော့ ငန်ပျပျ တွေ့မှာပေါ့။ ကိုင်ကြည့်ရင် မာတာ၊ ပျော့တာပေါ့။ တန
ည်းအားဖြင့် ပူတာ အေးတာပေါ့။ တနည်းအားဖြင့် ထောက်ခံမှု လှုပ်ရှား
မှုပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ နားလည်အောင်လို့ ခန္ဓာ
ပြောရ ဟောရတာ။ ကိုင်း တွေ့တာနဲ့ သိတာနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ကျမသွား
ဘူးလား...။ အဲ့ဒါ လိုရင်းတွေပေါ့ကွဲ့။ အဲ့ဒီထဲမှာ ဆိုး၊ ကောင်း နှစ်ပါး ပါ
ရဲ့လား...။ မပါဘူး ဗျာ။ စဉ်းစားနော်...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်း
လား...။ အဲ့ထဲက နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာ။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...။

အဆင်း ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ အမျိုးသမီးလေးအနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သ
က်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။ သမုဒယသစ္စာအကြော
င်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မရဘူးလား...။ ခန္ဓာရရင် အို နာ သေ လွတ်ပါမ
လား...။ ဘာသစ္စာလဲ...။ ကဲ သမုဒယ ဒုက္ခပေါ့။ အဆင်း ရူပက္ခန္ဓာ တ
ရားပေါ်မှာ အမျိုးသားလေးအနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လော
ဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။ လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်းရှိတ
ော့ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား...။ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...။ ဘာသစ္စာ
လဲ...။ သမုဒယ ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ လိုတယ်...။
စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။

အသံ ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ မင်းသမီးလေးအနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု
စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။ မင်းသားလေးအနေနှင့် လိုချ

င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား...၊ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...။ သမုဒယ ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား...။ အသံ ရူပ ကွန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဘာသစ္စာလဲ...၊ ဒုက္ခသစ္စာလို့ ပိုင်းခြား၍သိတာက...၊ သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာ...၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မပြတ်ဘူးလား...။ တဏှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဥပါဒါန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ကံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုး ပြတ်ပြီဗျာ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ သူ့ မဂ်နဲ့ သူ့ ဖိုလ်တွေပေါ့။ အဲ့လိုဆို ရာဂက္ခယော နိဗ္ဗာန်နံ.....၊ ဒေါသက္ခယော နိဗ္ဗာန်နံ.....၊ မောဟက္ခယော နိဗ္ဗာန်ပေါ့.....။ အဲ့ဒါ လိုရင်း အချက်တွေပေါ့။ အဲ့ဒါ ကိလေသာ ချုပ်ဖို့ ပဓာန။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊

ကိလေသဝဋ်ချုပ်တော့ ကမ္မဝဋ် လာဦးမလား...၊ ကိလေသဝဋ်က အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ပေါ့ကွဲ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ အတိတ်ကို သင်္ခါရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို ကံလို့ ကောက်တယ် ကြားလား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါ ကိလေသဝဋ်ရှိလို့ ကမ္မဝဋ် ဖြစ်တာပေါ့။ ကမ္မဝဋ်ရှိတော့ နောက်ခန္ဓာ မလာဘူးလား...၊ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။

ကဲ တော်တုန်းက သံပုရာသီး ပြန်စဉ်းစားဖို့လိုတယ်။ စားတုန်းက သံပုရာသီးပေါ့။ တွေ့တဲ့အခါ သံပုရာသီးလား...၊ ချဉ်တဲ့အရသာလား...။ ဒါ သူများမေးရမှာလား...၊ ကိုယ်တွေ့လား...။ ဒါ ကိုယ်တွေ့တွေ့ပေါ့ကွဲ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ သံပုရာသီးလို့ တွေးသိ၊ ကြံသိတာ မနောဝိညာဏ် ကွဲ့။ ချဉ်အရသာလို့ စားသိတာ ဇိဝှိဝိညာဏ်ကွဲ့-၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်က နာမ်တရားမရလား...၊ လျှာအကြည်နဲ့ ချဉ်အရသာက ရုပ်တရားမရ

လား...၊ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး...။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့။ သံပုရာသီးက ပညတ်ပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါ ထိထိ မိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။

ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေ ကွဲ နော်။ ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ လက်တွေ့ မျက်တွေ့အားဖြင့် မြေကြီးတစ်ခုကို တစ်ပိဿာလောက်ရှိတဲ့ မြေကြီးပေါ့နော်။ အဲ့ဒါကို ဆင်ရုပ်ကြီးလုပ်ပေါ့။ ပထမစုပုံထားတဲ့အခါ တစ်ပိဿာလောက်ရှိတာပေါ့။ အဲ့ဒါ တရားနာပရိသတ်တွေ စုပုံထားတဲ့အခါ ဆင်မြင်သလား...၊ မြေကြီးမြင်သလား...။ ဆင်ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ပုံသွင်းလိုက်တော့ခါ သဏ္ဌာန် နိမိတ်တွေ ခြေ လက် အင်္ဂါတွေပေါ်မလာဘူးလား...။ အဲ့လို တစ်စတစ်စ အင်္ဂါပြည့်စုံသွားတဲ့အခါ ဆင်ရုပ်ပေါ့။ စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထား၊ တရားနာပရိသတ်တွေ ဘာတွေမြင်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ...။ ဆင်ကိုမြင်တယ်။ တကယ်ရှိတာက ဆင်လား...၊ မြေကြီးလား...။ မြေကြီးက ပရမတ်ပဲနော်။ ဆင်လို့ ဘယ်လိုပဲ သမုတ်သမုတ် ခေါ်ချင်သလိုခေါ် မြေကြီးက ပြောင်းရဲ့လား...။ မပြောင်းဘူးကွဲ့။ ဒါကြောင့် ပရမတ်ပေါ့။ ဒါကြောင့် ပညတ်... ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ် မပြောဘူးလား...၊ ဆင်က ရှိတဲ့တရားဟုတ်ကဲ့လား...။ တကယ် အမြင်ခံ အရှုခံက ဆင်လား...၊ မြေကြီးလား...။ ရှိတဲ့မြေကြီးကို ဘယ်သူမှ မမြင်ဘူးပေါ့။ မရှိတဲ့ ပညတ်က ဖုံးထားတာ၊ ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ် မဟောဘူးလား...။ အဲ့ဒါ အဖုံးကို ခွဲဖို့ လိုတာပေါ့။

ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့် ဆင်တွေ့မလား...၊ မာတာ ဧပျာတာတွေမလား...။ မာတာ ပထဝီ၊ ဧပျာတာ ပထဝီပေါ့။ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်း

လား...။ ဆင်မတွေ့တာ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် ဆင်အနေနဲ့ ဘယ်လို စွဲမလဲ...။ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...။ ဆင် မှစွဲစရာမရှိရင် ကျန် တာတွေ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...။ အဲ့သလို သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ သိမှပ ယ်နိုင်တာ။ သစ္စာလေးပါးသိမှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရ ဟန္တာလို့ မဟောဘူးလား...။ ခန္ဓာသိမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်မှာ။ သစ္စာသိမှ သမုဒယသစ္စာသေမှာ။ အဲ့ဒါ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လို ချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချ င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချ င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- * ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါး မသိပဲနဲ့ သောတာပန် ဖြစ်ပျံ့မလား...၊ သစ္စာလေးပါး သိဖို့လိုတယ်နော်။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...၊(အဝိဇ္ဇာ) ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...၊(အဝိဇ္ဇာ) ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးပေါ်မှာ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ...၊(အဝိဇ္ဇာ) နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ...၊(တဏှာ) မရ မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ...၊(ဥပါဒါန်) အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်လို့ မဟောဘူးလား...။ သစ္စာဖွဲ့တော့ သမုဒယလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒါ အခြေ

ကောင်းချုပ်ဖို့ လိုတာပေါ့။ အကြောင်းချုပ်ရင် အကျိုးမချုပ်ပေဘူးလား...၊ ဒါ နှလုံးသွင်းမှန်တာနဲ့ မှားတာပေါ့။ အဲ့လိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ထိထိ မိမိစိစစ်ဖို့ ကောင်းတယ်နော်။

ကဲ ချဉ်ရသာအပေါ်မှာ သံပုရာသီးအနေနဲ့ နှလုံးသွင်း မမှားကြဘူးလား...၊ အဆင်းရူပက္ခန္ဓာမှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ မမှားကြဘူးလား...။ အဲ့ဒီလို ခြောက်ဒွါရမှာ တကယ်လေ့လာဖို့ လိုတာပေါ့။ ထိထိမိမိသဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ သူ့ဓာတ်သားကို တကယ်စိစစ်မယ်ဆို အဆင်းက အဆင်းပေါ့။ အဆင်းရူပက္ခန္ဓာ မြတ်စွာဘုရားရှင်-၊ ချောင်းထဲ မြစ်ထဲမှာရှိတဲ့ ရေမြှုပ်ကြီးကဲ့သို့ ဥပမာပေးလို့ မဟောဘူးလား...။ ရန်သူနဲ့ မတွေ့ခင် ဖောင်းဖောင်းကားကား ကြီးကြီးမားမားပေါ့။ ရန်သူနဲ့ တွေ့တော့ ခိုက်တွေ့နဲ့တွေ့တဲ့ အခါ ဖရိုဖရဲပြိုကွဲပြီးတော့ ပျက်မသွားဘူးလား...၊ အနှစ်သာရ ရှိရဲ့လား...၊ အဲ့ဒီရေမြှုပ်ကြီးဟာ ရေက ဖြစ်တာပေါ့။ ပျက်တော့ရေပဲ ပြန်မဖြစ်ဘူးလား...၊ အခုလည်း ရေကဖြစ်တဲ့ရေမြှုပ်။ (ရေ) ပျက်ရင် ရေပဲပြန်ဖြစ်မှာပေါ့။ မွေးခါစ ကလေးလေး ။ရက်သားပေါ့။ သေးဆုံးသွားတဲ့အခါ လေး ငါးရက်ထားကြည့်၊ တန်ခူး ကဆုန်ပေါ့နော်၊ လေး ငါးရက်ထားတဲ့အခါ အကုန်လုံး ပုပ်ရိပြီးတော့မှ အရည်တွေ ဖြစ်ပြီးတော့ မသွားပေဘူးလား...၊ အရိုးနုသေးတာကိုး၊ အကုန်လုံး အရည်တွေဖြစ်သွားမှာပဲ။ သူ့ခြေ လက်အင်္ဂါသဏ္ဌာန်တွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မတွေ့တော့ဘူးကွဲ့နော်။ အဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဆိုတာ ရေမြှုပ်ကြီးနဲ့ တူတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီတော့ ရုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့တရား မှန်သမျှ ရေမြှုပ် ပမာဏကဲ့သို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲ လင်းကနဲဖြစ်သွားကာ ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ် ဖြစ်ခွင့်ရ ပါ့မလား...၊ မရတော့ဘူးကွဲ့နော်။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ အမှန်သိမှ အမှားပျောက်တာ၊ စဉ်းစားဖို့မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။

အမှန်သိရင် အမှားပျောက်တယ်တဲ့နော်၊ လူတစ်ယောက် ကြက်ဥအင်မတန်စားချင်တယ်၊ ကြက်ဥကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ ခရီးသွားနေတာ၊ အိမ်ရှင်ကလည်း လူပေါင်းစုံ၊ ဧည့်ကလည်း များတယ်၊ ဧည့်လာတဲ့ အခါမှာ အဆင်သင့် လက်ဖက်တွေဘာတွေ၊ အခုပြောခဲ့တဲ့ ပဲခြမ်းကြော်တို့၊ ထန်းညက် ဖြူဆုပိတို့ထား ကြက်ဥကြော်၊ ကြက်ဥပန်ကန် ကြက်ဥကြော်ပန်ကန်တွေတဲ့ အခါ စားချင်တဲ့စိတ်တွေမပေါ်လား...၊ အဲ့ဒီအခါ ဇွန်းလေးယူပြီးတော့မှ နို့ကလိုက်တာပေါ့၊ နို့ကလိုက်တဲ့အခါကျတော့ အထဲက လောက်က အမြီးတွေပေါက်နေပြီ၊ အဲ့ဒါ လောက်ကိုမြင်တဲ့အခါ စားချင်တဲ့စိတ်တွေရှိသေးရဲ့လား...၊ မမြင်ခင်တုန်းကတော့ စားချင်တဲ့စိတ်တွေ မပေါ်လား...၊ အဲ့တော့ စားချင်တဲ့စိတ်တွေ မရှိတော့ဘူးနော်...၊ အဲ့တော့ စားချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်မသွားဘူးလား...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

အခုလည်း သူ့အပြစ်ကို သိဖို့ လိုတာပေါ့။ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့ မဟောဘူးလား...၊ ကိုယ်မှာရှာ ကိုယ့်အပြစ်တွေ တွေ့ဖို့ လိုတာပေါ့၊ နာတာ ကျဉ်တာ၊ ကိုက်တာ ခဲတာ၊ ပူတာ အေးတာ၊ ယားတာ ယံတာ၊ အဲ့ဒါတွေ မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရတာ၊ စိစစ်တော့ ယားတာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ ကိုက်တာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ ပူတာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ အေးတာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့မကောင်းလား...၊ ခန္ဓာမှာ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောနဲ့ သိတဲ့သဘောကလွဲလို့ တခြားတွေ့သေးရဲ့လား...၊ အဲ့ဒါနာမည် အမျိုးမျိုးပေးရတာပေါ့။ မပေးကြဘူးလား...၊ ညောင်းတယ် ညာတယ် ကိုက်တယ် ခဲတယ် ပူတယ် အေးတယ် ယားတယ် ယံတယ် ပြောရတာ၊ စင်စစ်တော့ ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောနဲ့ သိတဲ့ သဘောပဲရှိတာပေါ့။ ရုပ္ပ

တီတိ ရှုပ် -၊ ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ နမတီတိ နာမံ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဖြစ် ပျက်လို့ မဟောလား...၊

အဲ့ဒီလို ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ပြီတော့ ဖြစ် ပျက် တာ နားလည်ဖို့ လိုတာပေါ့။ ချုံ့လိုက်ရင် ဖြစ် ပျက်ပဲရတယ်။ အဖြစ်တရားသိဖို့ လိုတာနော်...၊ လက်ဝါးတစ်ခုကို ပြန်ကြည့် အသံရှာကြည့်လိုက် တွေ့ပါ့မလား...၊ နှစ်ခု ထိစပ်တဲ့အခါ အသံမပေါ်လား...၊ လက်ဝါးထဲမှာ ရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား...၊ နှစ်ခုထိမှ ပေါ်တာ။ ယုံကြည်ရဲ့လား...။ အခုလည်း နားအကြည်ရှိလို့ အသံမတိုက်လား...၊ ကြားတဲ့စိတ် သိတဲ့စိတ်က နှစ်ခုတိုက်မှ ပေါ်တာ။ မတိုက်ခင်က ရှိရဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒီလို ဆိုတော့ကာ ဆရာတော် သမားတော်တွေ အဖြစ်တရားလို့ မဟောဘူးလား...၊ ပင်ကိုကရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား...။ အဖြစ်တရား သိသည့် အတွက် ဘာများအကျိုးရှိသလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ်လို့ ယူဦးမလား...၊ အသက်ရှိတယ်၊ လိပ်ပြာရှိတယ်လို့ ယူဦးမလား...၊ အဲ့လို အဖြစ်တရားသိတော့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးလား...၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီကွဲ့ကြားလား...၊ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ် ယူဦးမလား...၊ အသက်ရှိတယ်၊ လိပ်ပြာရှိတယ် ယူဦးမလား...၊ ဖြစ်ပြီးရင် မပျက်လား...၊ အပျက်ကို သိတော့ ခိုင်တယ် မြဲတယ်လို့ ယူဦးမလား...၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်လား...၊ နောက်ခန္ဓာ အစားထိုးတာသိတော့ ဘဝ ပြတ်တယ်လို့ ယူဦးမလား...၊ ဥစ္ဆေဒ အယူမပြုတ်လား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေကွဲ့။ ဒါ ခန္ဓာအပြစ်ကို တွေ့ပြီ၊ သိမှ ပယ်နိုင်တာနော်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက သားအမိ၊သားအဖ သုံးယောက်ရှိတာပေါ့၊ သားလေးတစ်ယောက်တည်း သားယောက်ျားမ

လးပေါ့နော်။ လေးတန်းအောင်တဲ့အခါကျတော့ သားကကျောင်းကနုတ်တော့တာပေါ့။ ရှေးရှေးကတော့ခါ အသက်ကြီးမှ ကျောင်းထားကြတာ။ ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ် ကျမှ ကျောင်းထားတာပေါ့။ မိဘရဲ့ဆောင်ရွက်စရာ အဝတ်တွေ ဘာတွေ၊ မိဘဝတ်တဲ့ အဝတ်အစားတွေ အကုန်လုံး ဖွတ်လျှော်ပေးတယ်။ ရေကလည်းသူနိုင်သလို ခပ်ပြီးတော့ အဆင်သင့်ထားပေးတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ဆိုတော့ မိဘတွေက မချစ်ဘူးလား...၊ အရွယ်လေးကရောက်လာတဲ့အခါ မိဘက ကိုယ်နဲ့လည်းသင့်တော်အောင်၊ သားနဲ့လည်းသင့်တော်အောင် ချွေးမကောင်းကောင်းကို မရှာရပေဘူးလား...၊ ချွေးမကောင်းကောင်း ရှာရမှာပေါ့။

အဲ့တော့ သားလေးတစ်ယောက်ကလည်း ပြန်စဉ်းစားလို့ လမ်းတော့ခြားတယ်၊ အဲဒီ လမ်းခြားတဲ့အိမ်က အမျိုးသမီးက ဘွဲ့ရပြီးသား၊ ရုပ်အဆင်းကလည်း အလတ်စားလောက် ချောတယ်၊ စား ဝတ် နေ ရေးကလည်း ပြည့်စုံတယ်၊ ခေတ်ပညာကလည်း ဘွဲ့ရပြီးသားဆိုတော့ မပြေဘူးလား...ဟဲ့။ မိဘနှစ်ပါးက မလို။ ဘာကြောင့်မလိုတာလဲဆို လောကီပညာ အောက်လမ်းပညာ တတ်တာကိုး။ အရပ်သုံးနဲ့ပြောမယ်ဆို စုန်းတတ်တာပေါ့ကွဲ့။ စုန်းတတ်တော့ တနေ့ကြတော့ ငါ့သား သူတို့လက်ချက်နဲ့ ပြုတ်မှာပေါ့။ ဒါတော့ ဘယ်ပေးချင်မလဲ...၊ ပေးချင်ပါ့မလား...၊ အင်း အဲ့လိုသိတယ်၊ စုန်းတတ်တယ်ဆိုတာ စုန်းက အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား...၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်စိတ်ဆိုးတဲ့အခါ စိတ်မဆိုးခင်ဒေါသစိတ်က ရှာလို့တွေ့ပါ့မလား...၊ စိတ်ဆိုးမှ ဖြစ်တာ။ အခုလည်း သူတို့ အတတ်က အာရုံပြုမှ ပေါ်တာ။ အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

နေ့တိုင်း အဲ့ဒီအိမ်သွားတော့ မိဘက သဘောမတူဘူး...၊ တစ်နေ့ကြာ တော့ခါ တစ်နေ့သ၌ ကြတော့ သွားတော့ အစောကြီးပြန်လာခဲ့တယ်၊ အကို ရယ် ဒီနေ့ နေရထိုင်ရတာမကောင်း ခေါင်းကိုက်တာရော လည်နာတာရောပေါ့၊ ပြန်စမ်းပါဦး မပြောရဘူးလား...၊ ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဟုတ်ပါဘူး ငါ့သားအခုနေမှ သွားတယ်၊ အခုပဲ ပြန်လာခဲ့တယ်၊ အိပ်ယာထဲ ဝင်အိပ်၊ နဖူးကိုစမ်းကြည့်လိုက် ကိုယ်ကောင်တွေ ခြေတွေ လက်တွေ စမ်းကြည့်လိုက် နေကောင်းလား...၊ ကောင်းတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ခဲ့တာလဲ...၊ အိမ်ရှင် မ နေမကောင်းဘူးပေါ့။ မိဘက စဉ်းစားတယ် အင်း...ဒီနေ့လပြည့်နေ့ကိုး၊ သူတို့ အတတ်တွေပေါ်တော့တာပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ ရိပ်မိပြီ။

နောက်လကွယ်နေ့ကြတော့ ထမင်းလက်စုံစားကို မနက်စာစားပြီး သားအဖ၊ နေ့လက်စုံစား၊ ညခါစား အဲ့ဒါ သမီးရည်းစားဆိုတာ အချစ်စမ်း တတ်တယ်၊ အပြန်ခိုင်းတိုင်းသာ ပြန်မယ်ဆိုရင်၊ ကြားလူ ဝင်ခါ မင်း လက် လွတ်တော့မှာပေါ့။ အဲ့ဒါ အချစ်စမ်းတာ၊ အပြန်ခိုင်းတိုင်းပြန်ရတာ မဟုတ် ဘူးပေါ့။ နောက်လကွယ်နေ့သွားတော့ခါ၊ အကို အခုတစ်ပတ်ကပိုဆိုးတယ်၊ လည်နာတာရော၊ ခေါင်းကိုက်တာရော၊ ဗိုက်နာတာရော၊ သုံးပါးလေးထွေပေါ့။ ပြန်စမ်းပါဦး၊ မပြန်ပါရစေနဲ့။ ပြန်သာပြန်စမ်းပါဦး၊ မပြန်ပါရစေနဲ့၊ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ စုန်းက တောက်တော့တာ၊ မီးလုံးကြီးတွေက ဖွားကနဲ ဖွားကနဲ၊ မင်းသား မျက်လုံးတွေ ပြူးမနေဘူးလား...၊ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား...၊

ထမင်းစားကြည့် ဘယ်လောက်ပဲ ဟင်းကောင်းကောင်း၊ ဆေးကြည့် ဟင်း ဖတ်သာ စင်တာ၊ အနံ့က ပျောက်ကွဲလား...၊ အခု ချစ်တဲ့စိတ်က ကျန်သေး ရဲ့လား...၊ ကျန်ဘူးကွဲ့၊ အပြစ်ကို တွေ့နေပြီ။ ကဲ ချစ်တဲ့စိတ်တွေရှိသေး ရဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အခုလည်း ခန္ဓာမှာ ခြေအစ

ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးကို ရှာကြည့်၊ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား...၊ ဆင်းရဲ
တဲ့တရားလား...။ ရှာကြည့် ဆံဖျားက ခြေဖျားအရောက် ခြေဖျားက ဆံဖျား
အရောက် အနုလုံ ပဋိလုံ၊ သုခဆိုတဲ့တရား အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာမျှ
တွေ့ရဲ့လား...၊ အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာမျှ သုခမတွေ့တာ ရှိလို့ လား...၊
မရှိလို့လား...။ မရှိရင် ဒုက္ခအတိလို့ မပိုင်းခြားလား...။

အဲ့ဒီလို ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့အခါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ သီလ
မဂ္ဂင် သုံးပါးဝင်တာ၊ ပထမ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ပညာမဂ္ဂင် နှစ်ပါး၊ သမ္မာ
ဝါယမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ မဂ္ဂင် ငါးပါးပေါ့။ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြားမှ
သီလမဂ္ဂင်ဝင်တာ။ ရှစ်ပါးလည်းပြည့်ရော သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊
အဲ့ဒါ အလင်းရောင်ပေါ်တော့ အမှောင်ပျောက်သွားတာပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မ
ကောင်းလား...၊ ဒါတော့ သိလိုက်တယ်ဆို သိတယ်ဆို ဆင်းရဲတဲ့တရားက
လွဲလို့ ဘာမှ မရှိ၊ နေ့စဉ်နဲ့ တစ်ကွ ဆင်းရဲတဲ့တရားနဲ့ နေရတာပေါ့။ သုခဆို
တာမြူမျှ မရှိ ဒုက္ခအတိလို့ ပိုင်းခြားကာ မဂ္ဂါဘိညာ သင်္ကပ္ပ မဟာ မိုးကြိုးစ
က်ကဲ့သို့ မိုးကြိုးများ အုန်းပင် ထန်းပင် ထိမှန်ရင် နောက်တစ်ဖန် ပြန် အ
တက်ပေါက်ဦးမလား...၊ အဲ့လို ကိုလည်းသိလိုက်တဲ့အချိန် အဝိဇ္ဇာချုပ် မချူ
ပ်...၊ အမှောင် မပျောက်ဘူးလား...၊ အလင်းရောင်ပေါ်တော့ အမှောင်ပျောက်
တော့ ခန္ဓာရဲ့အပြစ်တွေ အကုန်လုံးတွေ့တော့တာပေါ့။ ရာဂက္ခယော နိ
ဗ္ဗာန်.....၊ ဒေါသက္ခယော နိဗ္ဗာန်.....၊မောဟက္ခယော နိဗ္ဗာန် လို့ မဟော
ဘူးလား...၊ အဲ့ဒီလို သိဖို့ အပြစ်ကို ရှာရတာ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါတော့ တရားနှလုံးသွင်းတဲ့အခါကြတော့ ပြန်တော့ခါ မူပြောင်းဖို့ မလိုဘူး
လား...။ အနေ အထိုင်တွေ မူပြောင်းဖို့ လိုတယ်၊ အစား အသောက် မူပြောင်း
ဖို့ လိုတယ်။ ခန္တီ ပရမံ တပေါ.....သည်းခံခြင်း မြတ်တယ် လို့။ ခြောက်ဒွါ
ရမှာ အပြစ်ကို ရှာကြည့်ရတယ်။ ကြည့်လို့ အပြစ်ကိုတွေ့တဲ့အခါကျတော့

ရာဂ ဒေါသ မောဟတွေ ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား...၊ အဲ့ဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ မူပြောင်းအောင်ကြိုးစားကြပါ။ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားပေါ့။ သည်းခံမှုမှာ ဘုရားက အပြည့်စုံဆုံးကြားလား...၊ ဒါကြောင့် သဗ္ဗညု ရွှေဉာဏ်တော်ဆိုတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရတာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မရဘူး...၊ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ရဟန္တာတွေ မရဘူး...ကြားလား...။ အဲ့ဒါ ဒါသည်းခံတာ မဟုတ်ဘူးလား...၊ အဲ့လို အဖက်ဖက်ကပြည့်စုံလို့ ဘုရားဖြစ်တာပေါ့။ အဲ့ဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

သို့သော်လည်းပဲ ဘုန်းကြီးတို့ အနေနဲ့ လျှောက်ပတ်စွာ မူပြောင်းဖို့ လိုတာပေါ့။ မလိုပေဘူးလား...၊ အဲ့လိုဆိုပြောတာပေါ့ကွဲ့။ ဒါ မူပြောင်းအောင်ကြိုးစားပေါ့။ ခန္ဓာအပြစ်ကိုရှာဖို့ လိုတယ်။ ဟို ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါက မရှိပဲနဲ့ စွဲနေတာ။ ရှိတယ်လို့ မထင်ဘူးလား...၊ ရှိတယ်လို့ရော မယူဘူးလား...၊ ကဲ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မြတ်စွာဘုရားက မခေါ်လား...၊ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား...၊ ချစ်သမီး၊ ချစ်သားတို့လို့ မခေါ်လား...၊ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား...၊ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ မပယ်ဘူးကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မထင်လား...၊ ရှိတယ်လို့ မယူလား...။ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ညီတော် အာနန္ဒာ တွေ့မလား...၊ မာတာ ဧပျောတာ တွေ့မလား...၊ မာတာ ပထဝီ၊ ဧပျောတာ ပထဝီပေါ့။ မာတယ်၊ ဧပျောတယ် သိတာ သူငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်လား...၊ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရားမရလား...၊ ကာယအကြည်နဲ့ မာမှု ဧပျောမှုက ရုပ်တရားမရလား...၊ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ ညီတော် အာနန္ဒာလား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်။ နာမ်၊ ရုပ်လို့ သိ၊ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ခေါ်။ ခေါ်တာ ပယ်ရဲ့လား...၊ မပယ်ဘူးနော်။ ခေါ်ပင်ခေါ်ငြားသော်လည်း ညီတော် အာနန္ဒာတွေ့ရဲ့လား...။ ဘာဖြစ်လို့ မ

တွ့တာလဲ...။ အဲဒါ မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်ရင် စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...။ အဲဒါ အစွဲဖြုတ်တာပေါ့ကွဲ့။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေ ကြားရဲ့လား...။

နာမ်ရုပ်လို့ သိ၊ သားလို့ခေါ်။ နာမ်ရုပ်လို့ သိ၊ သမီးလို့ခေါ်။ နာမ်ရုပ်လို့ သိ၊ လင်လို့ခေါ်၊ မယားလို့ ခေါ်။ မခေါ်ရပေဘူးလား...၊ အဖေလို့ခေါ် အမေ လို့ခေါ်။ သမ္မုတိ သစ္စာ ပယ်ရဲ့လား...။ မပယ်ဘူး၊ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိကွဲ့။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိက နာမ်နှင့်ရုပ်ပေါ့။ ကဲ နာမ်ရုပ်က ဘယ် ပုံရှိတာလဲ...၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လို့ မဟောဘူးလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရား လား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...၊ ဆင်ရဲတယ်လို့ တကယ်သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က နောက်တစ်ဖန် ခန္ဓာရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ဦးမလား...၊ သိတော့ မပယ် လား...၊ အဲဒါလိုတာပေါ့။ အဲဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြ နော်...၊

ကဲ ကြားဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိ တာက...၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက...၊ (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမလာတာ...၊ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ...၊ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)။ တ ခ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး...၊ (ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ... (နှစ်ဆယ်) ဤရှ ခ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြော င်းတည်း။)

အမျှဝေ

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ လျာ်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒု
က္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်
အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး
အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတ
ဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း
တို့အား၎င်း အာစရိယာနဉ္စ ဆရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနဉ္စ
တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်
တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစ
ောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧ
တာင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စ
တုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်
သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အ
မျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူ
တော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော
တတိယအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌ (၁၂-၁၀-၂၀၁၀)
ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
န, လုံးသွင်းမှားတာ နှင့် နှလုံးသွင်းမှန်တာ
ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အား။ နမော - ရည်ညွတ်သ
ဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နဂ

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာစ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်စ
လျှာ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်စွာ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ် ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။)

မူလနှစ်ဖြာ....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ် များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ် ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား...။ ပါ ဣကတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဣကတိပါတာ အစ၊ မိတ္တဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား...၊ အကုသိုလ်။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...။ (ဆင်းရဲတဲ့တရားပါဘုရား) ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ယုံကြည်ရင်ရှောင်ပေါ့၊ ရှောင်ဖို့ မလိုဘူးလား...။

ပါဣကတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဣကတိပါတာ အစ၊ မိတ္တဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...။ ကုသိုလ်ကံ

အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဒါ ကု သိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်...။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ခြောက်ဒွါရမှာ သွားတဲ့အခါ အမြဲတမ်းမ ဆောင်ပေါ့။ အဲ့ဒီလို မျက်စိက မြင်တဲ့အခါလည်းပဲ ကုသိုလ် ဖြစ်ဖို့၊ ကြားတဲ့ အခါ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့၊ နံတဲ့အခါ ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့၊ ခြောက်ဒွါရမှာ ကုသိုလ်ဖြစ်ရ င် သီလကုသိုလ်ပေါ့။ အဲ့ဒါထက် ရင့်ကျက်ရင် မေတ္တာသဒ္ဓေါ အနန္တော ပေါ့။ ကိုယ်ချင်းစာမယ်ဆို မေတ္တာမဖြစ်ဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုတယ်ကွဲ့နော်။ ဒါ လိုရင်းအချက်တွေ....။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ ကံ ကံ၏အ ကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတာပေါ့။

အားကိုးရမှာ အစစ်က ဉာဏ်ကိုအားကိုးရမှာ၊ ကံက ယုံကြည်ရမယ်နော်။ ဈာန်လည်း ယုံကြည်ရမှာပေါ့။ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ် တစ်ခုခု အားထုတ်မ ယ်ဆိုရင် သမာဓိသာ ရမယ်ဆိုရင် သူများစိတ်အစဉ်ကို သိနိုင်တယ်လို့ မကြ ဟကြဘူးလား...။ အဲ့ဒါထက် ရင့်ကျက်ရင် မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်တာပေါ့။ အို နာသေလွတ်ကွဲလား...။ မလွတ် ချမ်းသာအစစ်ဟုတ်ကွဲလား...။အဲ သို့မ ဘာလည်း ဗြဟ္မာချမ်းသာလို့တော့ မခေါ်ဘူးလား...၊ နတ်နဲ့စာတော့ဗြဟ္မာ ကချမ်းသာတာပေါ့။ လူနဲ့စာတော့ နတ်က ချမ်းသာတာပေါ့။ အပါယ်လေး ဘုံ(နဲ့)စာတော့ လူကချမ်းသာတယ်။ သူ့နေရာနဲ့သူ သုံးကြရတယ်နော်။ အဲ့ဒါ ကံလမ်းဆိုတာ ကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စကားပေါ့။ ဈာန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့စ ကားပေါ့။ လောက သုံးပါး လွန်မြောက်တာ ဝိပဿနာဉာဏ်။ အဲ့လိုလေ့ လာဖို့မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်။ ဒါတော့ လိုရင်းကမ တော့ သစ္စာသိဖို့ပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ အနမတဂ္ဂ သံသရာကစ ကိုယ်လာခဲ့တဲ့လမ်းတွေ ပြန်စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

မြတ်စွာဘုရားရှိစဉ်ခါ ညီတော် အာနန္ဒာက လျှောက်တာ နောင်တော်
ဘုရား ကုသိုလ်တရားနဲ့ အကုသိုလ်တရား၊ အဲ့ဒါ ဘယ်ကများသလဲ၊ ဘယ်
လို အကျိုးအပြစ်တွေ လဲ မလျှောက်ရဘူးလား...၊ ညီတော်အာနန္ဒာတဲ့၊ မြ
တ်စွာဘုရားက ပြန်ပြီးတော့ စဉ်းစားတယ်၊ အခု လူအရိယာ၊ နတ်အရိယာ၊
ဗြဟ္မာအရိယာကို ချန်၊ လူအရိယာ၊ နတ်အရိယာ၊ ဗြဟ္မာအရိယာ ချန်။ လူ
အန္ဓ၊ နတ်အန္ဓ၊ ဗြဟ္မာအန္ဓမှာ ရှိတဲ့ ကုသိုလ်တရား ငါဘုရားလက်သည်းပေါ်
မှာတင်တဲ့ မြူမှုန့်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား...၊ လက်သည်းပေါ်မှာတင်
တဲ့ မြူမှုန့်ပမာဏဆိုတော့ တစ်ရွေးသား နှစ်ရွေးသား ရှိမှာပေါ့ကွဲ့။ အကု
သိုလ်တရားက ကမ္ဘာပထဝီမြေကြီးနဲ့အမျှလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဗမာပြည်
တစ်ပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ မြေကြီးတောင် မနည်းဘူးနော်။ အခုတော့ ကမ္ဘာပထ
ဝီမြေကြီးနဲ့အမျှဆိုတော့ အကုသိုလ်-၊ လူပြန်ဖြစ်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား...၊ လွယ်
ဘူးကွဲ့။

ဒါတော့ခါ လူပြန်ဖြစ်ဖို့ပဲ ပြန်တစ်ခါ စိစစ်ဖို့ မလိုဘူးလား...၊ လူဖြစ်ငြားပေ
သ်လည်း ဘုရားပွင့်တဲ့ သာသနာနဲ့ ဘုရားမပွင့်တဲ့ သာသနာတူပါ့မ
လား...၊ ဒါနတရား...၊ သီလတရား...၊ သမထတရားက ဘုရားမပွင့်လ
ည်းရှိတယ်၊ ပွင့်လည်းရှိတယ်နော်။ ဝိပဿနာတရားဆိုတာ ဘုရားပွင့်မှ
ကားရတာ။ သစ္စာလေးပါး ဘုရားပွင့်မှ ကြားရတာ။ ခန္ဓာတို့၊ အာယတနတို့၊
ဓာတ်တို့၊ သစ္စာတို့ဆိုတာ ဘုရားပွင့်မှ ကြားရတာ။ အဲ့တော့ ခန္ဓာသိမှ သ
က္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်မှာပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ
မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ရှိရင် လူ နတ် ဗြဟ္မာကြံနှလုံးသွင်းမှားရင် သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိရင် နှလုံးသွင်းမမှန်ပေဘူးလား...၊ အဲ့တော့
ခန္ဓာသိအောင် ဟောရတာကွဲ့။

မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီး
အောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မ
ဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ
သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါး
ပါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝှိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မြ ဖစ်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းစ တာ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ဖေါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ဖေါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ဖေါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ဖေါး က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ဖေါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ဖေါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊

လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ဖေါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"ကိုယ်"

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို တဲ့ ကာယဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝှိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမူ ပျော့မူ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တောဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊

ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"စိတ်"

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံအစားစား
တွေ့သလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မ
တွေ့တာ၊ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ
လိုသေးရဲ့လား...၊ တွေ့တဲ့ တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါး

ပါး...။ အဲ့ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယလို့ မဟောဘူးလား...၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာပေါ့။

ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ အနိစ္စလို့ သိပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ ဒုက္ခလို့ သိပေါ့၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ အနတ္တလို့ သိပေါ့။ ခန္ဓာလို့သိ ... သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား...၊ အနိစ္စသိတော့ တဏှာမသေလား...၊ တဏှာသေရင် ဥပါဒါန်ပြုတ်ပြီကွဲ့။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဝိစိကိစ္ဆာ ချုပ်ပြီကွဲ့။ အာသဝအနေနဲ့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဝိစိကိစ္ဆာ ချုပ်တယ်နော်...၊ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝချုပ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာပြုတ်ကင်းကွာ မှတ်ပါ သောတပန်လို့ မဟောဘူးလား...၊ တဏှာသေတော့ ဥပါဒါန်မပြုတ်လား...၊ ကာမာသဝနဲ့ ဘဝါသဝမချုပ်ဘူးလား...၊ အာသဝေါတရားလေးပါး မကုန်ဘူးလား...၊ သမုဒယသစ္စာမသလား...၊ နောက်ခန္ဓာဇာတ်မသိမ်းလား...၊ နိရောဓ။ အဲ့ဒါ သိအောင်လို့ သင်တန်းပေးထားတာ...၊

အဲ့ဒါမသိပဲနဲ့ တရားထိုင်ရင် ထိုင်ရကျိုးနပ်ပါ့မလား...၊ ခန္ဓာတွေ့ဖို့လိုတာ။ ကိုယ်တွေ့နေတာက ခြေတွေ့၊ လက်တွေ့ တွေ့နေတာပေါ့။ လူတွေ့၊ နတ်တွေ့ တွေ့နေတာပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ မရှိတာကို အရှိလုပ်ပြီးတော့မှ နှလုံးသွင်းမှားနေတာ။ အဲ့ဒါကြောင့် အရှိကိုကြည့် မရှိတာမြင်တတ်တယ်လို့ စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်း အချက်တွေကွဲ့နော်...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ လေ့လာကြ။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်အောင် လေ့လာဖို့ လိုတယ်။

ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထင်ခဲ့တာ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ပြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာအစားစား၊ အသူရကာယ်အစားစား၊ ငရဲအစားစားပေါ့။ အဲ့ဒါကို ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ဆံဖျားက ခြေဖျားအရောက် ကိုင်စမ်းကြည့်နော်၊ မာတာ မတွေ့ဘူး

လား...၊ ပျော့တာ မတွေ့ဘူးလား...၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။
 မာတယ် ပျော့တယ် သိတာ သူ့ငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်...။ ကာယဝိ
 ညာဏ်က နာမ်တရား မရဘူးလား...၊ မာတာနဲ့ ပျော့တာက ရုပ်တရားမရ
 ဘူးလား...။ နာမ် ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။ ဖြန့်လိုက်ရင် ခန္ဓာငါးပါး...။ ဒါ သက္ကာယ
 လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲ့ဒါ သိဖို့ လိုတာဗျ။

အဲ့လို ဆို ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ဉာဏ်ထဲ
 က ရှာကြည့်လေ၊ ရှာကြည့်ရင် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ လို့ အဖြေပေးမှာပေါ့။
 ခြေလက်အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသလို့ အဖြေမပေးဘူးလား...၊ လူပါ
 ရဲ့လား...၊ နတ်ကားပါရဲ့လား...၊ ဗြဟ္မာကားပါရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မပါ
 တာလဲ...၊ (မရှိလို့ပါ ဘုရား) အဲ့ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတာ။ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါ
 မှန်တယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အာရုံရဲ့ အမြင်ခံ အရှုခံက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။
 မဂ္ဂင်ငါးပါးက အာရမ္မဏိက တရားပေါ့။ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက လို့ မဟောဘူး
 လား...၊ ဒါ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်နော်၊

ကဲ ထင်တာက လူ၊ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါး။ ထင်တာက နတ်၊ တွေ့တာ
 ခန္ဓာငါးပါး။ ထင်တာက ဗြဟ္မာ၊ တွေ့တာ ခန္ဓာငါးပါး။ တွေ့တာကို အမှန်မ
 ယူရဘူးလား...၊ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချ
 က်တွေ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပေါ့။ ပထမဆုံး သိရမည့်အပိုင်းတွေနော်...၊
 အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်ပေါ့ ကွဲ့။ အဲ့ဒါ ကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပါ။

ပထဝီဓာတ်တစ်လုံးသိ ကျန်တာတွေ အကုန်လုံးသိနိုင်တာပေါ့။ တေဇော
 ဓာတ်သိ ကျန်တာတွေ အကုန်လုံးသိနိုင်တာပေါ့။ ဝါယောဓာတ်သိ ကျန်
 တာတွေ အကုန်လုံးသိနိုင်တာပေါ့။ အဲ့ဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါ
 ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

အခုထိုင်တယ် တရားထိုင်ကြတယ်လို့ မပြောဘူးလား...၊ လူထိုင်တယ်လို့ ပြောသလား...၊ တရားထိုင်တယ်လို့ ပြောလား...။ ကဲကြည့် လူကို မပါ တာ။ တရားထိုင်တာတဲ့။ တရားဆိုတာ အမှန်ပေါ့။ ခြေ လက် အင်္ဂါတွေ ရှိ ငြတးသော်လည်း ထိုင်နိုင်ပါ့မလား...၊ သေခါစ လူတွေမှာ ခြေ လက် အင်္ဂါ တွေ မပါဘူးလား...၊ စိတ္တဇဝါယော ရှိရဲ့လား...၊ မရှိတော့ ထိုင်နိုင်ရဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ စဉ်းစားကွဲ့။

ဒါကြောင့်မို့ ကဲ စိတ်ထဲဉာဏ်ထဲက ထိုင်လိုက်ကြသေးတာပေါ့။ ထိုင်လိုက် တဲ့ အခါ ကြမ်းနဲ့ တင်ပါးနဲ့ ထိမသွားဘူးလား...၊ ထိတဲ့အခါ ဆရာဖြစ်တဲ့ ပု ဂ္ဂိုလ်က သတိပြုလို့ မဟောဘူးလား...၊ ထိသိ သတိပေါ့။ သတိပြုတဲ့အခါ ကြမ်းတွေ့သလား...၊ မာတာတွေ့သလား...။ တင်ပါးတွေ့တာလား...၊ ကာယအကြည်တွေ့တာလား...။ ကဲ ကာယအကြည် ဆိုတော့ကာ မာဆို တဲ့ ပထဝီဓာတ် တိုက်တော့ သိတဲ့စိတ်လေးမပေါ်လား...၊

အဲ့ဒါ ရုပ်နှစ်ခု မထိခင် သိတဲ့စိတ်ဟာ ဘယ်ဆီမှာနေတယ်လို့ လက်ညှိုးညွှ န်ပြခြင်းငှာ ထိုက်ကွဲလား...၊ ထိလိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း သိတဲ့စိတ် မပေါ် ဘူးလား...၊ လူလို့ သိတာလား...၊ မာတယ်လို့ သိတာလား...။ ကြမ်းလို့ သိ တာလား...၊ မာတယ်လို့ သိတာလား...။ တင်ပါးလို့ သိတာလား...၊ ကာယ အကြည်လို့ သိတာလား...။ အဲ့ဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ ဒါ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရား မရဘူးလား...၊ ကာယအကြည်နဲ့ မာမှုက ရ ပ်တရားပေါ့။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။ ဖြန့်လိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါး မရလား...၊ အဲ့ဒီ ခန္ဓာသိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြီဗျာ။

ကဲ ခြေတွေ လက်တွေကားတွေ သေးရဲ့လား...၊ မတွေ့ဘူးကွဲ့နော်...။ မတွေ့ငြားသော်လည်း သမ္မုတိသစ္စာ-၊ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနဲ့ ခြေတွေ၊ လက်တွေလို့ ပြောရတာပေါ့။ ဘယ်မှာ နာသလဲ...၊ လက်မှာ နာ

တယ်ပေါ့။ လက်ကတော့ ဟုတ်ပြီ၊ ဘယ်လား...၊ ညာလား မမေးရဘူး
လား...၊ ဘယ်ဘက်မှာပေါ့။ မပြောရဘူးလား...၊ ဒါ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ
နာ...၊ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိတာက နာမ်နဲ့ရုပ်ပေါ့၊ ဘယ်ပုံရှိတာ
လဲ...၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အနေနဲ့ ရှိတယ်။ အဲ့ဒီလို နားလည်ဖို့ မလိုဘူး
လား...၊ ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့တာ ဗျာ။

ခန္ဓာတွေဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မ
တွေ့တာရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ အဲ့ဒါကြောင့် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘု
ရားကြီးက ယုံကြည် ကျန်းမာ စိတ်ဖြောင့်စွာဖြင့် လွန်စွာအားထုတ် နာမ်န
ှင့်ရုပ်ကို ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင် ဤငါးအင် မှန်ပင် မဂ်ရကြောင်းလို့ မဟောဘူး
လား...၊ အဲ့ဒါ ယုံကြည်မှု လိုတာ။ ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားက နည်းတာ
ကိုး။ ဘာကြောင့် နည်းတာလည်းဆိုတော့ အလေ့အကျင့် မရှိလို့ပေါ့။ လေ့
မှ လာတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ အလေ့အလာ ဆိုတာ အလုပ်လုပ်
တယ်လို့ ခေါ်တာ။ ဒါကြောင့် စဉ်းစားတာ ဝေဖန်တာ ဉာဏ်။ ထင်တာက
လူ၊ တွေ့တာ ခန္ဓာငါးပါး။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

ဒါကြောင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးတွေ-၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျမ်းပြု
ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ နယ်လှည့် ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ စာချ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ ခန္ဓာငါး
ပါး မသိငြား ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါးမှောက်မည်
သာ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ နွား၊ မှောက်လျက်သွား၊ ငါးပါးမှောက်ကြရှာလို့ မဟော
ဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ ခန္ဓာကို နှလုံးသွင်း မှန်လို့လား...၊ မှားလို့လား...။ မှားလို့
ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ ကာမ
မသုမိစ္ဆာစာရ ကာယကံသုံးပါး မရလား...၊ ဝစီကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသို
လ် မုသာဝါဒါ၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္မပ္ပလာပ ဝစီကံလေးပါးပေါ့။
တစ်ခါ အကုသိုလ်တွေ မဖြစ်ပေဘူးလား...၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မ

နာကံ ပေါ့။ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလိုတာပေါ့၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တာ မဖြစ်ပေဘူးလား...၊ စဉ်းစား။ မှားသောအယူကို မယူပေဘူးလား...၊ ကဲ မနောက်နဲ့ ပတ်သက်တာ သုံးပါးပေါ့။ အဲ့ဒီ ဒုစရိုက်တရား ဆယ်ပါးက ဘယ်က...၊ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာဗျာ။ နှလုံးသွင်းသာ မှားတော့ခါ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ ငရဲကြီး ရှစ်ထပ်တဲ့ကွဲ့။ ငရဲ အစားစားပေါ့။ တိရစ္ဆာန် အစားစားပေါ့။ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် အစားစားပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါတော့ ခန္ဓာသိဖို့ မထင်ရှားဘူးလား...၊ ဒါ ခန္ဓာဖွဲ့တဲ့ စာအုပ်တွေ အကုန်လုံးကို ဝေထားတာနော်...၊ အဲ့ဒါ ရအောင် ကျက်ပေါ့။ ရအောင်ကျက်ငြားသော်လည်း... သက္ကာယဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူး ထားလိုက်တော့၊ အဲ့ဒီ စာအုပ်ကို ကြည့်တဲ့ အချိန်မှာ တခြားကို စိတ်ရောက်သေးရဲ့လား...၊ မရောက်ရင် ကုသိုလ်စိတ်ပေါ့ကွဲ့။ ကုသိုလ်စိတ်တွေ မဖြစ်ဘူးလား...၊

အဲ့ဒီ ကုသိုလ်က ကျေးဇူးပြုကာ ကြားဖူးတော့ နားဝ၊ နားဝတော့ တရားရတယ် မဟောဘူးလား...၊ လေ့လာပါများခါ ဖြစ်တာပေါ့ကွဲ့။ အဲ့ဒါကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လေ့လာကြ။ ဒါလိုရင်း အချက်တွေနော်...၊

ထင်တာကို သေချာစိစစ်ကြည့်။ ဟော-၊ ပကတိမျက်စိနဲ့ ကြည့်ခါ လက်ဝါးပေါ့။ လက်ငါးချောင်းပေါ့။ လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်လယ်၊ လက်သူကြွယ်၊ လက်သန်းပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာပေါ့။ တစ်ခါ လက်မထင်လို့ ပြန်ပြီးတော့ ကိုင်စမ်းကြည့် လက်မတွေ့မလား...၊ မာတာ တွေ့မလား...။ လက်ညှိုးထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် လက်ညှိုးတွေ့မလား...၊ မာတာတွေ့မလား...။ လက်လယ်ထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် လက်လယ် တွေ့မလား...၊ မာတာတွေ့မလား...။ လက်သူကြွယ်ထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် လက်သူကြွယ်တွေ့မလား...၊ မာတာတွေ့မလား...။ လက်သန်းထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် လက်သန်းတွေ့မလား...၊ မာတာတွေ့မ

လား...။ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်။ လက်မလို့ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ်၊ သမုတ်ချင်သလို သမုတ် မာတာက ပြောင်းရဲ့လား...။ လက်ငါးချောင်းစ လုံးကို ခေါ်ချင်သလို ခေါ်၊ သမုတ်ချင်သလို သမုတ် မာတာက ပြောင်း ရဲ့လား...။ အဲ့ဒါ ပရမတ်ပေါ့ကွဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

တစ်ခါ အဲ့ဒီနေရာမှာ အစားထိုးဖို့ မြေကြီးတစ်ခုကို တစ်ပိဿာလောက်ရှိ တဲ့ မြေကြီးကို သမအောင်နယ်လိုက်တာပေါ့။ သမအောင်နယ်လို့ အစေး ပါက်ပြီ ဆိုခါ ဆင်ရုပ်ကြီး ပုံသွင်းလိုက်တာပေါ့။ ပုံသွင်း(ပြီး)တဲ့အခါ စားပွဲ ပေါ်မှာတင်ထား၊ တရားနာ ပရိသတ်တွေ ဘာတွေမြင်သလဲလို့ မေးခါ ဘယ် လိုအဖြေပေးမလဲ...။ ဆင်ရုပ်ကို မြင်တယ် အဖြေပေးတယ်နော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက-၊ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ တတ်ကြည့်တဲ့အခါ ဆင်ကိုမြင်တာလား...။ အဆင်းကို မြင်တာလား...။ အဆင်းတာ ဆင်ဆိုရင် အဆင်းဟူသမျှ ဆင်လို့ ခေါ်ရမှာပေါ့။ ဒီလိုကားဖြစ်ပါ့မလား...။ မဖြစ်ဘူးကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

အရှိကိုကြည့် မရှိကိုမြင်တတ်တယ်လို့ စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး မဟောဘူးလား...။ တကယ်ရှိတာက မြေကြီးနော်...။ ကိုယ်ထင်တာက ဆင်ပေါ့။ ကဲ နှလုံးသွင်းမှားမနေဘူးလား...။ ဒါကြောင့်မို့ ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား...။ မြေကြီးက ပရမတ်ပေါ့။ ဆင်က ပညတ်ပေါ့။ ကိုင်းစမ်းကြည့်တော့ မာတာပဲတွေ့မယ်။ ပျော့တာပဲ တွေ့မယ်။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ မျက်စိနဲ့ ကြည့်တဲ့အခါ အဆင်းပဲ မြင်မယ်။ ကိုင်တဲ့အခါ မာတာ ပျော့တာ တွေ့မယ်။ အဲ့ဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ကဲ မာတယ်လို့ ပျော့တယ်လို့ တွေ့တဲ့အခါ ဆင်တွေ့သေးရဲ့လား...။ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...။ မရှိလို့။ သို့သော်လည်း မာတာ ပျော့တာက ရုပ်တရားမရဘူးလား...။ မာတယ် ပျော့တယ်သိတာ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရားမရ

လား...၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။ ဆင်လား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်...။ အော် နာမ်ရုပ်ပဲ
တွေ့တယ်နော်။ နာမ်ရုပ်ကို ပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဆင်က ပည
တ်ပေါ့။

နာမ်ရုပ်တကယ်ရှိပါလျက်နဲ့ ဘာကြောင့်မမြင်တာလဲ...၊ ဆင်ဆိုတဲ့ ပည
တ်က ဖုံးထားတာဗျာ။ ကဲ ကိုယ်ထင်တဲ့ဆင်ကို လက်နဲ့ ထောက်ကြည့် ဆ
င်တွေ့မလား...၊ မာတာ တွေ့မလား...။ ဆင်တွေ့မလား...၊ ပျော့တာ
တွေ့မလား...။ မာတာ ပျော့တာက သက်သေမခံလား...၊ အဲ့လိုဆိုတော့
ကာ ကဲ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဘယ်လို
ပဲ သမုတ်သမုတ် ခေါ်ချင်သလိုခေါ် မာတာကမပြောင်းဘူးပေါ့။ အဲ့လိုလေ့
လာဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်က ဖောက်ပြ
န်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ပျက်ရင် ဒါ အနိစ္စပေါ့။ အနိစ္စ မမြဲခြင်းတရားသ
ည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ အဲ့ဒါ မမြဲတဲ့တရား
ကို ဆက်ခါဆက်ခါ ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာကြည့်ပေါ့။

အဲ့လို ထပ်ခါထပ်ခါ ကြည့်တော့ကာ ဆင်က အနှစ်သာရရှိလို့လား...၊ မရှိ
လို့လား...။ ရူပက္ခန္ဓာ ချောင်းထဲမြစ်ထဲမှာရှိတဲ့ ရေမြှုပ်ကြီး ပမာဏ မဟော
ဘူးလား...၊ ရန်သူနဲ့ မတွေ့ခင် ဒိုက်တွေ တုံးတွေနဲ့ မတွေ့ခင် ဖောင်းဖော
င်းအိအိကားကား ကြီးကြီးမားမားပေါ့။ ဒိုက်တွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ဖရိဖရဲ ပြို
ကွဲမသွားဘူးလား...၊ တုံးတွေနဲ့ထိခိုက်တဲ့အခါ ဖရိဖရဲ ပြိုကွဲမသွားဘူး
လား...။ အဲ့ဒါ ရေကဖြစ်တဲ့ ရေမြှုပ်၊ ပျက်သွားတော့ ရေပဲ ပြန်မဖြစ်လား...၊
အဲ့ဒီလို ခန္ဓာဖက်ကို လေ့လာဖို့ မလိုပေဘူးလား...။ ဒါ အနှစ်သာရ မရှိ
ဘူးပေါ့။ အဲ့ဒါ သိဖို့ လိုတယ်နော်။

အခု တစ်ခါတစ်ခါ နေမကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မရှိဘူးလား...၊ နာတယ်ကျ
င်တယ် ကိုက်တယ်ခဲတယ် မဖြစ်ဘူးလား...၊ ဒါ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်နေတဲ့ တရား

တွ။ အနှစ်သာရရှိလို့လား...၊ မရှိလို့ လား...။ အနှစ်သာရမရှိဘူးလို့ တကယ်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒေါသဖြစ်စရာ လိုသေးရဲ့လား...၊ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ပေါ့။ အနှစ်သာရ မရှိဘူးဆိုတော့ခါ စိတ်နာသေးရဲ့လား...။ ကိုယ်ကတော့ လွတ်ကဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့၊ ဒီလိုဆိုတော့ ရာဂက္ခယော...နိဗ္ဗာနံ၊ဒေါသက္ခယော..... နိဗ္ဗာနံ၊ မောဟက္ခယော....နိဗ္ဗာနံပေါ့။ အဲ့ဒီလိုသိဖို့ မလိုဘူးလား...၊

ကဲအခု အားလုံး ဒကာတွေ အိုချင်ကြသလား မေးခါ ဘယ်လိုအဖြေပေးမလဲ...၊ မအိုချင်လို့ လွတ်ပါ့မလား...၊ နာချင်ကြလားမေးတဲ့ အခါ ဘယ်လိုအဖြေပေးမလဲ...၊ လွတ်ပါ့မလား...။ သေချင်သလားမေးတဲ့အခါ ဘယ်လိုအဖြေပေးမလဲ...၊ လွတ်ပါ့မလား...။ ငါ ဟုတ်လို့လား...၊ မဟုတ်လို့လား...။ ငါ မဟုတ်ဘူးကွဲ့။ အနတ္တသဘော။ ဒီလိုဆိုတော့ စိတ်နာစရာ လိုသေးရဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ ငါ မပျောက်ဘူးလားဟေ့...။ အဲ့ဒါ လိုတာကွဲ့နော်။ ဒါကြောင့် မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်၊ မာပေါက်ဖို့ မလိုဘူးလား...။ မာပေါက်ရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ မပျောက်ဘူးလား...။ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား...၊ အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြ။ သစ္စာသိမှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်မှာနော်...။

ကဲ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။
သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

*ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

* သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

* သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

* သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

* သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

* သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

* ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

* သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

*ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား၊ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် က စရတယ်နော်...၊

သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...၊(အဝိဇ္ဇာ ပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး ကို မသိတာ...၊ (အဝိဇ္ဇာ ပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးပေါ်မှာ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ...၊(အဝိဇ္ဇာ ပါဘုရား) နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တဲ့ တဏှာ မလာလား...၊ တဏှာလာ ဥပါဒါန်က နေပါ့မလား...၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ပေါ့။ ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်လို့ မဟောဘူးလား...။ သစ္စာဖွဲ့တော့ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်က သမုဒယသစ္စာပေါ့။ သမုဒယ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာမရလား...၊ အို နာ သေ လွတ်ကွဲလား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ဒါ အလိုလို ဖြစ်တာလား အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာလား...၊ နှလုံးသွင်းမှားတာက အကြောင်းတရားမရဘူးလား...၊ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးတရားတွေ မပေါ်ဘူးလား...၊ အဲ့လို ဇလုလာဖို့ မကောင်းလား...၊ အကြောင်းချုပ်တော့ အကျိုးလာသေးရဲ့လား...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

အဲ့ဒါ စက်ဝိုင်းဒေသနာအနေနဲ့ ကြည့်တော့ခါ အကွက်အနေနဲ့ (၂)အကွက်ပေါ့။ ဇလုလာဖို့ မကောင်းလား...၊ ခံစားတယ်ဆိုတာ သူတွေ ငါတွေ

လား...၊ ဝေဒနာလား...။ လူလား...၊ ဝေဒနာ။ ခံစားတာ နတ်လား...၊ ဝေဒနာ။ ဗြဟ္မာလား...၊ ဝေဒနာ။ ဒါ ဝေဒနာလို့ သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ကဲ ဝေဒနာပဲ တွေ့တယ်နော်။ လူ နတ် ဗြဟ္မာ မတွေ့တာ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အမှန် သိတော့ အမှား မပျောက်လား...။ အဲ့ဒါ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တာကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

တွေ့တဲ့ တရားက လူ နတ် ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး။ တွေ့တဲ့ တရားက လူ နတ် ဗြဟ္မာလား...၊ စိတ် စေတသိက် ရုပ်။ တွေ့တဲ့ တရားက လူ နတ် ဗြဟ္မာလား...၊ နာမ်နှင့်ရုပ်။ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ ကဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့ ပိုင်းခြားတာနော်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့။ လူ နတ်ဗြဟ္မာက ပညတ်ပေါ့။ ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာ။ အဲ့ဒီ ဉာတပရိညာကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပေါ့။ လေ့လာလို့ တစ်ခုသိခါ ကျန်တာတွေ အကုန်သိတယ်ကွဲ့နော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ အဲ့ဒါ လိုတယ်။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ မလိုဘူးလား...၊ သိ ပယ် ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏလို့ မဟောဘူးလား...။ မသိပဲနဲ့ ပယ်နိုင်ပါ့မလား...။

အဲ့တော့ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့ မဟောဘူးလား...၊ ကိုယ်မှာရှာတော့ခါ ကိုယ်ထင်တာလူချမ်းသာတွေ့မလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာတွေ့မလား...။ နတ်ချမ်းသာတွေ့မလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာချမ်းသာတွေ့မလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ အဲ့ဒီ ဆင်းရဲတဲ့တရားလို့ အမှန်တကယ်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နောက်တစ်ဖန် ခန္ဓာရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ဦးမလား...။ သိတော့ မပယ်လားကွဲ့။ အဲ့ဒါ ခန္ဓာအပြစ်ကို သိလို့ပေါ့။

ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ၊ စိမ့်တော မြိုင်တောကြီးပေါ့။ ခရီးသွား ဧည့်သည်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဘီလူးမက အိမ်ကလေး ဖန်ဆင်းထားတာပေါ့။ နေကပူ-၊ မိတ်ဆွေ နေပူလှတယ်တဲ့၊ ခဏဝင်ပြီး တောမှ နားလို့ ရေသောက်ပါဦး။ စိတ်ညို့ထားတော့တာ၊ နေဝင်ခါနီးမှ ဖြေလိုက်တာ။ တောက လွတ်ဖို့ရာ မိုင်နှစ်ဆယ်ကျော်သွားရမယ်၊ လမ်းမှာ ငြေမ္မတွေရှိတယ်၊ ကင်းတွေရှိတယ်၊ ကျားတွေရှိတယ်၊ ဝံတွေရှိတယ်။ နံနက်မိုးလင်းမှသွားပါ၊ သူ့ကိုစားဖို့ရာ စိတ်ကူးတာပေါ့။

ဒါတော့ဘဝ အတိတ်က သူတို့ ပြုခဲ့တဲ့ရေစက်က ရှိတော့ကာ အိမ်ထောင်ပြုတော့တာ။ စားဖို့ စိတ်ကူးပြောင်းသွားတာနော်၊ အိမ်ထောင်ပြုတော့ အကြင်လင်မယားဖြစ်တာပေါ့။ အဲ့ဒီလိုနဲ့ နေစဉ်နှင့်တစ်ကွ ရှိတော့ခါ ဘီလူးမက အရင်နှိုးတယ်၊ လင်ကနောက်မှာ တစ်နေ့သ၌ကြတော့ ဘီလူးမက အိပ်ပျော်နေတော့တာပေါ့၊ လင်က အရင်နှိုးတယ်။ နှိုးတော့ခါ နေတော့ခါ သူမင်တာက နတ်သမီးလို့ ထင်နေတာ၊ အစွယ်ကြီးတွေမြင်တော့တာ။ အစွယ်ကြီးတွေမြင်တဲ့အခါကြတော့ လေးဘက်ထောက်ပြီး တော့ အသာပြေးတော့တာ။

သူ့ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ ငွေသုံးသိန်းပါတယ်၊ အထည် လဲစရာကလည်း နှစ်စုံပါတယ်၊ ကဲ အဲ့ဒါတွေ ယူဖို့စိတ်ကူးထည့်သေးရဲ့လား...၊ အပြစ်ကို တွေ့ပြီနော်။ တစ်နေ့သ၌ သူ့လက်ချက်နဲ့ ငါသေတော့မှာပဲ၊ ကဲ ချစ်တဲ့စိတ်တွေရှိသေးရဲ့လား...၊ အပြစ်ကို တွေ့ပြီ။ နတ်သမီးမြင်တော့ကာ သမုဒယမဖြစ်လား...၊ ဘီလူးသိတော့ကာ သမုဒယစိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား...၊ မဂ္ဂနိရောဓ။ အမှန်မြင်ပြီနော်။ ကဲ သမုဒယ လာသေးရဲ့လား...၊ လေးဘက်ထောက် ပြေးတော့တာဗျာ။

အခုလည်း ခန္ဓာအပြစ်ကို သိကာ-၊ သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား...။ သိတဲ့ အခါ တွယ်တာဦးမလား...၊ (၂)အကွက်က အရှုခံတရားပေါ့။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ ရူပက္ခန္ဓာက ဖောက်ပြန်တဲ့ အလုပ်ပေါ့။ ဝေဒနာ ခံစားတဲ့ အလုပ်ပေါ့။ သညာ မှတ်တဲ့ အလုပ်ပေါ့။ စေတနာက ပြုပြင်တဲ့ အလုပ်ပေါ့။ ဝိညာဏ် ကသိတဲ့ အလုပ်ပေါ့။ ဖောက်ပြန် ခံစား မှတ်သား ပြုပြင် သိ ဝိညာဏ် ငါးအင်ခန္ဓာမှတ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ ခန္ဓာကို သိဖို့ လိုတာ။ ပရိညာသုံးပါးကိုး။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား...၊ ဉာတပရိညာ။ အဲ့ဒါ ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာတော့ ကိုယ်ထင်တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်၊ တွေ့တဲ့တရားကို အမှန်ယူရင် ခန္ဓာပဲတွေ့တာပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့ လူစွဲနတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲဦးမလား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မစွဲတာလဲ...၊ လူမရှိ နတ်မရှိ ဗြဟ္မာမရှိလို့ ပေါ့။ တွေ့တာက ခန္ဓာပဲ တွေ့တယ်နော်။

ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ လူလို့ခေါ်၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ နတ်လို့ခေါ်၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ ဗြဟ္မာလို့ခေါ်၊ သားလို့ခေါ်၊ သမီးလို့ခေါ်၊ အဖေလို့ခေါ်၊ အမေလို့ခေါ်၊ ခေါ်တာဟူသ၍ မြတ်စွာဘုရားပယ်ရဲ့လား...၊ ညီတော်အာနန္ဒာလို့ မခေါ်လား...၊ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား...၊ ချစ်သမီး၊ ချစ်သားတို့လို့ မခေါ်လား...၊ ကဲ ခေါ်တာ မမှန်ဘူးလား...၊ မှန်ငြားသော်လည်း စွဲရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မစွဲတာလဲ...၊ မရှိလို့။ ကဲ ခေါ်တော့ ခေါ်တယ်နော်။ ဒါ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိတာ ခန္ဓာငါးပါး။ အနိစ္စတရားလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို တစ်လုံးတည်း ခန္ဓာအနိစ္စလို့ သိဖို့လိုတယ်။ အနိစ္စမြင်မှ စိတ်ချရတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီလို လေ့လာဖို့လိုတယ်ကွဲ့။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်...၊ သိမှ ပယ်နိုင်တာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါ ခန္ဓာ အကျိုးအပြစ်ကို သိရုံနဲ့ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာ ကိုယ်
မှာရှာတော့ တရားတွေ့တာပေါ့။ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်ဘူး
လား...၊ မဂ္ဂ နိရောဓ ဖြစ်ဖို့လိုတာ။ စိစစ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ဒါကြောင့်
သမုဒယ သမုဒယဆိုတာတွေဟာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာပေါ့။ နှလုံးသွ
င်းမှန်ရင် မဂ္ဂ နိရောဓပေါ့။ မှားတော့ သမုဒယ ဒုက္ခပေါ့။ သမုဒယ ဒုက္ခလို့
မဟောဘူးလား...၊ သမုဒယက ဘယ်သူလဲလို့ ပြန်မေးဖို့ မကောင်းလား...၊
နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာပေါ့။ လိုချင်တာ တဏှာပေါ့။ စွဲလမ်းတာ ဥပါဒါ
နိပေါ့။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ သစ္စာဖွဲ့တော့ သမုဒယလို့ မဟောဘူး
လား...၊ သမုဒယ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မရလား...၊ အို နာ သေ
လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ဒါ သမုဒယကြော
င့်ပေါ့။

အကြောင်းသာ ပျက်သွားလိုက်မယ်ဆိုရင် သမုဒယလာဦးမလား...၊ ခန္ဓာ
ရဲ့အပြစ်ကို သိဖို့မလိုလား...၊ ဘယ်ခန္ဓာပဲ ကြည့်ကြည့် တစ်ခုမှ ကောင်း
တာမပါဘူးပေါ့။ အနှစ်သာရရှိရဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့မကောင်း
လား...။ ဒါ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ ချာလည်လည် ခဲ့တာနော်။ နှလုံးသွင်းမှန်
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဖင်ခါ ထသွားကြပြီးပြီကွဲ့ကြားလား...။ ဘုန်းကြီးတို့ နတ် ပုဂ္ဂို
လ်၊ ကိလေသာထူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျန်ရစ်တာ။ ပါးတဲ့လူက မင်ပေါက်၊ ဖို
လ်ဝင်ပေါ့ကွဲ့။ ပါးတော့ ပေါက်သွားတော့တာပေါ့၊ အမှန်မမြင်ရပေဘူး
လား...၊ အမှားမပျောက်လား...၊ အဲ့ဒါလိုတာပေါ့။

ရူပက္ခန္ဓာ- အဆင်း ရူပက္ခန္ဓာတရားအပေါ်မှာ အမျိုးသမီးလေး၊ အမျိုးသား
လေး အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယ
သစ္စာ။ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်လား...။
သမုဒယသစ္စာ သာ မရှိဘူးဆိုရင် အကျိုးခန္ဓာ ပေါ်ပါ့မလား...၊ အဲ့လို လေ့

လာဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ သမုဒယ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာရတယ်။

ခန္ဓာရရင် အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...၊(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သမုဒယ ဒုက္ခပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါးတရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဘာသစ္စာလဲ...၊(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာလို့ ပိုင်းခြားလို့သိတာက...၊(သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂသစ္စာ ပါဘုရား) သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာ...၊(နိရောဓသစ္စာ ပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားသိလိုက်တဲ့ တချိန်တည်း ကဲ-၊ တဏှာလာသေးရဲ့လား...၊ ဥပါဒါန်လာသေးရဲ့လား...၊ ကံ လာသေးရဲ့လား...၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုး မပျက်လား...၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား...၊ နိရောဓသစ္စာ။ ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပေါ့။

ကဲ... ကြားဆဲခန္ဓာ က ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိတာက...၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက...၊(သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမလာတာ...၊(နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ...၊(လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး...၊(ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ...(နှစ်ဆယ်) ဤရှစ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒု
က္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်
အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး
အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတ
ဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း
တို့အား၎င်း အာစရိယာနဉ္စ ဆရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနဉ္စ
တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်
တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစ
ောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧ
တာင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စ
တုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်
သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အ
မျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူ
တော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊
အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော
တတိယအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌
(၁၃-၁၀-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
ပညတ် ပရမတ်အကြောင်းရှင်းပြပုံ
ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အား။ နမော - ရည်ညွတ်သ
ဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်
ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာဇ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်ဇ
လျှော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇဝန္တ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယတို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ.....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား...။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား...၊ အကုသိုလ်...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရား...။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဒါ

ချမ်းသာတဲ့တရားဆိုတော့ ခြောက်ဒွါရမှာ မြင်ရာ ကြားရာ နံရာ စားရာ ထိ
ရာ တွေ့ရာမှာ ဆောင်ရမှာပေါ့။ ဒါ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ရမှာနော်...။ အကု
သိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့။ အဲ့ဒါ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကံ ကံ၏အကျိုး
ကို ယုံကြည်ဖို့ပေါ့။ လိုရင်းအချက်က ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာ
ဉာဏ် ခန္ဓာသိဖို့၊ အာယတနသိဖို့၊ ဓာတ်ကိုသိဖို့၊ သစ္စာသိဖို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ကို သိဖို့ လိုတာပေါ့။

အဲ့တော့ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရအောင်၊ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ် ခြောက်
ဒွါရမှာ အာရုံနဲ့ဒွါရ တိုက်တိုင်း တိုက်တိုင်း ပေါ်တဲ့ခန္ဓာသိဖို့ မလိုဘူး
လား...၊ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီး
အောင် ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။ ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မ
ဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ

သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါး

ပါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။

မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊
 နှ ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မြဲ ဖစ်နိုင်ပါ။
 ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊
 လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"ကိုယ်"

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊

ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"စိတ်"

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်အစားစား
တွေ့သလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မ
တွေ့တာ၊ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ
လိုသေးရဲ့လား...၊ တွေ့တဲ့ တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါး
ပါး...။ ဤ ခန္ဓာငါးပါး က ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်း
လား...၊ ရူပက္ခန္ဓာကြီးက ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝေဒနာ ခံစား
ပီးတော့ မပျက်လား...၊ သညာ မှတ်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ စေတနာ ပြုပြ
င်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဖြစ်ပျ
က်လို့ မဟောလား...၊ တွေ့တဲ့တရား .... ရှိတဲ့တရားက အစွဲခံရဲ့လား...၊
အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့ ဉာတပရိညာ-၊ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပိုင်းခြားသိဖို့
မလိုလား...၊ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ တိရ
ဏပရိညာပေါ့။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ သစ္စာနဲ့ ပိုင်းခြားသိဖို့ မလိုဘူးလား...၊
ပဟာနပရိညာပေါ့။ အဲ့ဒီ ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားသိဖို့ လိုတယ်-၊ ကြား
လား...။ အဲ့ဒါကို သိအောင်လို့ တရားနာကြရတာနော်။ ဒါကြောင့်ခန္ဓာဖွဲ့ရ
တယ်၊ သစ္စာဖွဲ့ရတယ်၊ တစ်ခုရသွားရင် ကျန်တာတွေအကုန်ရတာပါ။ တစ်
ခုသိ ကျန်တာတွေ အကုန်သိတာပေါ့။ အဲ့လိုပဲ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။
အဲ့တော့ ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မတွေ့တာရှိလို့လား...၊
မရှိလို့လား...။ အဲ့ဒါ မရှိတာ သိဖို့လိုတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ ပြန်လေ့လာကြည့်တော့ ကမ္ဘာလဆန်းတစ်ရက်က
စပြီးတော့ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ်၊ ဗြဟ္မာရှိတယ်လို့ မယူခဲ့ကြဘူးလား...၊

ဒါတော့ ခန္ဓာမှာ လက်တွေ့ မျက်တွေ့ရှာကြည့်နော်။ လူတွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့မလား...၊ နတ်တွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့မလား...၊ ဗြဟ္မာတွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့မလား...၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မတွေ့တာ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အဲ့လို လေ့လာဖို့လိုတယ်နော်...။

ဆံဖျားကနေ ခြေဖျားအထိ၊ ခြေဖျားကနေ ဆံဖျား အနုလုံ ပဋိလုံ လူထင်လို့ သေသေချာချာ ကိုင်စမ်းကြည့်နော်၊ မာတာ မတွေ့လား...၊ ပျော့တာ မတွေ့လား...၊ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးပေါ့။ မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့သေးရဲ့လား...၊ ပျော့ တယ်လို့ တွေ့တဲ့အခါ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့သေးရဲ့လား...၊ တွေ့တာက သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသလား...၊ မာတာ ပျော့တာလား...။ မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ မတွေ့ဘူးပေါ့။ မတွေ့ရင် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာကားတွေ့သေးရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...။ အဲ့ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတာကွဲ့။ ဒါကြောင့် ပညတ် ပရမတ်ပိုင်းခြားရတာနော်။ မာတယ် ပျော့တယ် သိတာ သူငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်...။ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရားမရလား...၊ ကာယ အကြည်နဲ့ မာမှု၊ ပျော့မှုက ရုပ်တရားမရလား...၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။ ဖြန့်လိုက်ရင် ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ ချုံ့လိုက်ရင် နာမ်နှင့်ရုပ်ပေါ့။

ဒါတော့ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်ပေါ့။ လူက ပညတ်၊ နတ်က ပညတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ ပရမတ်ကို ပညတ်က ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒါတော့ အဲ့ဒီ အဖုံးတွေကို လှန်ပြစ်မှ အိုးထဲမှာရှိတဲ့ အရာဝတ္ထု ဟင်းလျာတွေ တွေ့ရမှာပေါ့။ အဖုံးတွေ မဖွင့်ပဲနဲ့ သိနိုင်ပါ့မ

လား...၊ မသိနိုင်ဘူးကွဲ့နော်...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့တော့ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

လက်တွေ့ မျက်တွေ့တွေလိုတယ်နော်။ စဉ်းစားကြ၊ စဉ်းစားကြ။ ကံ အလုပ်တဲ့၊ ဈာန် အလုပ်တဲ့၊ ဉာဏ် အလုပ်တဲ့နော်၊ ဉာဏ်ဆိုတာ ဘုရားပွင့်မှ ကြကားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ စဉ်းစားတာ ဝေဖန်တာ စိစစ်တာ ထင်တာက လူ၊ စဉ်းစား ဝေဖန်လို့ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါး။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ဒါတော့ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်ပေါ့။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်ပေါ့။ ဒါတော့ ပရမတ်ကို ပညတ်ကမ်းတယ် မဟောဘူးလား...၊ အဲ့လို သေသေချာချာ စိစစ်ကြ။

လူထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့် လူတွေ့မလား...၊ ပူဇွေးဇွေးတွေ့မလား...၊ ပူတာ ဥဏှတေဇောပေါ့။ တနည်းအားဖြင့် အေးတာ မတွေ့လား...၊ အေးတာ သီတတေဇောပေါ့။ ပူတယ် အေးတယ် သိတာ သူငါလား...၊ ကာယဝိညာဏ်။ နာမ်တရားမရဘူးလား...၊ ပူတာ အေးတာက ရုပ်တရားမရဘူးလား...၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။ ကဲ ကိုယ်ထင်တာ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မတွေ့တာရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...၊ အဲ့ဒါ ကြောင့် မရှိ ပညတ်ပေါ့။ လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာမရှိဘူးပေါ့။

လူဆိုတာ သမုတ်တာ၊ ခေါ်တာ။ နတ်ဆိုတာ သမုတ်တာ ခေါ်တာ။ ဗြဟ္မာဆိုတာ သမုတ်တာ၊ ခေါ်တာ။ မြို့ ရွာ တိုင်းပြည်ဆိုတာ သမုတ်တာ၊ ခေါ်တာ။ သမုတ်ရှိတွေ ပေါ့ကွဲ့။ အခေါ်ရှိတွေပေါ့ နော်။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိတာ ခန္ဓာငါးပါး။ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ...၊ အနိစ္စ။ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ...၊ ဒုက္ခ။ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ...၊ အနတ္တ။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ ဒါ ပရမတ်အာရုံပေါ့။

ပရမတ်ကို အာရုံပြုတဲ့ အခါ ရာဂစိတ် ဒေါသစိတ် မောဟစိတ် ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား...၊ ပညတ်အာရုံပြုလို့ ဖြစ်တာ။ မရှိတဲ့တရားကို အရှိလုပ်ပြီးတော့ နှလုံးသွင်းမမှားဘူးလား...၊ နှလုံးသွင်းမှားတာပေါ့။ ကိုင်း နှလုံးသွင်းမှားတော့ အမှတ်မမှားလား...။ အမှတ်မှားတာ သညာဝိလ္လာသပေါ့။ လူလို့ အသိမှားတာ စိတ္တဝိလ္လာသပေါ့။ လူ နတ် ဗြဟ္မာလို့ အယူအဆမှားတာ ဒိဋ္ဌိဝိလ္လာသပေါ့။ ဝိလ္လာသတရားသုံးပါးကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်တာပေါ့။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ရင် ကာယကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် မပြုပေဘူးလား...၊ ပြုရင် ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိလို့ မဟောဘူးလား...၊ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အပါယ် ဇာတိပေါ့။ ငရဲအစားစားပေါ့။ တိရစ္ဆာန်အစားစားပေါ့။ ပြိတ္တာ အသူရကာယ် အစားစားပေါ့။ အဲ့ဒါ အကုသိုလ် ကံကြောင့်ဖြစ်တာနော်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြတော့ ဒုစရိုက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်တွေ ပြုဦးမလား...၊ မပြုရင် သက်သတ် ခိုးမှု ကာမေသု မုသား မိစ္ဆ ကင်းပျက်ကွာ မှတ်ပါ သောတာပန်တဲ့ကွဲ့။ အဲ့လို့ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါကြောင့် ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာပြုတ်ဖို့ လိုတာ။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် အဝိဇ္ဇာချုပ်ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ရင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်တာပေါ့။ ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ ပြတ်ကင်းကွာ မှတ်ပါ သောတာပန်တဲ့ကွဲ့။ အဲ့ဒါ ကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာဖို့ မလိုပေဘူးလား...၊ ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့စာအုပ်ထဲမှာ သေချာ ပါတယ်နော်။ လေ့လာကြ။ ထင်တာနဲ့ တွေ့တာ ပိုင်းခြားဖို့ လိုတယ်။ အဲ့လို စိစစ်ကြပေါ့။

ဒါကြောင့်မို့ စားတဲ့သောက်တဲ့အခါမှာလည်း ပြန်စဉ်းစား...။ ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါးလို့ ဟော မဟော...။ အဲ့ဒီမှာ အာလူးတွေ ပါရဲ့လား...၊ ငရုပ် ကြက်သွန်တွေပါရဲ့လား...၊ အသီးအနှံတွေပါရဲ့လား...၊ သား ငါး ကြ

က်သား ဝက်သားတွေပါရဲ့လား...၊ မပါ ပါဘူးကွဲ့။ အဲ့လိုဆိုရင် သား ငါးစား တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အပြစ်ပြောစရာ မလိုဘူးနော်၊ သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ လူက လည်း အပြစ်ပြောစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အပြစ်လွတ်တဲ့တရားကို ကြည့်ကြ ကပါ။ အမှန်သိရင် အမှားမပျောက်လား...၊ အဲ့ဒါလိုတာပါ။ ဒီတရားကို မသိ လို့ အပြစ်တင်နေတာပေါ့။ အဲ့ဒါ လေ့လာဖို့ လိုတယ်၊ ဒါ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ငြ ဖစ်တာပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒါကြောင့် စေ့စေ့စဉ်းစားတဲ့ မ-ဟာစေနဲ့၊ ဟာရင် ကိလေသာဝင်မှာပေါ့။ စေ့စေ့စဉ်းစား ဉာဏ်အား ဆင်ခြင်ကြည့် ပျောက်သုဉ်းခါမြင် ဒါပင်နိဗ္ဗာန်တ ည်းလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘာတွေပျောက်တာလဲဆိုစ တာ့ ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါတော့ ကိလေသာဆိုတဲ့ တရားတွေဟာ ပရမတ် အာရုံမှာ ဖြစ်တာလား...၊ ပညတ် အာရုံမှာ ဖြစ်တာ လား...၊ တကယ်ရှိတာက ပညတ်လား...၊ ပရမတ်လား...။ ပရမတ်က ကိလေသာအာရုံ ဟုတ်ကဲ့လား...။ ငါးပါးစလုံး ခန္ဓာငါးပါးစလုံး အနိစ္စမျိုး၊ ဒု က္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုး ဆိုတော့ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား...။

အဲ့ဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ရာဂစိတ် ဧ ဒါသစိတ် မောဟစိတ် ဖြစ်တာပေါ့။ အဲ့ဒါကြောင့် ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ တ ကယ့် ခန္ဓာပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားလား...၊ မင်းသမီး မ င်းသားလေးအနေနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားလား...၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ လောဘ ကိလေသာ မဖြစ်ပေဘူးလား...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ ဧ လာဘကိလေသာ လောဘတဏှာ သမုဒယသစ္စာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ လို တယ်။ အဲ့ဒါ ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ မဟောဘူး လား...၊ ကဲ ခန္ဓာငါးပါးလို့ မြင်ရင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ မ

တွ့ရင် အဝိဇ္ဇာမချုပ်ဘူးလား...၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘူးလား...၊ အင်း အဲဒါ ပြုတ်တော့တာကွဲ့နော်။

အဲဒါကို ဆက်ပြီးတော့ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ရူပက္ခန္ဓာကြီးက ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝေဒနာ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား...၊ သညာ မှတ်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ စေတနာ ပြုပြင်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ အနိစ္စလို့ မဟောလား...၊ အနိစ္စမြင်မှ စိတ်ချရတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ကဲ ကိလေသာအာရုံ ဟုတ်ကဲ့လား...၊ ဒါကြောင့် အနိစ္စလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...၊

သစ္စာဆိုတာ အမြဲတမ်းဖြစ်ပျက်နေတာ၊ နဒီသောတော ဝိယ မြစ်ရေများစီးသလို မတန့်စားဘူးပေါ့။ အဲဒါမှာ သစ္စာဆိုက်လို့ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဆယ်ချဲ့ တစ်ချိန်ဖြစ်တဲ့ကိစ္စက ဒုက္ခဝေဒနာပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သုခဝေဒနာပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ အဲဒါ ကိုယ်မှာပေါ်တာတွေပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲဒါ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ မနေ့ အမြဲဆင်းရဲနေတဲ့ တရားကိုကွဲ့။ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဖြစ်ဒုက္ခ ပျက်ဒုက္ခပေါ့။

ဒါကြောင့် ပရမတ်အာရုံ သိခိုက်ကြုံ ပျက်မည်ကိလေသာ မဟောဘူးလား...၊ ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ။ ကိလေသာဖြစ်ရင် လောဘ ဒေါသ မောဟပေါ့။ ကိလေသဝဋ်ရှိတော့ ကမ္မဝဋ်ကနေပါမလား...၊ ကမ္မဝဋ်ရှိရင် ဝိပါကဝဋ် အကျိုးခန္ဓာမပေါ်ဘူးလား...၊ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...။ ဒါကြောင့် ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး ပါးပေါ်မှာ မင်းသမီးအနေနှင့် မင်းသားလေးအနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲ

လမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာပေါ့။ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာမရလား...၊ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသရွေ့ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...။ အဲ့ဒါ သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခပေါ့။ ဒါကြောင့် ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ။ ကိလေသဝဋ်ရှိလို့ ကမ္မ ဝဋ်ပေါ့။ ကမ္မဝဋ်ရှိတော့ ဝိပါကဝဋ်ကနေပါ့မလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ။

အင်း-၊ ငါးပါးလုံးက ပရမတ်အာရုံနော်...၊ အဲ့ဒါ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တလို့ သိ၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ ဆင်းရဲတာ အစစ်ပေါ့။ ဆံဖျားက ခြေဖျား အရောက် အပ်ဖျားနဲ့ ထောက်ပြီးရှာကြည့်လိုက်နော်...၊ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ သုခတွေ့ပါ့မလား...၊ အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာ သုခမတွေ့တာ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် ဒုက္ခအတိလို့ မပိုင်းခြား ဘူးလား...၊ အဲ့ဒီအခါကြတော့ သိ ပယ် ဆိုက် ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်တစ် ခဏလို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီနေရာကြမှ ပရမတ်အာရုံ သိဆိုက်ကြုံ ပျက် မည်ကိလေသာလို့ မဟောဘူးလား...၊

ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်ခြားသိကတည်းက လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်း သာ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ချုပ်၊ မချုပ်...။ အဝိဇ္ဇာချုပ်ရင် တဏှာလာဦး မလား...၊ တဏှာမလာ ဥပါဒါန်လာဦးမလား...၊ ကိလေသဝဋ်မချုပ်ဘူး လား...၊ ကိလေသဝဋ် ချုပ်တာ ပဓာနကွဲ့။ ကိလေသဝဋ်ချုပ်တော့ ကမ္မဝဋ် မချုပ်လား...၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား...၊ အဲ့ဒါလိုရင်း အချက်တွေပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် ပရမတ်အာရုံ သိဆိုက်ကြုံ ပျက်မှု ကိလေသာ မဟောဘူး လား...၊ ပရမတ်အာရုံ သိဆိုက်ကြုံ ပျက်ပုံ ကိလေသာပေါ့။ ရာဂစိတ် ဒေါသ စိတ် မောဟစိတ် ဖြစ်သေးရဲ့လား...၊ အဲ့ဒါ လိုတာ၊ သိဖို့ လိုတာ။

တရားစစ်စစ်ကို ဟောမယ်ဆို ရှင်သာရိပုတ္တရာ နဲ့ ရှင်အဿဇိ တွေ့ခန်းကို ကြည့်နော်...၊ ငါးမိနစ်မကြာဘူးကွဲ့။ သောတာပန်တည်သွားတယ် ကြား

လား...၊ အဲဒါလိုရင်းအချက်တွေပေါ့နော်...။ ဒါ သမုဒယသစ္စာ သိတော့ အ
 ကျိုးဒုက္ခ သိတာပေါ့။ မဂ္ဂသစ္စာ သိတော့ အကျိုး နိရောဓသိတာပေါ့။ နိရော
 ဓဆိုတာ ကိလေသာချုပ်တာနဲ့ ခန္ဓာချုပ်တာ။ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းဘူး
 လား...၊ ကိလေသာမရှိတော့ မအေးဘူးလား...၊ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့
 သဘောလိုတာ။ ဒါသစ္စာဖွဲ့မှ ပြောမှာပေါ့။
 မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လို
 ချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချ
 င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချ
 င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- * ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- * သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် က စရတာပေါ့။

သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ... (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ... (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးပေါ်မှာ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ... (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တာ ဘ

ယံသူလဲ...(တဏှာပါ ဘုရား) မရရင်မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ...(ဥပါဒါန်ပါ ဘုရား) အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် ဤသုံးခု သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ... (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား) ဝဋ်အနေနဲ့ ဘယ်ဝဋ်ထဲသွင်းမလဲ...(ကိလေသဝ ဋ်ထဲပါ ဘုရား) ဝဋ်သုံးပါးကျွတ်တာ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒီတော့ တရားနာတာ၊ တရားအားထုတ်တာ ဝဋ်သုံးပါးကျွတ်ဖို့ အဓိကပေါ့။ အဲ့လို စိ စစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒါကြောင့် ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု ရေစက်ချထဲမှာမ ပါဘူးလား...၊ အာသဝေါကုန်ဖို့ လိုတာပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား...၊ အာသဝေါတရားက လေးပါးကို။ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာ သဝ ပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒီ အာသဝေါတရားလေး ပါးကုန်ချင် ခန္ဓာသိအောင်လုပ်ပေါ့။ အာယတနကို သိအောင်လုပ်ပေါ့။ ဓာ တ်ကို သိအောင်လုပ်ပေါ့။ သစ္စာသိအောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သိဖို့ မလိုဘူး လား...၊ အဲ့ဒါသိမှ အာသဝေါကုန်မှာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

ကဲ-၊ ဒါ လိုရင်းအချက်ကတော့ ဒါ ဘာတွေလည်းလို့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ထင်ကြ မင်လာ မှတ်ပါ ဒိဋ္ဌိငါလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒိဋ္ဌိ ငါ ပြုတ်ဖို့ လိုတာ။ တဏှာ ငါ၊ မာနငါက သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် မပယ်နိုင်ဘူးနော်...၊ ဝိသာခါကျော ရင်းအစ်မကြီးကို ပြန်ထောက်ပေါ့။ ခုနှစ်နှစ်သမီးမှာ သောတာပန်ပေါ့၊ အိမ်ထောင်ပြုပြီလား...၊ မပြုသေးဘူးပေါ့။ အရွယ်မရောက်သေးဘူး...၊ ဆယ့် ငါးနှစ် ဆယ်ခြောက်နှစ်ကြမှ အိမ်ထောင်မပြုဘူးလား...၊ ကဲ တဏှာပယ်နို င်သေးရဲ့လား...၊ အဲ့လို တဏှာက ကာမမျိုးကွဲ့။ ဒိဋ္ဌိက အပါယ်မျိုးကွဲ့။ အဲ့ လို့ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့ဒါ ဒိဋ္ဌိငါ တဏှာငါ ပိုင်းခြားဖို့လိုတယ်။ ကဲ ပုထုဇဉ် အနေနဲ့ လောဘ တ ဏှာပေါ့။ သောတာပန် သကဒါဂါမ်လည်း တဏှာပေါ့။ တဏှာ ဆိုငြားသော်

လည်းပဲ တစ်ခါအရောင်းအဝယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စိစစ်တဲ့အခါ တောင်
သူပဲ လုပ်လုပ်ပေါ့နော်။ ဝိသမလောဘ သမလောဘလို့ နှစ်မျိုးမရှိဘူး
လား...၊ ဝိသာခါကျောင်းအမ တရားသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ သမလော
ဘပေါ့။ ဟိုက ဝိသမလောဘက စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ပေါ့။ အဲ့လိုကျတော့ မခြား
နားဘူးလား...၊

စိတ်ဆိုးတဲ့အခါလည်း ဒေါသတွေ မဖြစ်ဘူးလား...၊ ဒါ တဏှာဘက်က ပေါ
က်ဖွားတဲ့တရားတွေပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ သို့သော်လည်း ဖြစ်ကြ
တားသော်လည်း ဖြစ်ကြောတိုတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ပုထုဇဉ်ကတော့
မပြေဘူးပေါ့။ ကမ္ဘာမကျေဘူးဟေ့ မပြောဘူးလား...၊ ငါ့တစ်သက် မကျေ
ဘူးကွ မပြောဘူးလား...၊ ကမ္ဘာနဲ့ အမျှမကျေဘူးကွ မလာဘူးလား...၊ ဖြ
စ်ကြောရှည်တာပေါ့။ ဟိုက သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဖြစ်ကြော
တိုတယ်လို့ မပြောဘူးလား...၊ မှားမှန်းသိတော့ ဒါ ပပျောက်တာပေါ့။ အဲ့
သလိုလည်း ပြန်စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

စင်စစ်တော့ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒါ ကို
ယ်မှာရှာတော့ ကိုယ့်အပြစ်တွေ မတွေ့ရဘူးလား...၊ အခု ခန္ဓာကိုယ်-၊
ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆို အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ အအိုကား ရပ်ကဲ့လား...၊
အိုချင်ကြသလားလို့ မေးရင် ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ...၊ လွတ်ကဲ့လား...၊
ငါ ဟုတ်လို့လား...၊ အနတ္တတရားလို့ မဟောဘူးလား...၊ ကဲ နာကား နာချ
င်ကြရဲ့လား...၊ မနာချင်ဘူး လွတ်ကဲ့လား...၊ နာတဲ့တရား မလွတ်ဘူးဧ
နော်...။ အသေတရားကား လွတ်ပါ့မလား...၊ သေတဲ့စကား မပြောစမ်းနဲ့ မကြ
ကားချင်ဘူးပေါ့။ ကဲ အို နာ သေ လွတ် ကဲ့လား...၊ ငါ ဟုတ်လို့လား...၊ မ
ဟုတ်လို့လား...။ အဲ့ဒါ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်နေကြတာပေါ့။ အဲ့ဒါ အနတ္တ
တရားလို့ သိရင် ရာဂစိတ် ဒေါသစိတ် မောဟစိတ်တွေ ပါးမသွားဘူး

လား...၊ ပါးဖန်များတော့ ပေါက်တာပေါ့။ အဲ့ဒီလို ခန္ဓာအပြစ်ကို သိဖို့လို
တာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ သိမှ ပယ်နိုင်တာနော်။ မသိရင်ပယ်နိုင်ပါ့ မ
လား...၊ ပယ်နိုင်ဘူးကွဲ့၊ ကြားလား...၊

ရှေးက သားအမိ အင်မတန်ချစ်ကြတာပေါ့၊ ကိုယ့်သားလေးလိုလည်းချစ်
တယ် အမေက၊ သားကလည်း အမေလိုချစ်တာပေါ့။ တရားလေးဘာ
လေးပေါက်လာတော့ တော်တော်လေး အသက်အရွယ်ကြီးပြီးတော့မှ လာ
တဲ့အခါ ညဉ့်နက်လေ အမေ့ မျက်နှာ စေ့စေ့ကြည့်လေ စုန်းနဲ့တူလေ၊ ညဉ့်
နက်လေ အမေ့ မျက်နှာ ကြည့်လေကြည့်လေ စုန်းနဲ့တူလေလေ၊ အဲ့တော့
သူ့အမေကို စုန်းနဲ့တူတယ် ဆိုတော့ခါ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား...၊ ရှိ
ဘူးကွဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ လေ့လာဖို့လိုတယ်။ ခန္ဓာအပြစ်
ကို သိဖို့လိုတာနော်...၊ သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ လိုရင်း အချ
က်တွေပေါ့။

သမုဒယဆိုတာ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ ဆင်း
ရဲတဲ့ အကြောင်းတရား အစစ်ပေါ့။ သမုဒယကို ပယ်ရမှာကိုး။ ကိုယ်အပြစ်
ကို မတွေ့ပဲနဲ့ သမုဒယကို ပယ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား...၊ အဲ့တော့ ခန္ဓာအပြစ်ကို
ရှာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသ၍ အိပ်
တဲ့အချိန်နဲ့ စားတဲ့အချိန်လေးပဲ ဟိုဒင်းပြုတယ်နော်...၊ အိပ်တဲ့ အချိန်ပဲ သ
က်သာတာပေါ့။ အမြဲတမ်းဖြစ်ပျက်နေတဲ့ တရားတွေ။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကော
င်းလား...၊

အဲ့လို အပြစ်ကို တွေ့တဲ့အခါကျတော့ခါ ခန္ဓာရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ဦးမ
လား...၊ မသိခင်က ပြုလုပ်တာပေါ့။ မသိခင်က ဒီလိုလုပ်လို့ ရှိရင် ဒုက္ခဖြစ်
လိမ့်မယ်၊ ဆင်းရဲလိမ့်မယ်လို့ မသိတာ အဝိဇ္ဇာပေါ့။ ပြုလုပ်တာ သင်္ခါရ၊ အ
ဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရလို့ မဟောဘူးလား...၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ တဲ့ မ

ဟာဘူးလား...၊ ခန္ဓာရရင် အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဒါကြောင့် သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...၊ အနိစ္စမှာ လမ်းဆုံးတာ...၊ ချမ်းသာ တဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ အဲ့လိုဆို ခန္ဓာအပြစ်ကို တွေ့ပြီပေါ့။ တွေ့တဲ့အခါ ခန္ဓာရတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ပါ့မလား...၊ မလုပ်တော့ဘူး။ ခန္ဓာက လွတ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်မှာနော်။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

ဒါကြောင့်မို့ တရားအားထုတ်တယ် နှလုံးသွင်းတယ် ဆိုတာတွေဟာ အသိ ဉာဏ်ရဖို့လိုတာပေါ့။ အသိဉာဏ်ရလာခါ မူတွေပြောင်းမလာဘူးလား...၊ အပြောအဆို အနေအထိုင်တွေ မူပြောင်းတယ်နော်။ အစားအသောက်တွေ မူပြောင်းလာတယ်နော်။ စားလေ ဆားပေါ့တာ ငန်တာတွေဟာ လျော့ သွားတော့တာပေါ့။ အဆိုးအကောင်းနှစ်ပါး လျော့မသွားဘူးလား...၊ ကြာတော့ခါ မင်ပေါက် ဖိုလ်ဝင်ဖြစ်တာပေါ့။ အဲ့ဒီ နေရာရောက်အောင် ကြိုးစား အားထုတ်ရမယ်။

စားတာ အဓိက ဟုတ်ကဲ့လား...၊ တရားသိဖို့ အဓိကပေါ့။ တရားထိုင်တာ အဓိကလား...၊ တရားသိဖို့ အဓိကလား...၊ စင်္ကြန်သွားတာ အဓိကလား...၊ တရားသိဖို့ အဓိက...၊ ရပ်တာ အဓိကလား...၊ တရားသိဖို့ အဓိက...၊ လျောင်းတာ အဓိကလား...၊ တရားသိဖို့ အဓိက...၊ တရားမထိုင်ရဘူးလို့ မပြောလိုဘူးနော်။ ထိုင်တဲ့အခါ သတိပြုပေါ့။ စဉ်းစားပေါ့။ စဉ်းစားတဲ့အခါ ကိုယ်ထင်တာနဲ့ တွေ့တာ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား...၊ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါ။ ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားရမယ်။

အဲ့ခါ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲ လင်းကနဲ သွားခါ ခန္ဓာရဲ့ အကျိုးအပြစ်ကို မကြည့်ရဘူးလား...၊ ကြည့်တဲ့ခါ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသ၍ အို နာ သေ လွတ်ကဲ့လား...၊ ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ နိစ္စလား...၊ အနိစ္စလား...။ အနိစ္စလက္ခဏာလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဒုက္ခသစ္စာ

လို့ မဟောဘူးလား...။ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...။
 အနတ္တလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား...။ အဲ့တော့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့
 အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာပေါ့။ အဲ့တော့ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့သလား...။
 အနိစ္စ တွေ့တာလား...။ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့သလား...။ ဒုက္ခတွေ့တာလား...။
 ခန္ဓာငါးပါးတွေ့လား...။ အနတ္တတွေ့တာလား...။ တီရဏပရိညာ။ ခန္ဓာငါး
 ပါးနဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ပိုင်းခြားတာပေါ့။ တီရဏပရိညာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အန
 တ္တ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...။ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။ ဆင်းရဲတယ်လို့ သိ
 ရင် နောက်တစ်ဖန် ဒီခန္ဓာမျိုးရချင်သေးရဲ့လား...။ မရချင်ဘူးပေါ့။ ဒါ တီရ
 ဏပရိညာပေါ့။

တစ်ခါ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုဘူးလား...။ ထင်တာက
 လူ နတ် ဗြဟ္မာပေါ့။ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ အဲ့ဒါ ဉာတပရိညာလို့ မ
 ဟောဘူးလား...။ အဲ့ဒါ နံပါတ်တစ် အရေးကြီးဆုံးပေါ့။ ဉာတပရိညာ၊ တီရ
 ဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာပေါ့။ ဉာတပရိညာ အောက်ခြေက ရှင်းသွားခါ
 တီရဏပရိညာ လွယ်တာပေါ့။ တီရဏပရိညာ လွယ်ခါ သစ္စာ လွယ်တော့
 တာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဆိုတော့ ဖြစ်ပျ
 က်လို့ မဟောဘူးလား...။ ဘာသစ္စာလဲ...။ (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ခြေအစ ဧ
 ခါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးရှာကြည့် သုခဆိုတာ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ
 တွေ့ရဲ့လား...။ မတွေ့ရင် သုခရှိလို့ လား...။ မရှိလို့လား...။ မရှိ ဒုက္ခအတိ
 လို့ မပိုင်းခြားလား...။ ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့တချိန် သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ ၊ သ
 မ္မာအာဇီဝ သီလမဂ္ဂင် သုံးပါး မဝင်လား...။ ပထမရှုဉာဏ်ငါးပါးနော်...။ သ
 မ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ပညာမဂ္ဂင် နှစ်ပါးပေါ့။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သ
 မ္မာသမာဓိပေါ့။ မဂ္ဂင်ငါးပါးပေါ့။ အရှုခံကလည်း ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ ရှုဉာဏ်က မ
 ဂ္ဂင်ငါးပါး။ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြားတော့ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးမဝင်လား...။ ဝင်လိုက်
 တဲ့ တချိန်တည်းရှစ်ပါး မပြည့်လား...။ ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့အခါ မဂ္ဂါဘိညာ သင်္က

မတာ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ မိုးကြိုးများ အုန်းပင် ထန်းပင်ထိရင် နောက်တစ်ဖန် အတက်ပေါက်ဦးမလား...၊ အခုလည်းသိပယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း သိတဲ့အခါ အဝိဇ္ဇာချုပ်...၊ မချုပ်...။ အဝိဇ္ဇာ ချုပ်ပြီနော်...၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ကတည်းက အလင်းရောင်ပေါ်ပြီကွဲ့။

ဆင်းရဲတဲ့တရားဆိုတာ အမှန်မြင်သွားပြီ။ အမှန်မြင်တော့ခါ ကဲ အသိတွေ ဘာတွေ မေးမေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီးမလာဘူးလား...၊ အဲ့ဒါ စဉ်းစားတာ အလုပ်လုပ်တာ၊ စေ့စေ့စဉ်းစားလို့ မဟောဘူးလား...၊ ဉာဏ်အား ဆင်ခြင် ကည့်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ပျောက်သုဉ်းခါမြင် ဒါပင် နိဗ္ဗာန်တည်းလို့ မဟောဘူးလား...၊ ပထမ ဉာတပရိညာနဲ့ ပိုင်းခြားတယ်နော်။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တွေ သေးရဲ့လား ...၊ နောက် ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားလို့ သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ တိရဏပရိညာလို့ မဟောဘူးလား...၊ နောက် ဒုက္ခ သစ္စာပိုင်းခြားသိတော့ခါ ကဲ ကိလေသဝဋ် မချုပ်ဘူးလား...၊ ကမ္မဝဋ် မချုပ်ဘူးလား...၊ ဝိပါကဝဋ် မချုပ်ဘူးလား...၊ ဝဋ်သုံးပါး ကျွတ်တာ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ...၊ (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) အဲ့ဒါ ပဟာနပရိညာပေါ့။ အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပေါ့နော်။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေကွဲ့။ အဲ့ဒါ ထပ်ခါထပ်ခါ စဉ်းစားဖို့ပေါ့။

တနည်းအားဖြင့် စဉ်းစားစရာတွေ ရှိသေးတယ်ကွဲ့နော်။ တမာရွတ်တစ်ခုကို ကက်ကြေးနဲ့ နတ်နတ် ဖြတ် ကိုက် သုပ်လိုက်တာပေါ့။ ကိုယ်က အနားမှာ မနေတဲ့အခါကျတော့ တမာရွက်လို့ သိပါ့မလား...၊ သူ့ သဏ္ဌာန်မှ မရှိတော့ပဲကိုး။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ လက်သုံးချောင်းနဲ့ နှိုက်ပြီး ခွံ့ပြီးတော့ စားလိုက်တာ ခါးလွန်းလို့ ထွေးပစ်လိုက်တာ၊ ထွေးတယ် ဆိုတာ ကောင်းလို့ လား...၊ မကောင်းလို့လား...။ မကောင်းလို့ ထွေးတာ။ နောက်လူတစ်ယောက်က နောက်မှ နှိုက်စားတာနော်၊ အဲ့ဒီအခါကျတော့

အခုမှ ခံတွင်းသာတယ်၊ အခုမှ အရသာတွေ့တယ်လို့ မလာဘူးလား...၊
ကဲ ဟိုက မြို့လိုက်တော့တာပေါ့။

ထွေးတာနဲ့ မြို့တာ တူရဲ့လား...၊ မတူတာ မရှိလို့။ ခါးတဲ့ အရသာက လူမျိုး
တစ်ရာ တစ်ပါး တူ...၊ မတူ...။ ဒါ ရှိလို့ပေါ့။ အဲ့ဒါ လေ့လာဖို့ မကောင်း
လား...၊ ခါးတာပဲရှိတယ်နော်၊ ဆိုးတာပါရဲ့လား...။ ကောင်းတာပါ
ရဲ့လား...။ သောမနဿ ဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည်။ ဒေါမနဿ ဝေဒနာ စိ
တ်မှာပေါ်သည် မဟောဘူးလား...၊ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာ ဟုတ်ကဲ့လား...၊ ခါး
တဲ့အရသာက ခန္ဓာမှာဖြစ်တာ။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ
ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

သို့သော်လည်းပဲ လက်တွေ့ ကိုယ့်ကို ကိုယ်မေး၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ် စဉ်းစား၊
သံပုရာသီးတစ်လုံး အရည်ပေါပေါ ဝါးစားကြည့် ဘယ်လို တွေ့မလဲ...၊ ချဉ်
တာတွေ့မယ်နော်။ စားတုန်းက ချဉ်တာစားတာလား...၊ သံပုရာသီး စား
တာလား...။ တွေ့တာက သံပုရာသီးလား...၊ ချဉ်တဲ့သဘော။ သံပုရာသီး
ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ အဲ့ဒါ ယုံကြည်သလား...၊ ယုံကြည်ရင်
သံပုရာသီးအနေနဲ့ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ မလိုဘူးပေါ့။ သံပုရာသီးအနေ
နဲ့ စွဲစရာမလိုရင် ငှက်ပျောသီး အနေနဲ့ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ ကြံသကာ
အနေနဲ့ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ ကြက်သား ဝက်သားအနေနဲ့ စွဲစရာလို
သေးရဲ့လား...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

ခေါ်တော့ မခေါ်ကြဘူးလား...၊ အဖေလို့ခေါ် အမေလို့ခေါ် သားလို့ခေါ်
သမီးလို့ခေါ် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက သမုတ်ရှိပေါ့။ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်
ရဲ့လား...၊ အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ။ မြို့ ရွာ တိုင်းပြည်လို့ မထင်
လား...၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာလို့ မထင်လား...၊ ရှိတယ်လို့ မယူလား...၊
တွေ့တာ လူ နတ် ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါးပါးလား...။ ဘာဖြစ်လို့ လူ နတ် ဗြ

ဟောမတွေ့တာလဲ...၊ အဲ့ဒါ မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်ရင် စွဲစရာလိုသေး
ရဲ့လား...၊ မလိုတော့ဘူးပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

ဒါ နာမ်ရုပ်လို့သိ၊ သံပုရာသီးလို့ ခေါ်။ ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိ၊ လူလို့ခေါ်၊ နတ်
လို့ခေါ်၊ ဗြဟ္မာလို့ခေါ်။ ခေါ်တာပယ်ရဲ့လား...၊ မပယ်ဘူးကွဲ့နော်။ အဲ့လို
လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။ သို့သော်လည်း အဲ့ဒါ ချဉ်တာက သဘာဝပညာ
တဲကွဲ့နော်။ သံပုရာသီးက သမ္မုတိ ပညတ်။ အများသုံး၊ သစ္စာနဲ့ နီးစပ်ခြ
င်းကြောင့် ချဉ်တယ်လို့ ပြောရတာ။ ချဉ်တာကား ရှိတာမှ မဟုတ်ပဲ။ ရှိတာ
မဟုတ်သားနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ပြန်မေး ကိုယ်တွေ့တွေ့လျက်နဲ့ ချဉ်တဲ့
အရသာကို မရှိဘူးဆိုတာ မဟုတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ ကိုယ်စိတ်ထဲတွေ့တာ ချဉ်
တာပဲတွေ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မပြောကြဘူးလား...၊

အဲ့ဒါ ဘယ်သူမှမတွေ့ခင် ကလေးတစ်ယောက် နှစ်နှစ်သားလေးပေါ့။ ကြံ
သကာရည် သကြားရည်တိုက်လိုက် မြုံပြီးတော့ မနေဘူးလား...၊
အလားတူ နောက် သံပုရာရည်ထည့် ပါးစပ်ဟခိုင်း မဟဘူးလား...၊ တို
က်တော့ မမြို့ဘူးလား...၊ အရင် သကြားရည်သောက်တုန်းက မျက်နှာနဲ့
သံပုရာရည်သောက်တဲ့ မျက်နှာ တူရဲ့လား...၊ မူပြောင်းမလာဘူးလား...၊ ဧ
နောက်တစ်ခါ ပြန်တိုက်မယ်ဆိုတော့ ပါးစပ်ပိတ်ထားဘူးလား...၊ မသိဘူး
လား...၊ သိသလား...။ နာမည် ... ဘယ်လို နေသလဲလို့ မေးတော့ ပြောနိုင်
ကွဲ့လား...။ အနိမိတ္တလို့ မဟောလား...၊ ပြောစရာရှိရဲ့လား...၊ ဒါ သံပုရာ
ချဉ်တာလည်း သဘာဝပညတ်၊ နီးစပ်လို့ ပြောရတာ။ ချဉ်တာလည်းရှိတာမ
ဟုတ်ဘူး...။

သို့မို့လို့ လူတွေက ပြန်စဉ်းစား...၊ စဉ်းစားစရာ ဘယ်လို အစားထိုးမလဲ၊ အ
စားထိုးကြ။ စေ့စေ့စဉ်းစား ဉာဏ်အားစဉ်ချင်ကြည့်လို့ မဟောဘူးလား...။
ကဲ လင်မယားနှစ်ယောက် တောထဲ တောင်ထဲမှာ လူသူလေးပါး အရောက်

အပေါက်နည်းတဲ့နေရာမှာ စခန်းချပြီးနေလိုက်တာပေါ့။ သားသမီး ဆယ့်နှစ်ယောက်မွေးတယ်။ အဲ့ဒီ သားသမီးတွေကို သံပုရာသီးကို ထန်းညက်လို့ခေါ်၊ ထန်းညက်ကို သံပုရာသီးလို့ခေါ်၊ မိဘ ခေါ်တဲ့အတိုင်း မခေါ်ဘူးလား...၊ ခေါ်လား...။ အဲ့ဒီလူ တော်တော်လေးနေပြီးတော့မှ အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ မြို့ကို လွှတ်လိုက်၊ မြို့ကလူတွေခေါ်တာနဲ့ တူပါ့မလား...။ သို့သော်လည်း သူတို့စိတ်ထဲမှာ အဲ့ဒါ ထန်းညက်လို့ မစွဲပေဘူးလား...၊ သံပုရာသီးကို ထန်းညက်လို့ ခေါ်တာကိုး။ ထန်းညက်ကို သံပုရာသီးလို့ မခေါ်ဘူးလား...၊ အဲ့လိုဆိုလို့ ရှိရင် ပင်ကိုယ်ကရှိတဲ့ဟာ ဟုတ်ကဲ့လား...။ သူများ ပါးစပ်နဲ့ လမ်းဆုံးတာကွဲ့။

လူတိုင်း လူတိုင်းက နာမည်တွေ မပေးကြဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ နာမည်တွေ ဝေသရာကြည့်ကြည့် မြင်ရပါ့မလား...၊ ပင်ကိုယ်ကရှိတဲ့ တရား ဟုတ်ကဲ့လား...။ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိပေါ့။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိတာ ခန္ဓာငါးပါး။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ အဲ့လိုဆို စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား...၊ အဲ့လို သိဖို့ မလိုဘူးလား...။ ဒါတော့ ရုပ္ပတိတိ ရူပံလို့ မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်မှာမပါဘူးလား...၊ ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား...၊ သိပြီးတော့ မပျက်လား...၊ တကယ်ရှိတာတော့ကာ ချဉ်တာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ ချိုတာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ ကိုက်တာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ အောင့်တာလား...၊ ဖောက်ပြန်တာလား...။ ဖောက်ပြန်တာလား...၊ ပန်တဲ့ သဘောနဲ့ သိတဲ့ သဘောက လွဲလို့ တခြားတွေ့သေးရဲ့လား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့တော့ ရုပ်နာမ် သုညတလို့ မဟောဘူးလား...။ ရုပ်ထဲမှာရှာချင်တာရှာ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး တွေ့သေးရဲ့လား...။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါကားတွေ့သေးရဲ့လား...။ မတွေ့ရင် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မလိုလား...။ အဲ့ဒါကြောင့် အနိမိတ္တ အနိစ္စပေါ့။ စားဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ့။ မြင်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ့။ ပစ္စုပ္ပန်ခွဲ ယော ဓမ္မ၊ အနိမိ

တ္တန္တ ဘာဝေဟိ လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲဒီလို ပွားဖို့လိုတာ။ သိမှ ပယ်နိုင် တာနော်။

အဲဒါ ပြောင်းပြန်သာ ခေါ်ကြည့်လိုက် ဒါတော့ ဪ သြာ ဒါတွေဟာ သက်ကြီး စကား သက်ငယ်ကြား သူများပါးစပ်နဲ့ လမ်းဆုံးတာ၊ တကယ်ရှိတာ မဟုတ်ပါလားဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ စဉ်းစားတဲ့အခါ ပေါ်မလာဘူးလား...။ အဲဒီအခါမှာ သဘာဝဉာဏ်ကို တွေ့မှာ။ သို့မဟုတ်ရင် အမေ မှာတဲ့ ဆန် တစ်ခွဲ သုံးစိတ်နဲ့ မလဲပေါ့ အဲဒီလိုလည်း စိစစ်ကြဦး ကြားလား...၊ ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြနော်။

ကဲ... စားဆဲခန္ဓာက ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိတာက...၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက...၊ (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမလာတာ...၊ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ...၊ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး...၊ (ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ... (နှစ်ဆယ်) ဤရှစ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

အမျှဝေ

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံယံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ် အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း တို့အား၎င်း အာစရိယာနန္ဓ ခရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနန္ဓ တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ် တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အမျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
 မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
 ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊
 အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော
 တတိယအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌
 (၁၄-၁၀-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော
 ဥတ္တရလုလင်အကြောင်း ဥပမာပြ
 ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
 နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
 သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
 အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
 တရားတော်မြတ်အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
 လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အား။ နမော - ရည်ညွတ်သ
ဒွါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။ နဂေ
မာ - ရည်ညွတ်သဒွါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာစ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။
နမော - ရည်ညွတ်သဒွါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်စေ
လျှော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်ပဏ္ဍိတ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယတို့ကြောင့်
ကာင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ.....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား...။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား...၊ အကုသိုလ်...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောဘူးလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရား...။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား...၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်တာနော်...၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်

ပါးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊
ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ အဲ့ဒါလိုရင်း အချက်တွေကွဲ့ နော်။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့
မကောင်းလား...။

လိုရင်းအချက်ကတော့ ဘာတွေလဲ လို့ ပြန်စိစစ်ဖို့မလိုဘူးလား...။ ဘုရားပွ
င့်မှ ကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ပေါ့။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆိုတာ ခန္ဓာသိဖို့လို
တာပေါ့၊ သစ္စာသိဖို့လိုတာပေါ့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား သိဖို့လိုတယ်။ ဒါကြော
င့် ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောတာ
နော်...။ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါး
ပါးမှောက်မည်သာ၊ ခွေး ဝက် ကျွဲ နွား မှောက်လျက်သွား ငါးပါးမှောက်
ကရှာလို့ မဟောဘူးလား...။ ဒါ ခန္ဓာပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာ
န်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံ အပါယ်လေးဘုံသားဖြစ်ရတာပေါ့။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့
မကောင်းလား...။ ဒါတော့ ခန္ဓာသိဖို့ လိုတယ်နော်။ သစ္စာသိဖို့လိုတယ်
နော်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား သိဖို့လိုတယ်။

မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီးအောင် မျ
က်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မ
ဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ

သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။

မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊
 န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မြဲ ဖစ်နိုင်ပါ။
 ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ငါးပါး က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ငါးပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ငါးပါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊

လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ငါးပါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"ကိုယ်"

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"စိတ်"

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။
မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။
မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်အစားစား
တွေ့သလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မ
တွေ့တာ၊ ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ
လိုသေးသလား...၊ တွေ့တဲ့ တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား...၊ ခန္ဓာငါး
ပါး...။ ဤခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ပုံဘယ်နည်းရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊
အနိစ္စအနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ ဒုက္ခအနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ အနတ္တအနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။
ရှိတဲ့ခန္ဓာက အစွဲခံရဲ့လား...၊ ဒီလိုဆို သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား...
ဟေ့။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဆိုတာ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိကွဲ့နော်။ မသမုတ်လ
ည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိတာ ခန္ဓာငါးပါး။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒီ
ခန္ဓာသိအောင်လို့ ခန္ဓာဖွဲ့ရတာ။ သစ္စာဖွဲ့ရတာ။ အဲ့ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပ
ေါ့။ အဲ့ဒါ သိသွားဖို့ မလိုဘူးလား...၊ သိမှ ပယ်နိုင်တာကွဲ့နော်။ အဲ့လိုလေ့
လာဖို့လိုတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက ဥပ
တိဿ နဲ့ ကောလိတ ပေါ့၊ သူဌေးသားတွေ။ ဒါတော့ သူတို့ သူဌေးသား
တွေ အသက် ၂၀ကျော်တွေပေါ့ကွဲ့နော်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြတာပေါ့။

သူတို့ မြို့မှာနေစဉ်နှင့်တကွ တောင်ထိပ်နက္ခတ်သဘင် ပွဲတော်ရှိတယ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ပေါ့။ ပွဲတော်အမှီပြန်ခဲ့ကြတယ် ကြားလား...၊ မြို့အဝင်က နောက်ကျတာပေါ့၊ နောက်ကျတဲ့ အခါကျတော့ ပရိသတ်တွေက ပြမို့ သူမြို့သားတွေက ပွဲမလှုပ်ကို ရောက်တာများပြီကွဲ့ နော်။ အိမ်မှာ အတန်ငယ်နားလို့ စားလို့ပြီးခါမှ အေးအေးဆေးဆေး သွားကြတာပေါ့။ မလှုပ်ကို ဝင်လိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေက လမ်းဖယ်ထားပြီး သားပေါ့။

မလှုပ်အလယ်ကိုရောက်တဲ့အခါ အရပ်လေးမျက်နှာ ရှစ်မျက်နှာ မကြည့်ရဘူးလား...၊ တောင်မြောက်လေးပါးကို လှည့်ကြည့်ရတယ်နော်။ ဘေးဘီကရှိတဲ့ ပရိသတ်တွေက သူဌေးသားနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ကြတာပေါ့။ ဒါတော့ ဟိုက ဆိုင်းစကားနဲ့ပြောမယ်ဆိုရင် သူဌေးသားနှစ်ယောက်ဟာ မြာပျောက်လို့ ရှာနေတာပေါ့။ မြာ ဆိုတာ ဆိုင်းစကားကွဲ့ နော်။ အရပ်သုံးတော့ ရည်းစားပျောက်လို့ရှာတာပေါ့။ အဲ့လိုတွေ မပြောကြပေဘူးလား...၊ သူငယ်ချင်းရေ ကြည့်စမ်း တဲ့ ပရိသတ်တွေ နည်းတဲ့ ပရိသတ် မဟုတ် ပရိသတ်လေးသောင်းကျော်ပေါ့။

အဲ့ဒီ လေးသောင်းကျော်မှာ အို နာ သေ လွတ်တာ ပါရဲ့လား...၊ အို ကတယ်၊ နာ ရတယ်၊ သေ ရတယ်နော်။ ဒါတော့ ငါစဉ်းစားတယ်တဲ့။ အိုတဲ့ တရားရှိရင် မအိုတဲ့တရားရှိတာပေါ့။ နာတဲ့တရားရှိရင် မနာတဲ့တရားရှိတာပေါ့။ သေတဲ့တရားရှိရင် မသေတဲ့တရားရှိတယ်လို့ ငါ ယူဆတယ်၊ ပွဲလည်း မကြည့်ချင်ဘူးပေါ့။ အိမ်ကိုပြန်မယ်။ ငါလည်း သဘောတူတယ်။ ပြန်မယ်တဲ့ ကြားလား...။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေ ယူဆတာနဲ့ သူဌေးသားနှစ်ယောက် ယူဆတာ တူရဲ့လားကွဲ့...။ ဒီက သံဝေဂဉာဏ်ကွဲ့ နော်။

ဟိုက ကိလေသဝဋ်၊ သမုဒယသစ္စာပေါ့။ ကိလေသဝဋ်ကြောင့် ကမ္မဝဋ် မဖြစ်ဘူးလား...၊ ကမ္မဝဋ်ကြောင့် ဝိပါကဝဋ် မဖြစ်ဘူးလား...၊ ကဲ သံဝေဂဉာဏ်ဆိုတော့ကာ မဂ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တွေ နီးမလာဘူးလားကွဲ့။ အိမ်ကိုရောက် မနက်ကလည်းလင်း မိဘနှစ်ပါး ခွင့်တောင်းပြီးတော့ တရားရှာ ထွက်သွားကြတယ်။ သုံးရက်မြောက်ကြတော့ လမ်းခရီးမှာ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီး၊ ဆရာတော်ကြီး တရားပြနေတာပေါ့။ လမ်းနားမှာ စင်္ကြန် သွားနေတာကိုး၊ သူဌေးသားနှစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ လက်အုပ်ချီ ရှစ်ခိုးတော့တာပေါ့။ ဒကာလေးတို့ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ၊ ဘယ်ကိုလာမလို့လဲ၊ မမေးရဘူးလား...၊ တပည့်တော်တို့ မအိုတဲ့တရား၊ မနာတဲ့တရား၊ မသေတဲ့တရားကို အရှာထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ ဟိုဘက်ကို လှည့်ကြည့်စမ်းလို့ မပြောရဘူးလား...၊ အဲ့တော့ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးကပြောတယ်၊ လှည့်ကြည့်တော့ခါ တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ ပရိသတ်တွေ မြင်တာပေါ့။ အဲ့ဒီတရားတွေ ငါပြနေတာပေါ့။

ရောက်မဆိုက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ် အရှင်ဘုရား ဒီနေ့ကစ တပည့်တော်တို့ကို အရှင်ဘုရားရဲ့သားအရင်းကဲ့သို့ တပည့်အရင်းကဲ့သို့ မကောင်းရာကို မြစ်တား၊ ကောင်းရာကို ညွှန်ကြားပေးပါလို့ မတောင်းဘူးလား...။ သူ့ဆီမှာပဲ တရားအားထုတ်ကြတယ်နော်။ အဲ့ဒါနဲ့ ခြောက်နှစ်လောက်ကြာသွားတယ်၊ တရားကပေါက်ဘူး၊ မင်းနဲ့ ငါနဲ့က ဉာဏ်ထိုင်းလှတယ်ကွာ။ ဧဝံ ဓာတ်နှစ်ကြာသွားပြီ။ ဟိုမှာရှိတဲ့ ယောဂီတွေနဲ့လည်း သွားဆွေးနွေးတာပေါ့။ အာ... အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသားတွေနဲ့ ဆွေးနွေး၊ ရဟန်းတော်တွေနဲ့ ဆွေးနွေး သူတို့ သိတာထက် မပိုဘူးပေါ့။ ဝေဖန်ပြီ။ ဧကန်မုချ ငါတို့ဆရာကို ယ်တိုင်က သိပုံမကျဘူးတဲ့။ ဝေဖန်ပြီနော်။ ကဲ ခွင့်တောင်းပြီးတော့ ပြန်မယ်။ ခွင့်တောင်းလို့ ပြန်ကြတယ်။

ပြန်တော့ နှစ်ရက်သုံးရက်မြောက်သွားတော့ လမ်းမှာ လမ်းနှစ်ခွေ
 တွေ့တယ်။ လူလမ်းပေါ့။ အဲဒီခေတ်က ကားတို့ မပြောနဲ့၊ လှည်းတောင်မ
 ပါသေးဘူးကွဲ့။ နွားဝန်တွေ မြင်းဝန်တွေနဲ့ သွားကြရတာ။ ပုခုံးထမ်းခရီး
 တွေပေါ့။ အဲဒါနဲ့ လမ်းနှစ်ခွေတွေ့တော့ ကဲ-၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပူတွဲ ပူးတွဲနဲ့ အချိန်ကု
 န်တယ်။ မင်း ဘယ်လမ်းကိုလိုက်၊ ငါက ညာလမ်းကို လိုက်မယ်။ မင်းတရား
 ထူးတွေ့ရင် ငါ့ကို ဟောရမယ်၊ ငါတရားထူးတွေ့ရင် မင်းကို ဟောမယ်၊
 ကတိကဝတ် မပြုဘူးလား...။ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦး မြတ်စွာဘုရား ဓမ္မစကြာတရား
 ဟာတဲ့အခါ အရှင်ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ ရှင်အဿဇိ။
 ဘုရားပါ ခြောက်ပါးပေါ့။ တစ်ပါးဆွမ်းခံရင် ခြောက်ပါးစလုံးစားလောက်တ
 ယ်နော်။ တရားဟောလည်းမပျက်ဘူးပေါ့။ တရားနာလည်း မပျက်ဘူးပေါ့။
 ဆွမ်းခံလည်းမပျက်ဘူးပေါ့။

အဲဒါထွက်လာခဲ့တဲ့အခါ ဥပတိသနဲ့သွားတွေ့တယ်။ သူ့ ကုဇန္တု သိက္ခာကြ
 ည့်တာနဲ့ ဒီကိုယ်တော် သူဝမ်းထဲမှာ တရားရှိတာ ငါတရားမေးမယ်။ မေးနေ
 ရင် ဆွမ်းခံတွေနောက်ကျရင်ငါ အပြစ်ဖြစ်မယ်။ မမေးစကြောင့်ဘူးပေါ့။
 သူ့နောက်က မလိမ့်တစ်ပတ်လိုက်သွားတော့တာ၊ မြို့ကိုဝင်လို့ ရာဇဂြိုဟ်ပြ
 မို့ တစ်ဝက်လောက်ရောက်တဲ့အခါ ဆွမ်းက အားလုံးပြည့်စုံသွားပြီ။ ပြ
 မို့ကနေတစ်ဝက်လောက်ကနေပြန်ထွက်လာခဲ့ မြို့ထွက်လို့ တစ်ဖာလုံ
 လောက် အကွာမှာ ရှေ့ကစီး အရှင်ဘုရား ရပ်ပါဦးဘုရား၊ ရပ်ပါဦး။ မြို့မဝင်
 ခင်က အရှင်ဘုရား ကုဇန္တု သိက္ခာ ကြည့်တာနဲ့ အရှင်ဘုရားဝမ်းထဲမှာ
 တရားရှိတယ် တပည့်တော် ယူဆတယ်။ အရှင်ဘုရား ဘယ်တရားတွေ
 အားထုတ်သလဲလို့ မလျှောက်ရဘူးလား...၊ ငါ့ရှင်တဲ့ ငါတရားအားထုတ်
 တာ ဒီနေ့မှ ခုနှစ်ရက်မြောက် ရဟန်းကိစ္စပြီးသွားပြီတဲ့ကြားလား...၊ ခုနှစ်ရ
 က်မြောက်သွားပြီပေါ့။ ရဟန်းကိစ္စပြီးပြီ။ အကျယ်တဝင့် ငါမဟောတတ်
 ဘူး၊ မပြောရဘူးလား...၊ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၊ သုတ်တို့ ဗျည်းတို့ သ

ဒွါတို့ တပည့်တော် မလိုဘူး၊ အနက်တစ်လုံးထင်မယ်ဆိုရင် ပါဠိ တစ်ချက်
အနက်ဆယ်ထွေ၊ အဲ့ဒါ တပည့်တော် အကျဉ်းပဲဟောဟော၊ အကျယ်ပဲ
ဟောဟော အနက်ထင်ဖို့လိုတယ်။ မလျှောက်ဘူးလား...၊

အဲ့ဒီအခါကြမှ ရှင်အဿဇိက ဟောတာ၊

ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊

တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ။ အရှင်ဘုရား မောလိမ့်မယ် ရပ်
တာ့။ တော်တော့ တော်တော့။ တပည့်တော် အကုန်သိပြီတဲ့။ ဂါထာမဆုံး
ဘူး သောတာပန်တည်သွားပြီ။ ဥပတိဿ ကြားလား...၊ ဂါထာမဆုံးဘူး။
သိဉ္စည်းဆရာဆီမှာတုန်းက ခြောက်နှစ်ကြာတယ်၊ သောတာပန်တည်
ရဲ့လား...၊ ဆရာမှားတော့ ကြာနေတာပေါ့ကွဲ့။ ဆရာမှန်တော့ ခဏပေါ့။
သူ့ ဂါထာက ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊

တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ။

တေသဉ္စ ယော နိရောဓော၊

ဇေဝံ ဝါ ဒီ မဟာသမဏော။

ယေဓမ္မာ- အကြင် အကြင် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်
ဟေတုပ္ပဘဝါ- အကြောင်းအရင်းရှိကုန်၏။ ထိုအကြောင်း ရဲ့ ချုပ်ငြိမ်းရာ
နိရောဓကို အဖဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက ဟောတယ်လို့ မဟောဘူး
လား...၊

ဂါထာမဆုံးခင် သုံးမိနစ်ကြာတယ်၊ သောတာပန် တည်သွားတော့တာဗျာ။
သောတာပန်တည်တော့ မြတ်စွာဘုရား ဝက်တူးတဲ့ လိုဏ်ဂူ ခေါ် သွားတာပေါ့။
အဲ့ဒါ သောတာပန်အဖြစ်နဲ့ လိုက်သွားရတယ်နော်။ လှိုင်ဂူ ရောက်ခါနီး
ကျတော့ သူ့တူ ဒီဃနုခ ဆိုတဲ့ သတိုးသားနဲ့၊ ငါတို့ ဝရီးနဲ့မတွေ့ရတာကြာပြီ၊
နုတ်ဆက်သွားမယ်ဆိုပြီး သွားကာ နုတ်ဆက်သွားတာပေါ့။ နုတ်ဆက်
တဲ့အခါ မင်း မြတ်စွာဘုရားတရားကို နာရမယ်၊ တရားနာမခိုင်းဘူးလား...၊

အဲ့တော့ မြတ်စွာဘုရားက သူ့တူကို တရားဟောတာပေါ့။ ဟိုက အန္တပုထု
 ဇဉ် ဘဝက တရားနာတာ၊ တရားပွဲ ဆုံးတဲ့အခါ သောတာပန်တည်တယ်။
 ရှင်သာရိပုတ္တရာက သောတာပန်ဘဝက နာတာ တရားဆုံးသွားတဲ့အခါ ဧ
 နာက်က ယပ်ခတ်ရင်းနဲ့ ရဟန်းကိစ္စပြီးမသွားလားကွဲ့။ ရဟန်းကိစ္စပြီးတာ [
 မတ်စွာဘုရားဆီမှာကွဲ့ နော်။ သောတာပန်တည်တော့ ရှင်အဿဇိ ဆီမှာ။
 အဲ့ဒါတော့ အိပ်ယာဝင်တိုင်းဝင်တိုင်းပြုတယ်၊ သူ့ဆရာ ရှင်အဿဇိ နေတဲ့
 ဆီကို အမြဲတမ်း ရှိခိုးတယ်၊

ဘုရားရှိတဲ့ဆီကို ရှိမခိုးဘူး။ အဲ့တော့ တပည့်တပန်းတွေက အရှင်ဘုရား
 အဲ့ဒီ ရှင်သာရိပုတ္တရာဟာ ရှင်အဿဇိပဲ ရှိခိုးတယ်၊ အရှင်ဘုရားကို ရှိမခိုး
 ဘူး။ ရဟန်းကိစ္စပြီးတာ အရှင်ဘုရားနဲ့ပြီးတာ၊ သောတာပန်တည်တာ အရှ
 င်အဿဇိ၊ လက်ဦးဆရာ အရေးကြီးတယ်တဲ့၊ လက်ဦးဆရာ၊ ဘုရားက ရှိ
 ခိုးထိုက်တယ်တဲ့။ ငါက သူပြုပြီးကာမှ ပြောပြရတော့ ကောက်ကာငင်ကာနဲ့
 ပီးသွားတာတဲ့။ လက်ဦးဆရာ အရေးကြီးတယ်တဲ့ ဗျာ။ ကဲ လက်ဦးဆရာ
 အရေးမကြီးဘူးလား...၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့လိုတာနော်။

အဲ့တော့ ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ဉာတပရိညာ၊ တီရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ မဇ
 ဟာဘူးလား...၊ ဉာတပရိညာ- ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားတာပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါး
 က ပရမတ်၊ လူက ပညတ်။ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်၊ နတ်က ပညတ်။ ခန္ဓာငါး
 ပါးက ပရမတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်။ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်၊ မြို့ ရွာ တိုင်းပြည်
 က ပညတ်။ ပညတ် ပရမတ်ပိုင်းခြားတာ။ ပိုင်းခြားတော့ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းက
 နဲ့ လင်းကနဲ့ ကိုယ်ထင်တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ပါလား...၊ မတွေ့ပါ
 လား...။ တွေ့တဲ့တရားကလည်း လူ နတ် ဗြဟ္မာ ခန္ဓာပဲ။

ဘယ်ပုံတွေ့တာလဲ...၊ အနိစ္စ။ ဘယ်ပုံတွေ့တာလဲ...၊ ဒုက္ခ။ ဘယ်ပုံ
 တွေ့တာလဲ...၊ အနတ္တ။ အဲ့လိုတွေ့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊

အနတ္တ တွေ့တဲ့အခါ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား...၊ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့တဲ့အခါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ့သေးရဲ့လား...။ ဉာတပရိညာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တွေ့တဲ့အခါ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား...၊ တိရဏပရိညာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို တစ်ခါ ပြန်စိစစ်တဲ့အခါ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား...။ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာက လွဲလို့ တခြားရှိသေးရဲ့လား...။ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား...။ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ ချုံ့ပြောရရင် ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား...။ ကဲ စိစစ်ဖို့ မလိုဘူးလား...။

ဝိပဿနာဉာဏ်က လေ့လာဖန်များလို့ ရင့်လာတဲ့အခါ မဂ်ဉာဏ်မပေါ်ဘူးလား...။ မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တဲ့အခါ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သီလမဂ္ဂင် သုံးပါး မဝင်လား...၊ ရှုဉာဏ်ငါးပါးနဲ့ပေါင်းတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမပြည့်လား...။ သိလိုက်တဲ့တစ်ချိန်တည်း သိ ပယ် ဆိုက် ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏလို့ မဟောဘူးလားဟေ့...၊ အဲ့လို သိတဲ့အခါ အဝိဇ္ဇာရှိသေးရဲ့လား...၊ အလင်းရောင်ပေါ်တော့ အမှောင်မပျောက်လား...၊ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြားသိတာ အလင်းရောင်ပေါ့။ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ နှလုံးသွင်းမှားတာ အမှောင်ပေါ့။ အလင်းရောင်ပေါ်တော့ အမှောင်ပျောက်တယ်နော်။

ကဲ ကိလေသဝဋ်လာသေးရဲ့လား...၊ ကိလေသဝဋ်မလာရင် ကမ္မဝဋ်လာသေးရဲ့လား...၊ ဝိပါကဝဋ်လာသေးရဲ့လား...၊ ဝဋ်သုံးပါးကျွတ်တာ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောလား...၊ အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားပေါ့။ အဲ့ဒါလိုရင်းအချက်တွေကွဲနော်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကို ခဏခဏ လေ့လာကြ။ မနက်ဖြန်လည်း ဒီခန္ဓာ၊ သဘက်ခါလည်း ဒီခန္ဓာပဲကွဲနော်။ အသိဉာဏ်ကြတော့ တိုးတိုး တိုးတိုးလာမှာပေါ့။ အသိဉာဏ်တိုးလို့ ကိလေသာတွေ ပါးပါး ပါးပါး မသွားဘူးလား...၊ ပါးရင်ပေါက်မှာပေါ့။ ပေါက်ရင် မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင်ပေါ့။

မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီးအောင် သ
စ္စာဖွဲ့၊ သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- *ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- *ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား၊ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား...၊ သောတာပန် က စရတာနော်...။

သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...(အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ... (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးပေါ်မှာ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ...(အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ...(တဏှာပါ ဘုရား) မရရင်မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ...(ဥပါဒါန်ပါ ဘုရား) အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ...(သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား) ဝဋ်အနေနဲ့ ဘယ်ဝဋ်ထဲသွင်းမလဲ...(ကိလေသဝဋ်ထဲပါ ဘုရား) ဒါတော့ တရားအားထုတ်တာ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ဖို့ အဓိကပေါ့။ ဝဋ်

သုံးပါးကျွတ်တာ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောလား...၊ ဒါ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ဖို့ပေါ့။ ဒါ ကိလေသဝဋ်ချုပ်အောင် ခန္ဓာသိဖို့ မလိုလား...၊ သစ္စာသိဖို့ မလိုလား...၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပြန်စိစစ်ရတယ်နော်။

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထပ်မံနော်၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီကနေပြီးတော့မှ သူဌေးသား ဥတ္တရလုလင်တဲ့၊ အဲ့ဒါ တရားအားထုတ် တရားစခန်းဝင်၊ ဝင်တဲ့အခါ သူဌေးသားကဖြစ်၊ အနေအထိုင်ကကောင်း၊ အပြောအဆိုကလည်း အဆင်ပြေ၊ မပြေပေဘူးလား...၊ ဉာဏ်ကလည်းထက်၊ သူ့နာမည် တိုင်းပြည်မှာ ကျော်ကြားနေတာပေါ့။ အင်မတန် စာရိတ္တကောင်းတယ်။ ဉာဏ်လည်း ကောင်းတယ်၊ သဘောလည်းကောင်းတယ်ပေါ့။

အဲ့တော့ အမတ်ကြီးကလည်းဖြစ် တရားသူကြီးကလည်းဖြစ် သူ့မှာလည်း သမီးချောလေးတစ်ယောက်ရှိတာကိုး။ သူ့ကိုယ်တိုင်လာပြီးတော့ စူးစမ်း ထောက်လှမ်းတာပေါ့။ ထောက်တော့ ပြောတာ ဆိုတာ နေတာ ထိုင်တာတွေက သဘောကြတယ်။ အနားကိုခေါ် အမောင် ဦးမှာ သမီးချောလေးတစ်ယောက်ရှိတယ် မင်္ဂလာလက်ထပ်ပေးပါလို့ မပြောရဘူးလား...၊ ဦး ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးဘူးတဲ့။ ဒီဘဝမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ကူးမထည့်ဘူးတဲ့။ အဲ့ဒီဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ကူးမထည့်ဘူးလို့ စကားလေးခင်းလိုက်တော့ အမတ်ကြီးလည်းဖြစ် တရားသူကြီးလည်းဖြစ် စိတ်ထဲမှာ အောင့်သက်သက်မနေလားဟဲ့။ အာယာတ ဓာတ်တွေဝင်တော့တာဗျာ။ ရှက်လာတာပေါ့။

ပြန်သွားတော့တာ။ နောက်တရားစခန်းပြီး၊ အလုပ်က-၊ တရားစခန်းကပြန်လာခဲ့။ အရောင်းအဝယ်လည်းမလုပ်ဘူး၊ မြို့ထဲမှာ အရပ်ထဲမှာ သာရေးကိစ္စ နာရေးကိစ္စတွေပဲ ဆောင်ရွက်တယ်နော်။ မိဘထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းကလည်း သုံးလို့ စွဲလို့ မကုန်နိုင်ပဲကိုး။ အဲ့သလို ပြုပြီးတော့ဆောင်ရွက်နေတာပေါ့။ အဲ့ဒါနဲ့ တနေ့တဦးကျတော့ ပညာဇောဒဂ်ရတဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆွမ်းခံကြွ

တယ်။ ဆွမ်းခံကြွသွားတဲ့အခါကြတော့ တရားလေး တစ်လုံးတို့၊ နှစ်လုံးတို့ ပေါ့။ တရားအစ သံဝေဂဖြစ်ပြီးတော့၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနောက်ကို လိုက် သွားတော့တာ၊ ကျောင်းကို ရောက်ကာ၊ သင်္ကန်း စည်းပေးတော့တာကွဲ့ နော်။ ဥတ္တရလုလင်ဆိုတော့ ဥတ္တရသာမဏေပေါ့၊ သင်္ကန်း စည်းပေးတယ်။

အဲ့ဒါနဲ့ တရားအားထုတ် ဆွမ်းခံစား၊ ပတ္တပိဏ် ...ဧကာသနိဏ် ပတ္တပိဏ် တစ်ထပ်ပေါ့။ တစ်ထပ်မှာ ပတ္တပိဏ်။ အဲ့ဒါနဲ့ ဆွမ်းခံသွားဖို့ရာ မြို့ကထွက် လို့ ရေကန်ဘောင်မှာ၊ အဲ့ဒါ သပိတ်ကို ရေကန်ဘောင်မှာတင်လို့ ခြေလ က်တွေဘာတွေဆေး၊ မျက်နှာသစ်တာပေါ့။ အဲ့ဒါမှာ သစ်တဲ့အခါမှာ အိမ် တစ်အိမ်မှာ သူခိုးနှစ်ယောက်က ဝင်ပြီးတော့ ခိုးလိုက်တာပေါ့။ အိမ်ရှင်များ က သူခိုးမှန်းသိ ထလိုက်တော့တာ။ သူ့လက်ထဲမှာပါတဲ့ ဘဏ္ဍာ ပစ္စည်းကို ဥတ္တရသာမဏေတင်ထားတဲ့ သပိတ်ထဲကို ထည့်ပြီးတော့ အလွတ်ပြေးကြ တော့တာ။ ဒါတော့သူကလည်းမျက်နှာသစ်ပြီးတော့မှ ရေကန်ထဲကအ တက် ကန်ဘောင်ရိုးပေါ်အရောက် ပစ္စည်းရှင်ကလည်းအရောက် သပိတ် ထဲမှာ ဘဏ္ဍာ ပစ္စည်းသွားတွေ့တယ်။ မပြေးသော် ကံရာရှိ၊ ဟင် ငါဘုရား လားအောင်မေ့တာ ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပို့မှန်းသိတယ်။ လိုက်ခဲ့ခေါ်သွားတော့တာ။ သူခိုးတာ ဟုတ်ကဲ့လား...၊ သူခိုးတာမဟုတ်ဘူးနော်။ မဟုတ်ကြ တေးသော်လည်း ပစ္စည်းကတွေ့နေပြီ။ မပြေးသော် ကံရာရှိလို့ မဟောဘူး လား...၊ လိုက်သွားရတာပေါ့။

လိုက်သွားတော့ တရားသူကြီးရှေ့ပို့ တရားသူကြီးကလည်း ဟိုတုန်းက အာယာတဓာတ်ကရှိတော့ ထူးလို့ စစ်ဆေး မနေဘူး၊ ကားစင်ပေါ်တင် လှံ ပျံ ကစားစေ။ အမိန့်ချလိုက်တာပေါ့။ သွေးချောင်းစီးနေတာပဲ ကြားလား...။ အဲ့ဒီအခါကြတော့ ကျောင်းပေါ်မှာရှိတဲ့ရဟန်းတွေ သာမဏေတွေ အပေါင်း အဖော်တွေက မြတ်စွာဘုရားကို သွားတိုင်ကြတာပေါ့။ ကယ်တော်မူပါ

ဘုရား...၊ တပည့်တော်တို့ရှေ့တင် သွားနေတာ လာနေတာ၊ သက်သက် မတရားသဖြင့်နှိပ်စက်တာပါဘုရားလို့ မလျှောက်ကြဘူးလား...၊ ဘုရားက အာရုံပြုလိုက်တာ ငါဘုရားမတတ်နိုင်ဘူးတဲ့ကြားလား...၊ ငရဲကိုအပ ဝဋ်ကို အမြဲလို့ မဟောဘူးလား...၊ အတိတ်ဘဝတုန်းက သူပြုခဲ့တာတွေတဲ့၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာလား...၊ ကဲ အကြောင်း အကျိုးလို့ မဟောဘူးလား...၊

အဲ့လို အကြောင်းအကျိုးသိတော့ခါ ခန္တီ ပရမံ တပေါ သည်းခံခြင်း မြတ်တယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့လိုသိမှ သည်းခံနိုင်တော့တာပေါ့။ အဲ့ဒါနဲ့ အာဏာသားတွေ နားတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက ကြွသွားတယ်။ ဥတ္တရသာမဇဏတဲ့ ကိုယ့်ကို နှိပ်စက်တဲ့ အာဏာသားကို မေတ္တာမပျက်နဲ့၊ အမိန့်ချတဲ့ တရားသူကြီးလည်း မေတ္တာမပျက်နဲ့ပေါ့။ ဟိုက ပစ္စည်းရှင်ကိုလည်း မေတ္တာမပျက်နဲ့။ ဘဝအဆက်ဆက်က ကိုယ်နဲ့ ဆွေမျိုးဉာတကာ မတော်စပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူးပေါ့။ ကိုယ့်အဖေတွေ ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ ကိုယ့်အမေလည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။ ကိုယ့်မွေးချင်းသားချင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဆွေမျိုးဉာတကာ သားအမိ သားအဖ မကင်းခဲ့ဘူးပေါ့။ အဲ့လို ကိုယ့်ရဲ့ မိဘ အနေနဲ့ မွေးချင်းသားချင်းတွေ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေလို့ မေတ္တာမပို့ရဘူးလား...၊ မကြာခင် မင်း ဝိပါကဝဋ်ကြွေး ကျေလို့ လိုရာခရီး ရောက်ပါလိမ့်မယ်၊ တရားသာနလုံးသွင်းလို့ သတိပေးလို့ မြတ်စွာဘုရားကြွသွားတယ်။

ကြွသွားတော့ခါ တရားလေ့လာ ...ခန္ဓာဘက်ကို လှည့်နေတဲ့ကိစ္စတွေ နာတာ ကျဉ်တာတွေဟာ သူတွေ ငါတွေလား...၊ ဝေဒနာလား...။ ဒါ ဝေဒနာတွေ ပေါ်နေတာနော်။ အဲ့လို စိစစ်ဖို့မကောင်းလား...၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာလား...၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တယ်ဆိုတော့ခါ စိတ်ဆိုးသေးရဲ့လား...၊ ကိုယ်

သာနာ၍ စိတ်မနာနဲ့လို့ မဟောဘူးလား...၊ ကဲ ကိုယ်ကတော့ လွတ်
 ရဲ့လား...၊ ကဲ စိတ်ထဲမှာ လွတ်မသွားဘူးလား...။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မ
 ကောင်းလား...၊ အဲ့လို ခန္ဓာရဲ့ အကျိုးအပြစ်ကို သိဖို့ မလိုဘူးလား...။ အ
 ကျိုးအပြစ်ကို သိတဲ့အခါ ခန္ဓာငါးပါးလုံး အနှစ်သာရ ရှိရဲ့လား...။ အနှစ်
 သာရမရှိဘူးကွဲ့ နော်။

ရူပက္ခန္ဓာက ရေမြုပ်နဲ့တူတယ် မဟောဘူးလား...၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ရေပွက်
 နဲ့တူတယ် မဟောဘူးလား...၊ သညာက္ခန္ဓာ တံလျှက်နဲ့ တူတယ်မဟောဘူး
 လား...၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငှက်ပျောနဲ့တူတယ် မဟောဘူးလား...၊ ဝိညာဏ
 က္ခန္ဓာ မျက်လှည့်နဲ့တူတယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အဲ့ဒီ ခန္ဓာကိုလည်း ပြန်
 ဆန်းစစ်ပေါ့။ အနှစ်သာရမရှိတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာ မှီပြီးတော့ဖြစ်လာခဲ့တဲ့ ရုပ်နှစ်ခု
 တိုက်မှ ပေါ်လာတဲ့ ခန္ဓာတွေက အနှစ်သာရရှိပါ့လား...၊ အမှီခံရတဲ့ ရုပ်
 တရားမှ အနှစ်သာရ မရှိရင် မှီတဲ့ ခန္ဓာက ရှိပါ့မလား...၊ အဲ့ဒါ အမြင်ခံ အရူ
 ခံတရားပေါ့။ အဲ့လို သိဖို့ မလိုဘူးလား...၊ အဲ့ဒါလိုရင်းအချက်ပေါ့။ အဲ့ဒါ ထ
 ပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာကာ သိ ပယ် ဆိုက် ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်တစ်ခဏ ဖြစ်
 မှာပေါ့။ ကဲ လိုက်ဆိုကြ

- *ရူပက္ခန္ဓာ ဖောက်ပြန်တာ ပမာရေမြုပ် လို့၊
 ရေမြုပ် ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမူမင်နှင့်ဖိုလ်၊
- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ခံစားတာ ပမာရေပွက်လို့၊
 ရေပွက်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမူမင်နှင့်ဖိုလ်။
- *သညာက္ခန္ဓာ မှတ်သားတာ ပမာတံလျှပ်လို့၊
 တံလျှပ်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမူမင်နှင့်ဖိုလ်။
- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ပြုပြင်တာ ပမာငှက်ပျောလို့၊
 ငှက်ပျောပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမူမင်နှင့်ဖိုလ်။

*ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ထွေထွေလာလာကြံသိတာ ပမာမျက်လှည့်လို့၊ ထွေထွေ
လာလာကြံသိတာ ပမာအိပ်မက်လို့၊
အိပ်မက်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်။

မျက်လှည့်ပြတဲ့ ရွှေတွေ သုံးလို့ စွဲလို့ ဖြစ်ရဲ့လား...၊ မျက်လှည့်ပြတဲ့ ဆန်
တွေ ချက်လို့ ပြုတ်လို့ ဖြစ်ရဲ့လား...၊ မချက်ခင်တော့ တစ်ကယ့်ဆန်နဲ့ မတူ
ဘူးလား...၊ တစ်ကယ့် ရွှေနဲ့ မတူဘူးလား...၊ ရွှေအစစ် ဟုတ်ကဲ့လား...၊
ဆန် အစစ် ဟုတ်ကဲ့လား...၊ မျက်လှည့် ပမာဏပေါ့၊

တနည်းအားဖြင့် အိပ်မက်ပေါ့။ အိပ်မက်ထဲမှာ ရွှေအိုး ငွေအိုးရတယ်လို့ မ
က်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိဘူးလား...၊ အဲ့ဒီရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စဉ်အိုးကြီးနဲ့ အပြည့်၊ စဉ်
အိုးက ပိဿာတစ်ရာ ထန်းညက်တို့ ဆားတို့ ဒိပြင်ဟာတွေ ပိဿာတစ်
ရာလောက်ဆံ့တာပေါ့။ ရွှေဆိုတော့ သုံးရာလောက်ဆံ့မှာပါကွ၊ စိစစ်ဖို့ မ
ကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါရတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ မဖြစ်ဘူး
လား...၊

အဲ့ဒါ ရွှေတွေကို လျှောက်ပတ်စွာ ရောင်းချပြီးတော့မှ တိုက်ပဲ ငါးလုံးဆော
က်တယ်၊ တိုက်တစ်လုံးကို ကဲ ငါးဆင့် တိုက်။ ငါးဆင့်တိုက်ပဲ ငါးလုံး။ တိုက်
တစ်တိုက်မှာ လူဆယ်ရောက်လောက်ထားတာ အရောင်းအဝယ်သမား
တွေ၊ တိုက်ငါးလုံးဆို ငါးဆယ်ပေါ့။ ညနေ နေဝင်လို့ စားရင်းချုပ်တဲ့အခါ အမြဲ
တ်က သိန်းငါးဆယ်လောက် အမြတ်ကျန်တယ်။ ပေးပြီးကမ်းပြီး၊ စိစစ်ဖို့
မကောင်းလား...၊ အဲ့ဒါ တွက်ပြုပြီးတော့ စားပွဲပေါ်မှာ ကော်ဖီက အကော
င်းစား၊ စီးကရက်က ပလေယား ဘူး သံဘူးငါးဆယ်ဘူး အလိပ်ငါးဆယ်ဆံ့
တယ်။ ပေါင်မုန့်က အကောင်းစား၊ အဲ့ဒါ ကျွဲမြီး တံဆိပ် ထောပတ်ကိုသုတ်
မီးကင် ကြက်သား ပေါင် ခပ်ပါးပါးလှီး အဲ့ဒီပေါ်မှာ အုပ်၊ ပေါင်မုန့်ကို ထော
င့်ခြမ်းဖြတ်၊ ဖြတ်ပြီးတော့ စားကြည့်လိုက်၊ မြို့လို့ ကော်ဖီသောက်လိုက် ဧ

ပါင်မုန့်စားလိုက်၊ ကော်ဖီသောက်လိုက် ပေါင်မုန့်စားလိုက် အားလုံးပြီးတဲ့အခါမှာ စီးကရက်ကို လက်သည်းလေးပေါ်မှာတင်လို့ တောက်တောက်တောက်တောက်လုပ် ညှိပြီးတော့ မှိန်းပြီးတော့ မနေဘူးလား...၊ ဒီနေ့ရတဲ့ ဝင်ငွေ ဘယ်လောက်ဆိုတာ-၊ ဒါ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူးလား...၊ အဲ့ဒီလူက အိပ်မက်မမက်ခင်တုန်းက သူ့အလုပ်က အကြော်ဖို့ သမားကို ကွဲ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊ စိတ်ကူးယဉ်နေတာနော်၊

နီးလာတဲ့ အခါကျတော့ သူစိတ်ကူးအတိုင်းဖြစ်ကွဲလား...၊ အဲ့ဒါ တကယ်ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား...။ မနီးခင်တော့ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူးလား...၊ အခုလည်း လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဆိုတာ အိပ်မက်ပမာဏပေါ့။ တကယ်ရှိတာ ဟုတ်ကွဲလား...၊ တကယ်ရှိတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့နော်။ နီးတဲ့အခါကျတော့ စိတ်ထဲမှာ ဟာကနဲ သွားတာပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...၊ အဲ့လိုဆို ခန္ဓာရဲ့ အကျိုးအပြစ်ကို သိတာပေါ့။

ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား...၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ အဲ့ဒါ မရှိဘူးလို့ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲ လင်းကနဲ သွားမယ်ဆို ယုံကြည်တော့တာပေါ့။ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်လို့ မဟောဘူးလား...၊ အာရုံက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ အမြင်ခံ အရှုခံတရားပေါ့။ အာရမ္မဏိက ကမဂ္ဂင်ငါးပါးပေါ့။ အာရုံအာရမ္မဏိကလို့ မဟောဘူးလား...၊ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်။ လူလို့ စွဲဦးမလား...၊ နတ်လို့ စွဲဦးမလား...၊ ဗြဟ္မာလို့ စွဲဦးမလား...၊ ဒါ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်နော်၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...၊

အဲ့လို ထပ်ခါ ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာလို့ ဉာတပရိညာနဲ့ ပိုင်းခြားသိပြီဆို စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲ သွားတာပေါ့။ ဆက်ပြီးတော့ ရူပက္ခန္ဓာပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ဝေဒနာပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးကို ကြည့်လိုက် အနိစ္စလို့ မပြဘူးလား...၊ အာရုံက အနိစ္စလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က အနိစ္စလို့ မသိ

လား...၊ အာရုံက ဒုက္ခလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က ဒုက္ခ လို့ မသိလား...၊
 အာရုံက အနတ္တလို့ မပြလား...၊ သိတဲ့ဉာဏ်က အနတ္တလို့ မသိလား...၊
 အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်နော်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သိလိုက်တော့ ဖြစ်
 ပျက်လို့ မဟောဘူးလား...၊ ဘာသစ္စာလဲ...(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ချမ်းသာ
 တဲ့တရားလား...၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား...။

ကဲ ဆင်းရဲတဲ့တရားလို့ အမှန်သိပြီနော်။ ဆံဖျား ခြေဖျား၊ ခြေဖျားက ဆံဖျား
 အနုလုံပဋိလုံ မိမိက သုခဆိုတာ ရှာကြည့်တယ်၊ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာ
 မျှတွေ့ရဲ့လား...၊ တွေ့တဲ့တရားက သုခလား...၊ ဒုက္ခလား...။ အဲ့လို ဒုက္ခ
 လို့ ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့တစ်ချိန် တည်း သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ
 သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးမဝင်လား...၊ ရှုဉာဏ်ငါးပါးနဲ့ပေါင်း ရှစ်ပါးမပြည့်လား...၊ ရှ
 ဖ်ပါးပြည့်တဲ့အခါ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား...၊ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ကားတွေ့
 သေးရဲ့လား...၊ ခန္ဓာလည်းမတွေ့တော့ဘူးနော်...၊ ကိလေသာလည်း မ
 တွေ့တော့ဘူးပေါ့။ အဲ့လို လေ့လာဖို့မကောင်းလား...၊ ခန္ဓာမရှိတော့ မငြိမ်း
 လား...၊ ကိလေသာမရှိတော့ မအေးလား...၊ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့
 သဘော ဘယ်လိုခေါ်မလဲ...၊ နိဗ္ဗာန်ပေါ့။ အဲ့ဒီနေရာကို ကျေးဇူးပြုဖို့ မလို
 ဘူးလား...၊

အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင်လို့ ခန္ဓာဖွဲ့ရတယ်။ သစ္စာဖွဲ့ရတယ်နော်။ အဲ့ဒါ လို
 ရင်းအချက်တွေပေါ့။ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန်ဖြစ်တာပ
 ပေါ့။ ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်ပေါ့။ ကိလေသဝဋ်ရှိတော့ ကမ္မဝဋ်ဖြစ်တာပေါ့။
 ကမ္မဝဋ်ဖြစ်တော့ ဝိပါကဝဋ် အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား...၊ အို နာ သေ လွ
 တ်ကဲ့လား...၊ အဲ့လို အကျိုးကို သိတဲ့အခါ သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား...။
 ကဲ အဝိဇ္ဇာမချုပ်ဘူးလား...၊ တဏှာလာသေးရဲ့လား...၊ ဥပါဒါန်လာသေး
 လား...၊ ဒါ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ပြီ။

ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောဘူးလား...၊ မြတ်စွာဘုရား လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အားထုတ်လို့ ဘုရားအဖြစ်ကို ရတယ်နော်။ လေးဆယ့်ငါးဝါ တရားမဟောဘူးလား...၊ ခန္ဓာ မရှိဘူးလား...၊ တရားဟောတာ ခန္ဓာရှိလို့ပေါ့။ အဲ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရတဲ့နိဗ္ဗာန် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပေါ့။ မလ္လာမင်းနဲ့ အင်ကြင်းတောကြတော့ခါ မြတ်စွာဘုရား ဝမ်းတော်လားလို့ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုဘူးလား...၊ ခန္ဓာရှိသေးရဲ့လား...၊ ခန္ဓာမရှိတော့ဘူးနော်။ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောလား...၊ အဲ့ဒါ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို လိုတာ။ အဲ့ဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြပေါ့။

ကဲ... ထိဆဲခန္ဓာ က ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ...၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိတာက...၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက...၊ (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမလာတာ...၊ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ...၊ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)။ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး...၊ (ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ... (နှစ်ဆယ်) ဤရှစ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ် အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း တို့အား၎င်း အာစရိယာနန္ဓ ခရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနန္ဓ တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ် တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အမျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

